ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتاً بل احیاء عند ربهم یرزقون ٥

شهید پیغام

احمد شاه ((وحدت))
Ahmad Shah (Vahdat)
A. K. P. O.

PROPERTY OF ACKU

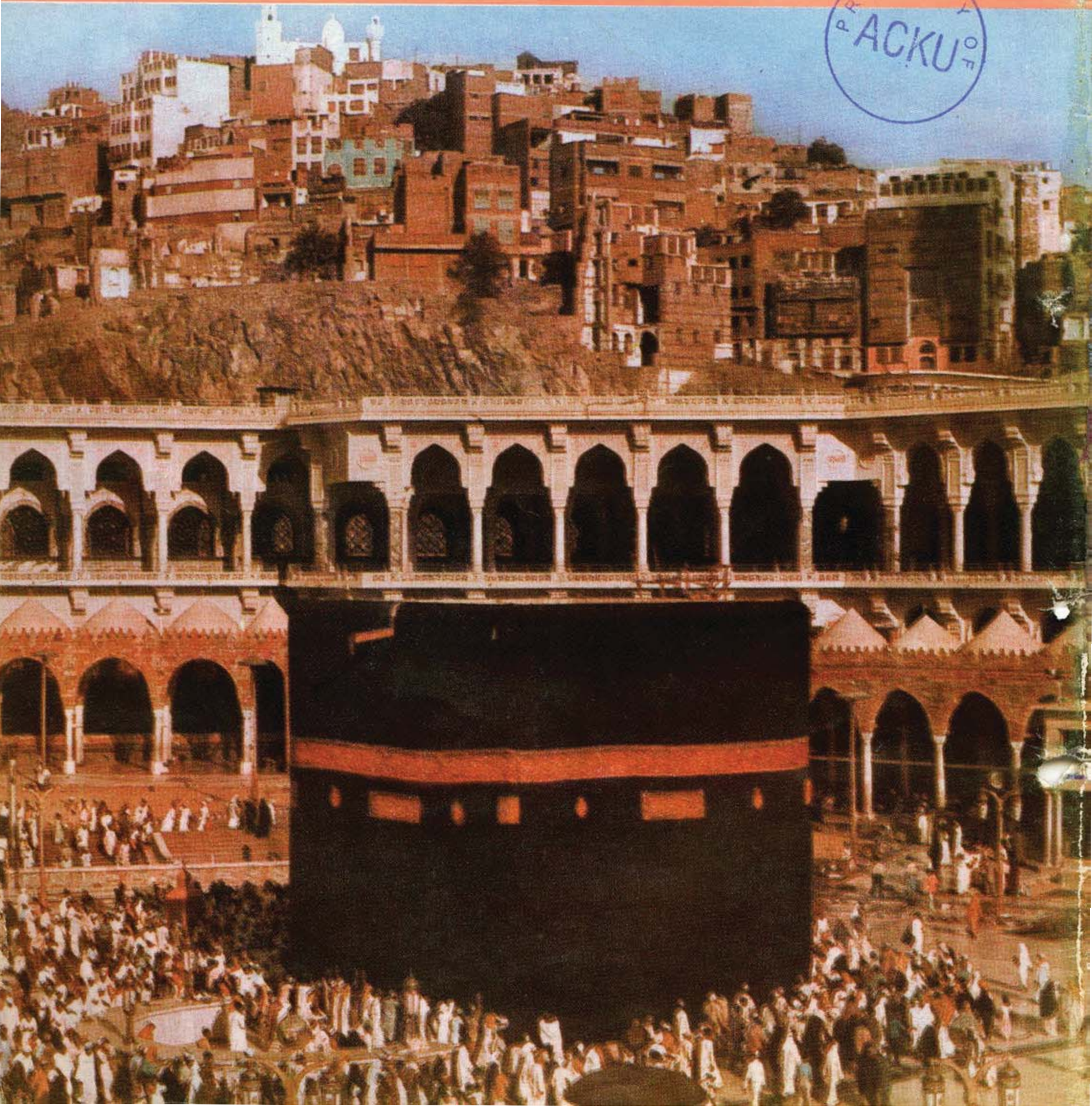

بسم الله الرحمن الرحیم

حدیث پیامبر (ص)

عن ابن مسعود (رض) قال ' قال رسول الله صلی الله علیه وسلم ''لا یحل دم امری' مسلم الا باحدی ثلاث الثیب الزانی والنفس بالنفس والتارک دینه المفارق للجماعة''.

(رواه البخاری)

ترجمه :

از ابن مسعود (رض) روایت است که حضرت پیامبر (ص) فرمودند : «به هیچوجهی ریختن خون مسلمان جایز نمیباشد بجز در یکی از این سه موارد «زانی محصن ، چه زن باشد و چه مرد» «وکسیکه خون مسلمان را بناحق بریزد» «و مرتد یکه از جماعت مسلمانان بگسلد و یا در پارچه کردن جامعه مسلمانان تلاش کند . . .»

ادرس مکاتباتی :
کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان
نمبر پوست بکس ۱۸۵ پشاور پاکستان .

آدرس بانکی : الاید بنک پاکستان - پشاور -
شیخ آباد برانچ - نمبر جاری ۳۷۱

وجه اشتراک : در خارج از کشور سالانه : ۱۲ دالر
شش ماهه : ٦ دالر
در داخل کشور سالانه : ۳٦ روپیه
شش ماهه : ۱۸ روپیه

شهید پیغام

د افغانستان د مجاهدینو اسلامي اتحاد نشراتي ارګان

دویم کال - پرله پسې: ۲۳، ۲۴ د ۱۴۰۶ د ذیقعدې او ذیحجې میاشت (۱۱، ۱۲) ګڼه

زمونږ شعار :
د خدای (ج) رضا مو هدف ،
حضرت محمد (ص) مو رهبر ،
قرآن کریم مو قانون ،
فی سبیل الله جهاد مو لار ،
د خدای (ج) په لارکې شهادت
مو لوړه هیله ،
استقلال مو عزت ،
او شرعي حجاب مو پټ دی

په دې ګڼه کې به ولولئ :

١- دعوت و عمل
٢- د قرباني د اختر حکمت .
٣- راز موفقیت ......
٤- د مارکسیزم ....
٥- تحذیر یا یکی از......
٦- فکري انقلاب
٧- نقش روس در ....
٨- د جهاد د سره سنګر....
٩- وحدت و یکپارچگی ....
١٠- تنظیم او شخصیتونه ....
١١- نشانه ها و ملاکهای ....
١٢- مینه او قرباني
١٣- فقط پانزده ثانیه ..
١٤- خونین کفنان .....
١٥- اخبار جهاد ....

PROPERTY OF ACKU

بسم الله الرحمن الرحیم

دعوت و عمل

یکی از با رز ترین صفات مبارزه در راه اسلام دعوت دادن به این آیین مقدس است ، طوری که قرآن این رهبر جامعهٔ انسانی شاهد است پیامبران علیهم السلام همه مأمور بودند تا مردم را به دین خدا(ج)دعوت د هندو از فضایل آیین الهی انسانها را آگاه سازند تا بدینوسیله از خسران دنیوی و اخروی نجات یابند . اما آنچه که قابل تأمل و غور است این است که دعوت مشعلداران دین الهی تنها دعوت لسانی نبود بلکه عملاً نیز مردم را به پذیرش راهی که آنها قافله سالاران این راه بودند فرا میخواندند ؛ اعمال ، اخلاق حرکات و سکنات آنها خود داعی حق بود و بزبان حال بمردم تفهیم میکرد که بیایید از این راه و روش پیروی کنید تا سعادت دارین نصیب تان گردد .

حال آنچه باید بگوییم این است که، ما تنها مردم را بحرف بسوی تمسک و اعتصام به آیین الهی دعوت میکنیم و یا اینکه عمل ما هم دعوتگر این راه است ؟ آیا این اعمالی که ما به آن مبادرت میورزیم وسیلهٔ بمیان آمدن جامعهٔ اسلامی خواهد شد ؟ آیا ما قرآن را در زندگی فردی و اجتماعی خویش برخود حاکم ساخته ایم ؟ اگر جواب اینهمه سؤالات منفی باشد وضع فردای ما زبون تر از امروز خواهدبود ، زیرا فیصلهٔ قرآن عظیم همین است که عزت و ذلت مسلمانان را نتیجهٔ اعمال آنها میداند :

«ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بانفسهم.»

اگر انقلاب اسلامی ما درست رهبری نگردد و از انحراف نگهداری نشود ؛ خون شهیدان ما نزد ما ارزش نداشته باشد و تنها بزبان در مجالس و کنفرانسها برسبیل تفاخر از آن یاد آوری شود ؛ به حال زار یتیمان و بیوه زنان و داغدیده گان‌رسیده‌گی نشود ؛ وظایف به اساس معیار های دوستی های شخصی و قرابت و خویشاوندی به اشخاص نا اهل که اصلاً از ما هیت انقلاب اسلامی خبری ندارند ، تفویض‌گردد؛ در راه متلاشی شدن صفوف مسلمانان سعی بکار رود و دهها اعمال دیگری که جرائیم مهلکی اند برجان اسلام و مبارزه اسلامی این همه قربانیهایی که ملت مسلمان ما بمنظور تحقق حکومت اسلامی در افغانستان متحمل شدند بی ثمر خواهد ماند . اگر ما خود را اصلاح نکنیم هرگز وارث خلافت زمین نخواهیم شد زیرا فیصلهٔ قرآن کریم همین است .

پس ما به همهٔ برادران خود دعوت میدهیم که ـ عملاً به ریسمان خدا چنگ زنند قرآن و احادیث پیامبر بزرگوار را در زندگی فردی و اجتماعی خویش عملی کنند تا باشد خداوند بر ما رحم کند و دست تطا ولگر ظالم از دامن ما کوتاه شود .

د قربانۍ داختر حکمت

لیکنه: د سید ابوالا علی مودودی
ژباړن: محمد آصف «صمیم»

اخترونه د انسان په ټولنیز ژونداله کی ډکریوان او لمنی په څیر دی، له څه وخته چی انسان هر څمکه ټوانیز ژوند پیل کړی دی؛ له هماغی راسی د اخترونو د لمانځنی لړی هم را روانی دی. په نړی کی داسی اولسونه نشته اونه به وی چی په کال کی یی د ری څلور، یالس اته ورځی د خوشالیو په نامه نه وی بیلی کړی، اخترونه له آره (اصلاً) د ټولنی روح دی، پریوه ځای تولیدل، په ګډه د جذباتو څرګندول، خوشالی لمانځل، یوشانته ټاکلی د ودونه ترسره کول، پخپله د سریښوغوندی دی چی وګړی پخپلو کی سره نښلوی او یوه ټینګه او سره تړلی ټولنه جوړوی، او ټولنیز روح یکی نه یوازی پوکل کیږی؛ بلکی وخت پروخت تاند او تازه کیږی هم. عموماً چی د نړی په بیلابیلو هیوادو او اولسونو کی کومی ورځی او (اخترونه) لمانځل کیږی، دا اندازه تری اخیستل کیږی؛ چی هره لمانځل کیدونکی ورځ یادیوی ځانګړی تاریخی پیښی په یاد کی وی، یا په یوه ستر شخص پوری تړلی وی، یا په یوه ځانله مذهبی دود او رسم پوری اړه لری، هرڅه چی وی؛ خود اخترونو لپاره داسی غونډی ضروری وی چی د اولس وګړی او یوه هیواد دا ستوګنو لپاره په زړه پوری وی، اوژور احساسات یی ورپوری تړلی وی؛ نو څکه دیوه اولس یا هیواد له اخترونو سره د نورو ولسونو او هیوادو څه مینه له وی، او که د کوم مصلحت لپاره وی هم یی نشی لرلای؛ څکه د یوه قوم اخترونه چی په کومو روایاتو پوری تړلی وی، هغه د بل قوم په احساساتو او جذباتو کی هغه غور څنګ لشی راوستلای، چی پخپله په هغه قوم کی پیدا کیږی.

د خوشالی دورځو لمانځنه هم د مختلفو هیوادو په قومونو کی مختلفه وی، چیرته ټرلو بو، لطف او تفریح پوری محدوده وی، چیرته تفریحات له تهذیب نه تیر شی او فساد او نا وړتیاته خبره ورسی، چیرته له مهذبو تفریحاتو سره ځینی درانه او سنجیدلی د ودونه هم ترسره کیږی او چیرته له دغو ټولنیزو مراسمونه په خلکو کی په لوړه سویه د اخلاق روح د پوکلو او له یوه ستر هدف سره دمینی او ایثار د پیدا کولو لپاره استفاده کیږی، مطلب دا چی د یوه اولس د اختر لمانځنی دود یو میچ او پیمانه ده چی پری د هغه قوم مزاج، حوصلی او غوښتنی میچ کیدلای شی؛ څومره چی په یوه قوم کی اخلاق روح لوړوی؛ هما غومره یی خاصی ورځی او اخترونه مهذب او سپیڅلی وی، دغه راز که له اخلاق پلوه یو اولس څومره ټیټ وی، هما غومره به یی اخترونه مکروه او ناوړه منظری وړاندی کوی.

اسلام د یوه نړیوال اصلاحی اور غنده غور ځنګ په توګه له کوم ځانله هیواد او اولس سره اړه نلری ؛ بلکی د ګردی نړی انسان د یوه خدای لمانځونکی تهذیب پیروان ګرځول غواړی، د دی لامله یې د ژوندانه پر هراړخ یوه ځانګړی پلوشه پری ایستی ده. دغه راز یې اخترونو ته هم یوه نوی بڼه ورکړی ده،

چی د ټولی نړی له هغو نه بیله ده په ټولنیز ژوندانه کی چی د اخترونو کوم ارځښت دی، او په ټولنه کی چی د ټولنیز و مراسمو لپاره کومه فطری تنده احساسیږی، هغه اسلام له پامه نه ده غور ځولی، بلکی لـه هغی نه یې د ګټی اخیستنی پوره زیار ایستلای دی؛ مګر د اختر په مراسمو او د لمانځنو پـه دود او اخلاق روح کی یې بنیادی بدلون راوستی دی، چی مولږ یې د ریو مهمو ځانګړتیا وو ته ستاسی پام راړوو.

۱ـ یـونړیـوال غورځنګ هغه ملی او قومی اخترونو ته پهٔدرنښت نشی کتلای، چی بنیادونه یې دځانځانله قومولو پر روایاتو ولاړوی. او د یوه ځانګړی قوم جذبات او مینه ورسره تړلی وی. او لـه یـوه قوم سـره پکی نـور قومونه فطرتاً نشی شریکیدلای ـ دا په اصل کی هغه ویش او تقسیم ته زور وربښـل دی، چی انسانیت پری سره ټوټی کیږی، د داسی ځانګړو ورځو لمانځنه چی څـومره یـو ملت پخپلو کی سره پیبی او نښلوی یې؛ همدـومره یې له نورو اولسونو نه په بیلتون کی لاس لری؛ **لو داسی غـورځنګ چـی لـه قومیتونونه پـراوچت انسانیت غږیږی، او په یـوه سـزی کی دګردی نـړی دانسانانو سـره پییل غواړی؛ هیڅکله د غسی ځانګړی (اخـترونه) نـه یواځـی منلای نشی؛ بلکی په کر که وریه ګوری، دغه راز (احساس) د مقاصد و په ترسره کولوکی یو بالفعل خنډ دی، د دی (عالمی تحریک) له مخی د هدف فطری غوښتنه همداده چی اولسونه یې تر اغیز لاندی راشی، او خپل (فردی)اخترونه د داسی اخترونو د غورا وی لپاره پریږدی، چی ټول (اولسونه) پکی شریکیدای‌شی، او پر یوه وخت هم ملی وی او هم بین المللی، او بنسټونـه یې پر قومی روایاتو او جـذباتو ولاړنه وی؛ بلکی د انسانیت لپاره د ګډوا رځښت لـرونکـو جذباتو او روایاتـو پر بنسټ** وی.

۲ـ کوم غور ځنګ (تحریک) چی پـر عالمیـت او نـړیـوالی سربیره مؤحدانه هم وی، هغه د دا راز (ځانګړو ورځو) لمانځنه نشی منلای، چی د شرک او مخلـوق لمانځـنـی د مشـرکانـه توهماتو لړه شانته شبه پکی وی، **د خپل فطری دریځ له مخی اړدی چی په قومونو اوهیوادو کی خپلی پلوشی اواثرات و غځوی او دزړو اوخرافی مذهبی (ځانګړ وو رځو) او ټولو هغومراسمو چی د پوچو عقائد و د یاد تازه کوونکی وی مخنیوی وکړی، او پرځای یې داسی «لمانځل کیدونکی ورځی» وټاکی چی د خدای لمالځنی په پاخه رنګ رنګیدلی وی.**

۳ـ له خدای لمانځنی سره یوه ستره اخلاق موخه او نصب ـ العین هم را منځته کیږی، او د **هغی غوښتنه دا ده چی یو«خدای لمانځونکی» تحریک خپلو پلویانو تـه یو داسی اخـتروټاکی چی له فسق، فساد او ناوړتیاوو نه بیخی پاک وی، چی لطف او تفریح پکی له تهذیب او خوښی پکی له سنجیدګی سره وی. چی** یواځی په لوبو پایته ونه رسی؛ بلکی له اختر لمالځنی نه په ډله ییـز ژونـدانـه کی یوخوځښت را

پیداشی ، او د سترو اخلاقی ارځښتونو د بشپړتیا لپاره په سمه توګه په کار راوستل شی .

اسلام چی خپلو پلو یانوته کوم «اخترونه» ټاکلی دی ، په هغو کی دادری واړه ځانګړ تیاوی په ډاګه لیدل کیږی ، په عربو ، ایران ، مصر ، سوریې او نورو هیوادو کی چی کوسو قومونو اسلام منلای دی، اسلام د هغوی ټول مذهبی او قومی اخترونه پر ینښی او پر ځای یی دوه اخترونه پکی دود کړیدی ـ چی تاسی یی د کوچنی (فطر) او لوی (اضحی) په نامه پیژنیء ، پدی کی لوسړی اختر پدی خوشا لی کی نمانځل کیږی ، چی د خدای لپاره چی د رمضان میاشتی د دیر ـ ښو روژو د نیو لوام شوی و ، د هغی په نیولو کی مونږ بریالی شو؛ نو د دغه فرسان د پرځای کولو لا مله د خپل مالک مننه ، او شکران پرځای کړو . پاتی شو دویم اختر ؛ نو د اخو د هغه بې ساری قربانی یا د دی ، چی څلور زره کاله د مخه د خدای (ج) یو رښتینی فرمان منونکی بنده خپل ځښتن ته وراندی کړی وه ، د هغه وخت په اخترونو کی تاسی ښکاره لیدای شی چی د کوم ځانګړی قومیت

او ملیت داغ پری نه و ؛ بلکی پرداسی څیزونو یې بنسټ ایښود شوی ، چی د نړی د ټولو خدای لما نځونکو انسانانو جذبات ورسره یوشان تړل کیدای شی ، دا شان په دواړو اخترونو کی د لوی خدای د سا وو بندګی ژور رنګ موندل کیږی ، او د هیڅ ډول شخصیت لما نځنی او مخلوق پرستی وړه شانته شبه هم پکی نشی موند لای ، او بیاد د دغو اخترونو د لمانځنی لپاره چی کومه طریقه ټاکل شوی ده ، هغه هم دومره روښانه ده ، چی تردی ښکلی، مهذبه او له اخلاق ښیګړو ډکه طریقه په اټکل کی هم نشی را تللای ، و روستیو مسلمانانو د اسلامی اختر ملی مقام په جاهلی انعالو ترڅه حده

د اغمن کړی دی ؛ خو د رسول الله ﷺ په عهد کی چی اخترځه رنګه لمانځل کیده ، دهغی نقشه زه ستاسی مخی ته ږدم، چی تاسی به ترری د اختر د سپیڅلتیا انداژه ولګولای شئ :

د اختر پر سهاد به ټولو مسلمانانو ښځو ، نرو او هلکانو غسل کاوه ، او ښی ښکلی جامی به یې واغوستی او راوبه وتل ، په کوچنی اختر کی به لمانځه ته له تګ نه مخکی ټولو خلکو د خوړویوه‌ټا کلی اندازه ، یایی بیه بیوزلو او مسکینانو ته ورکوله چی څوک د اختر پرورڅ وږی پاتی نشی ، ـ په لوی اختر کی د کوچنی پر خلاف تر لمانځه و روسته کوروته راتلل ، قربانی

به يې کوله ، او غوښه به يې ويشله . د ورځې دغه برخې له - تيريد وسره به خلک له کورونو - وتل ، حکم و چې ښځې ، نر او کوچنيان دې له يو مخې را ووځي چې د مسلمانانو د ډيرښت او پرتم څرګندونه وشي ، له خدای نه دې په دعاوو کې هم ټول شريک وي ، او پدغه ، ډله ييزه خوشالۍ کې دې ټول برخمن شي ؛ د اختر لمونځ به د جوماتو پر ځای له کلي نه په بهر ميدان کې کيده ، چې ډير خلک پکې ځای شي.

لمانځه ته دتګ پروخت به ټولو مسلمانانو دا تکبير وايه ؛ الله اکبر ، الله اکبر لا اله الاالله والله اکبر الله اکبر ولله الحمد.

الله ډير لوی دی ، الله ډير لوی دی ، له الله نه پرته بل د عبادت وړ نشته ، الله ډير لوی دی ، الله ډير لوی دی او ټولې ستاينې يواځې له خدای (ج) سره ښايي . په هره کوڅه ، هرچم ، هر بازار او پر هر سړک به همدا نارې وې چې ټول کلي به يې پر سرا خيستی و .

په عيدګاهونو کې به خلک راغونډ شول ، صفونه به وتړل شول ، ټولو به د رسول اکرم ﷺ په امامت په ډير نظم سره دوه رکعته لمونځ وکړ ، بيا به رسول الله ﷺ و دريد ، خطبه به يې ورکړه ، دا خطبه د جمعې د هغې پر خلاف تر لمانځه څکه وروسته وه ، چې ډير خلک د خپل قائد د وينا پروخت حاضر او سي ، دا فرصت په کال کې دوه ځله راته - «رسول اکرم ﷺ به لوړې وينا نارينه وو ته وکړه ، بيا به يې د ميدان هغې برخې ته تشريف يووړ چې ښځې به را - غونډې وې ، هلته به يې هم وينا وکړه ، پدې وينا وو کې به يې پر تعليم ، تلقين ، او وعظ و نصيحت سربيره ، په اسلامي ټولې (او ټولنې) پورې پر تړلو ټولو هغو مسائلو به يې هم رڼا اچوله ، چې هغه وخت ورسره مخ وو ، که کوم پوځي يا سياسي خبره به پيښه شوه ، د هغې انتظام به هم په هماغه غونډه کې کيده ، د جماعتي (تنظيمي) اړتيا وو لوړته به يې هم د خلکو پام را واوه ، او هر چاته يې له خپل دريځ سره سم په پوره کولو کې بر خه اخيسته ، ان چې په روايانو کې راځي چې ښځو تر خپلو ګاڼو پورې له غاړې راکښلي او د خدای (ج) د دين او مسلمينو د ټولې په خدمت کې به يې وراندې کولې -

بيا به چې غونډه له عيدګاه نه خوريده ، نو حکم دا و چې د راغلي لار پر خلاف (مخالف جهت) لاړشي ، چې د کلي يوه برخه هم ستاسې له تګ او د تکبيرو نوله نارونه پاتې نشي ،

له لمانځه نه د وزګاريدو پر وخت به د طاعت خاوندانو د لوی اختر ټوله ورځ په قرباني تيره کړه ، د دې قرباني هدف يواځې د هغې واقعې ياد نه و ؛ بلکې د هغو جذباتو يا د تازه کول هم وو ، چې د عراق يوه جلا وطنه سپين ږيرې په مکه مکرمه کې د خدای (ج) په يوې اشارې د هغه (ج) په مينه پخپله د خپل زوی قربانۍ ته تيار شو ، او د خدای د مهربانۍ ، او کرم له مخې د هغه د زوی پرځای د څاروی (پسه) د قربانۍ و رکولو اجازه شوې وه ، پر همدغه نيته او همدغه وخت ټول مسلمانان د هماغه فعل په کولو سره د هغه جذبې يا د تازه کوي چې ، د حضرت ابراهيم (رح) په څير د خدای نور مسلم او مطيع بندګان شته ، چې د خدای په حکم او مينه له خپل مال ، ځان ، اولا د او هرڅه قربانو لوته تيار دي ، او مړګ او ژوند هرڅه يې د

خدای لپاره دی ، ددی نیت
په شرکوندو لو ، د څاروی په
حلالولو او هغو الفاظو سره
کیږی چی د حلالی پروخت له
خولی را وځی :

**انی وجهت وجهی للذی فطر
السموات والارض علی ملة
ابراهیم حنیفا وما انامن المشرکین
ان صلواتی و نسکی و محیای و
مماتی لله رب العلمین ، لا شریک
له و بذلک امرت ، وانا من
المسلمین اللهم منک ولک بسم الله
الله اکبر.**

یعنی «ما خپل مخ دهغی ذات
لوری ته واړاوه چی ځمکه او
اسمانونه یی شته کړی دی ، د
هغی لاری لاروی یم ، چی د
ابراهیم (ع) لار وه ، زه له
خدای (ج) سره له شریکو و
نکوځنی نه یم ، زما لمونځ او زما
قربانی او زما ژوند او زما مرګ
هرڅه د کائناتو د پالونکی لپاره دی
چی هیڅ شریک او ساری نلری،
او په همدی را ته حکم شوی
دی ، او زه د خدای (ج) له
فرمان منونکو بندګانو نوځنی
یم ، خدایه (هرڅه) ستاله لوری
دی ، اوستا لپاره (حضور ته)
حاضر دی . بسم الله الله اکبر .

د دی الفاظو په وینا سره به
څاروی ذبح کیده، اودا ننداره به

او د
**هغی غوښتنه دا ده چی یو «خدای
لمانځونکی» تحریک خپلو پلویانو
ته یو داسی اختروتیاکی چی له
فسق ، فساد او ناوړتیاوو نه
بیخی پاک وی ، چی لطف او
تفریح پکی له تهذیب او خوښی
پکی له سنجیدګی سره وی .**

د کور ښځو او کوچنیانو ټولو
کوله ، (ددی لپاره) چی د ټولو
په زړونوکی د همدی قربانی ،
خدایی مینی او فرمان منلی
جذبات تاندشی، بیا به یی غوښه
پر بیوزلو ، خپلوانو ، او دوستانو
ویشله ، او یوه برخه به یی د
ځان لپاره په کور کی هم ساتله ،
د څاروی پوټکی یایی بیه به
مسکینانوته ورکول کیده ، چی
اختر یواځی دشتمنو د خوشالی
ورځ نشی .

پس دا اخترو ، چی د انحضرت
(ﷺ) په زمانه کی به لمانځل
کیده ، پر دغو «رسمی» مراسمو
سر بیره به په نا رسمی توګه هم
ځوانانو څه لوبی کولی ، او په
کوروکی به نجونو ـ څه سندری ویلی؛
مګر داکار په یوه حدکی د ننهو ،
ترهغو حدودو زیات د وړاندی
تګ اجازه نه وه ؛ بلکی د ټولنی
قائد (ﷺ) خود ځوانانو په هغو
روا او معصومو خوشفهمیو کی
هم له برخی اخیستونه ددی لپاره
دده کوله ، چی دومره ډاډه نشی
چی د ناروا حرکاتو جرأت
وکړی .

پدی لړکی چی د قائدینو کوم
چلند و ، دهغی اندازه لدی پیښی
نه کیدای شی چی په مستندوروایا ـ
توکی څرګنده شویده، یوځل داختر
پروروځ رسول اکرم (ﷺ) خپل
کورته، ننووت له حضرت عائشی(رض)
سره یی دوه ګاونډی ، نجونی
ولیدی ، چی سندره یی ویله
د سندر مضمون د عشق ،
عاشقی او، شراب و کباب نه و ؛
بلکی د بعاث جنګ د زمانی
(حماسی) سندره وه ، نجونی هم
څه مسلکی هنرمندی سندر غاړی
نه وی ؛ بلکی د کور نجونی وی،
چی کله به یی د زړه د سپکولو
لپاره پخپلوکی معصومانه سندری
ویلی ، رسول اکرم (ﷺ) یی په
تفریح کی څه دخل ونکړ، اوغلی
یی په یوګوټ کی پرځان څادر را ـ
ښکه ، لږه شیبه پس حضرت
ابوبکر صدیق (رضی الله) راننووت ،
خپلی لور عائشی(رض)، ته یی په
غوسه وویل : د رسول (ﷺ) په
کاله کی داڅه شیطانی حرکت روان
دی ؟ د آواز په اوریدو یی
رسول الله (ﷺ) له خپل مبارک

بقیه درص (۴۳)

راز موفقیت جهاد در اخلاص است

«بشار»

اگر به تاریخ بشریت مراجعه شود و همه مراحل زندگی افراد و جوامع بشری بطور عمیق و کامل بررسی گردد از محتوای آن این واقعیت معلوم و هویدا خواهد شد که کشمکشها و تلاشهای جوئی در مراحل مختلف تاریخ و زندگی بشریت بین عناصر حق و باطل بوقوع پیوسته واین کشمکشها و تلاشهای غلبه جوئی بین افراد و توده های بشری حسب غریزه منفعت و تسلط جوئی تازمانی که این کرهٔ خاکی زمینی موجود است و افراد و جوامع بشری در آن بود و باش دارند دوام خواهد داشت ولی باید گفت : عناصر حق زمانی بر عناصر باطل غالب و پیروز خواهند گردید که مبارزه و جهاد آنها متکی برایمان قوی و اتحاد و همبستگی کامل و روحیهٔ عالی اخلاص باشد و منظور عناصر مجاهد تنها و تنها کسب رضای خداوند (جل جلاله) واعلاء کلمهٔ حق و مصونیت دعوت و تبلیغ مبادیو هدایات دین مبین اسلام باشد و آنها از کثرت دشمنان و از تفوق وسائل جنگی انها ترس و بیمی نداشته و نیز آنها فریفتهٔ مادیات و رونق زندگی دنیوی نمیگردند و نه حس شهرت و جاه طلبی آنها را از حقیقت دور سازد .

همین پیروان صدر اول مکتب اسلام اند که در زمان حیات پیامبر بزرگوار اسلام وقتی که حکم فرضیت جهاد اعلان گردید مسلمانان با ایمان قوی و روحیهٔ عالی اخلاص با دشمنان حق جنگیدند ، و بمنظور کسب رضای خدا (جل جلاله) واعلاء کلمهٔ حق بهرگونه ایثار جانی و مالی لبیک گفتند . در مقابل دشمنان در یک صف اراستند ، و به نعرهٔ تکبیر و ضربهٔ شمشیر حق روحیات و معنویات دشمنان را متزلزل و صفوف آنها را از هم پاشان و نابود ساختند . و کنگره های قصور ظلم و برجهای اسمان خراش فرعونیت آنهارا بر روی زمین یکسان و سر غرور و تکبر آنها راخم و آثار ظلم آنها را محو ونابود گردانیدند .

همین نمونهٔ بارز اخلاص پیروان مکتب اول اسلام است که به یک ندای جهاد مرد و زن ، پیرو جوان بلکه خورد سالان با ساس جذبهٔ ایمانی و حس ایثار در راه حق حاضر میدان پیکار می شدند ، مال و متاع دنیوی را پشت سر میگذاشتند ، نو عروسان خود را از رخت خواب عروسی به بستر شهادت می رسانیدند ، اطفال که به سبب خوردسالی و ناتوانی در صف جهاد پذیرفته نمی شدند میگریستند . زنان

مسلمان نیز در میدان جنگ در مقابل دشمنان می در میدند و زخمیان لشکر اسلام را در میدان جنگ تداوی میکردند و بر سهم گرفتن اقارب نزدیک خود در جهاد و بر شهادت آنها در راه حق می با لیدند . و صاحبان مال و دارایی حسب توان مالی بلکه بعضی ها همه دارائی خود و بعضی ها با قسمت بزرگ دارائی خود با غازیان و مجاهدین راه حق امداد مالی مینمودند و بدینگونه خود را نیز در جهاد سهیم میگردانیدند . البته اشخاصی که بعدم اشتراک خود در جهاد تقصیر می ورزیدند خود را به ستونهای مسجد می بستند و از تقصیر خود پیشمانی میکردند و عفوه میخواستند و در انتظار صدور حکم خدا می شدند . همین مسلمانهای صادق و فداکار بودند که باوجود قلت نفوس و کمی وسائل جنگی و لی بداشتن نیروی ایمان و روحیهٔ عالی اخلاص و ایثار دو امپراطوری بزرگ فارس و روم را متزلزل ساختند بالاخره نابود ساختند و در قلمرو آنها نوراسلام را پخش نمودند و مردم را از تاریکهای کفر و گمراهی و از ثقلات ظلم جابران نجات دادند و برروی انها دروازه های زندگی مرفه و مطمئن را گشودند .

امروز که سال ششم جهاد مسلحانه ملت مسلمان افغانستان اغاز گردیده و این ملت غیور با وسائل عادی و محدود جنگی در برابر قشون خون اشام و غارتگر روسهای وحشی و دشمنان دین و انسانیت میجنگد این ملت قهرمان و از ادمنش یکی ازین دو راه را در پیش خود گرفته : یا از راه جهاد خاک و دین اسلامی خود را مصون ساخته آزاد و معزز زیست خواهد نمود ، و یا اینکه در راه جهاد جام شهادت را بکمال افتخار و اعزاز خواهد نوشید و زندگی اسارت و ذلت و محرومیت را هرگز نخواهد پذیرفت .

ای مجاهدین راه حق ! وای قهرمانان سربکف

راه ازادی !

بیایید و در مقابل دشمنان با هم متحد شوید زیرا قوت و نصرت شما در اتحاد شما است و خداوند عزوجل اسمه شمار ابه چنگ زدن بر ریسمان (قرآن کریم) خود دعوت میکنند و مسلمانانی را که در راه او تعالی دریک صف می رزمند دوست میدارد . همچنان پیامبر بزر گوار اسلام (علیه الصلاة والسلام) همهٔ شمارا گوشزد این حقیقت میکند که نصرت خداوندی دراتحاد همبستگی شما است همه شما بخلوص نیت بحالت قیام عمومی در هر گوشه و کنار کشور خود با دشمن مقابله کنید و هدف یگانه خود را از جهاد ، که کسب رضای خدا (جل جلاله) واعلاء کلمهٔ حق و نجات خاک اسلامی افغانستان از چنگال استعماری روس بگردانید زیرا روسها دشمنان دین و انسانیت و اجیران و غلامان حلقه بگوش آنها (پرچمیها و خلقیها) هر گونه سعی می ورزند تااین صفوف شما رخنهٔ نفاق و شقاق پیدا کنند و شما را از اتحاد و جهاد باز دارند و بدینگونه اهداف شوم استعمار روسی بر آورده شود بلکه همیش درین فکر و تلاش باشید تا هدف گلوله شما تنها و تنها دشمن باشد نه سینهٔ برادر مجاهد شما زیرا کشتن برادر مجاهد که بدون موجبهٔ شرعی باشد از

یکسو شعله انتقام جوئی بین شما افروخته تر و دا منگیرتر میگردد و رقابتهای ذات البینی شما به ناکامی جهاد شما و کامیابی دشمن می انجامد و نیز کشتار بی جا سبب مسؤولیت بزرگ شما نزد خدا (جل جلاله) نزد است مسلمان افغانستان و نزد تاریخ خواهد گردید .

بیائید و به تاریخ ملل جهان مراجعه کنید که ازانجمله مسلمانهای اندلس اند وقتی که خلافت بزرگ آنها بعد از مدتی سبب اغراض شخصی به دولتهای کوچک و ملوک الطوائفی مبدل گردید و اتحاد ویک پارچه‌گی آنها از بین رفت چسان ضعیف گردیدند و دشمنان امارتهای کوچک آنها را یکی بعد از دیگری بلعیدند و شان وشوکت ، و نام و نشان آنها را در آن سر زمین اسلامی از صفحهٔ تاریخ زدودند (فاعتبر ویا اولی الالباب) .

ای مجاهدین راه حق ! وای قهرمانان سربکف راه آزادی !

بیایید صدا های پرشور و هیجان اور امت مسلمان آغشته بخون را لبیک بگویید ، حالت برادران و خواهران کشور خود را که به سبب بمبار دمان روسها وحشی و درنده و دشمنان دین و انسانیت منازل شان به ویرانه ها مبدل و با خاک یکسان گردیده و در دشتها و کوهها هراسان و پریشان بسر می برند بیاد آورید . به همبستگی کامل و جهاد مخلصانه خود روزانه مید و اطمینان را برروی آنها

بکشایید ، صفوف جهاد خود را متحد و مستحکم سازید ، زیرا قوت شما و نصرت شما در اتحاد و همبستگی شما است . طبق هدایات خداوندی و ارشادات نبوی دلیرانه برزمید و مخلصانه جهاد کنید و جهاد خود را سبب اغراض شخصی و خواهشات مادی و دلیوی متضرر نه سازید . خود را از تکتیکهای پروپاگندی و جنگی دشمنان کاملاً آگاه سازید بلکه سعی ورزید تا در صحنهٔ تبلیغ همه ادعا های دشمن را خنثی و رسوا سازید ، و نیز در ساحهٔ جنگ با اتحاد کامل و ایمان قوی و روحیهٔ عالی اخلاص و فداکاری باقشون دشمن مقابله کنید و متیقن و مطمئن باید شد که خدا با حق است و حق بر باطل غالب و پیروز شدنی است .

روزگار ما

از شش جهت چوتیر عدو شد نثار ما
اشک جفا زدود نه کس از عذار ما
آبی نه زد به آتش ما هیچ رهروی
هم راز کیست تا که بپرسد ز حال ما
از قتل ما زبانی سخن سر نمیدهد
پائیز غم فسرد گل نوبهار ما
وجد شباب رخت ز سیمای ما بیست
همدم کجاست بهر غم بی شمار ما
ما شاهینی شکسته پریم و بود کنون
این جغد بدشگون بقصد شکار ما
اشکی نه ریخت «شکوه» ! محبان بیاد تو
زائر نه شد کسی به طواف مزار ما

ژباړه : د «محمد نسیم ستانیزی

د مارکسیزم اشتباه

د روسانو اقتصادي سیستم له مارکسیزم سره نه بیلیدونکی دی

۲- زموږ ، مذهبی او اخلاقی ایډیالونه او افکار «ان تردی که په ښتیا هم د اقتصادی فکتور سره تاکل شوي وي اویا حتی که په ښتیا هم د اقتصادی شرایطو غیر شعوری او مغشوش انعکاس وی» ولی یوازی د مجردو افکارو ، لکه ښکلا ، ښیگڼه او ریښتونولی ، ترڅنګ وده کوی ؟ دوی ولی یوازی له همدغو صفاتونه په یوه او بله بڼه ایږه یادیږ ، گټه اخلی ؟

هر کله چي موږ دیوه ټولنیز بدلون لپاره جګړه کوو ، نودغو صفاتوته رسیدل چي موږیې په خپلی ږوهی سره د ډیرو ارزښتونو په توګه پیژنو - زموږ ریښتینی آرزو تشکیلوی . که دغه ټولنیز بدلون د فرانسی انقلاب وي او که د امریکایی پوځیانو د آزادی جګړه او که د انګلستان د بزګرانو مبارزه وی چی «واټ ټایلر Wat Tyler» او «جک ستړا Jak Straw» یي لارښوونه کوله .

ذاکه دلینین کمونستان وی او که د «ریچارد Richard »د صلیبی جګړو پوځیان، که‌د لوتر Luther پروتستانت وي او یاد کولیټ colet او یاد ایرا سموس Erasmus (چی در نسانس لیډران وو) پلویان وي دا ټول ، د آزادی ، سولی ، عدالت او مساوات په نامه «چی مجرد او معنوی شعارونه‌دي»

جنګی ږهی او د خپلو غوښتنو په سر کي یې خدمتو معیار ونو اواز ځښتونو ته ځای ور کړیدی .

ان تردی که موږ په ریښتیا هم یواځی د وته ګیزو (اقتصادی) کډونو یو او نیمګړ تیاووسمون او بدلون و غواړ ونو موږ بیاهم خپله غوښتنه د دیموکراسی، ریښتونولی، مساوات ، ورورولی، آزادي، عدالت او اخلاق ایډیالونو ترسرلیک لاندی د ټولنی و ګروته وړاندی کوو . موږ په دی ګروهه یوچي انسان په ریښتینه هم د دغو معیارونو «آزادی ، عدالت سولی، ورورولی ، برابری ، مذهبی او اخلاق ایډیالونه) تحقق غواړی او همدا لامل دی چي د تحقق لپاره یی اریانو ونکو سر ښندنو ته چمتو کیږی. ان تردی چي په دغه لارکي د خپل ژوند او اولاد سرښند نوته هم چمتو ولاړ دی .

هر کله چي انسان د دغو حقایقو اوایډیالونو ضرورت د خپلی ټولنی لپاره درک کړی او بیاد هغو د تحقق او قیام لپاره په عمل پیل و کړی ، نوهلته بیا ډیروته څرګنده سویده چي دغه محرکه اوپارونکی قوه د ړوډی ، کور ، کالیو اوان تردی ، چي د ژوند د بقا اوپا یښت له انګیزی نه هم ډیره ارځښتمنه او ځواکمنه ده . د نړی د تاریخ سری پالمی په دی حقیقت ګواهی لمړیچي په زرګونو او- لکونو انسانانو یواځی او یواځی د همیدغو ایډ-

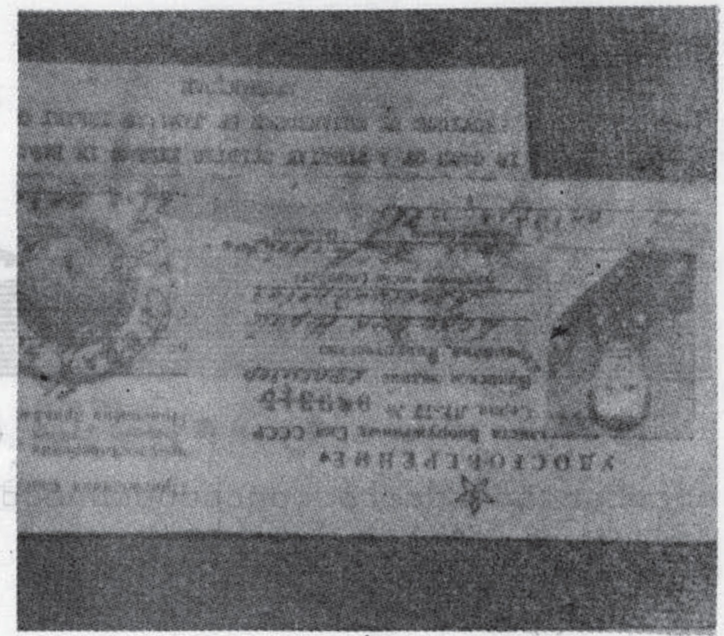

یالونو د تحقق لپاره ځنو مره هیښنده سرښندنی کړیدی .

مارکس Marx پـه خپله هم د خپل ضمیر دغې غوښتنې ته دیوه نا خبره مرئې په توګه چوپړ کړیدی ، ځکه دی د خپلې انقلابي فلسفي دښنست ایښودلو په وخت کې د عدالت او آزادی دراسنځیته کولو لپاره زښت زیات را پاریدلی و . او د همدی موخې د ترسره کـولو لپاره یې دنړۍ کار ګـران یوموټي کیدو ته را بلل . ده پـه خپله فلسفه کې ځای ، ځای پر آزادی ، عدالت او مساوات باندې ټینګار کړیدی ، دغه شعارونه یوموخ مجرد او معنوی دی، ښایې چې یو مذهبي انسان یې ټولنې ته وړاندې کړی، نه د مارکس په څیر له خدای (ج) نه منکر . دی (مـارکس) له زیـاتې هڅې سره‌سره هم د خپلې ربښتونې شعوری غوښتنې (آزادی ، عدالت ، مساوات) په له مینځه ورلوندي بریالی شوی ؛ که څه هم ګرد ژوندلي په همدغو هلوځلوکې تیرشویدی .

دپورتنیو حقایقو په نظر کې نیولو سره کـوم عوامـل اودلایل موږ دغـې نتیجې ته له رسیدو نه ایساروی چې ووایو ، عدالت ، مساوات ، آزادي ، ښکلا ، ښیګنه او ښتینولی د انساني شعور جلا او مستقل خصوصیات دی ؟

ځنګه دا حقیقت - چې مـوږ دیوی آرزو په توګـه د خپل ژوند دریښتینو و ته ییزو ، ټولنیزو فکري اویا سیاسي شرایطو د څرنګوالی لپاره کـومه هیله ښکاره کوو - داشک را پیدا کـوی چې هغه معیار، نه ، عدالت ، مساوات ، آزادی ، مستقل او جلا دی ؟

۳- که چیری په ریښتیا هم ایډیالونه زموږ د بنیادی اقتصادي غـوښتنو او یا زموږ دبیولوژیکی محرکاتو لپاره چې موخه یې د ژوند بقاده خـدمت او چوپړ کوی ، نه دا چې زموږ اقتصادی غوښتنی او ابیولوژیکی محرکات، زموږ د ایډیالونو د درک او تحقق لپاره کار کـوی ، نوبیا خلک څرنګه دیته چمتو کیږی چې خپلې اقتصادی غوښتنې او بیولوژیکی محرکات اوحتی خپل ژوند چې له دی ګردو تحلیلونو لوړا وار څښناک دی ، د خپلو ایډیالونود تحقق لپاره قرباني کړي ؟

٤- عقل او استدلال چې لـه انسان سره د حقیقت په درک او پوهه کې مرسته کوی او همدارنګه د انسانانو داوسنیوعلومو او فلسفو ښت ډیره ده «د شعور د محتویاتو یوه برخه ده» خود مارکس د نظر یې پربنا دهغه فعـالیتونه پـه ټولنه کې د حاکمو اقتصادي شـرایطو زیږنده دی او خپله په فطری توګه کوم ځانګـړی ارځښت نلری ، دغه نظریه بـه حقیقت کې بربنډه بې عقلی ده اومانایې داده چې که څوک داسې فکر کوی چې زه پخپله ټولنه کې د حاکمو اقتصادي شرایطو له اغیزونه پرته هـم دیوی مسألې پـه هکله له خپل عقل او استدلال‌نه کار اخیستلای شم؛ نوګواکې هغه خوارکی په ذهني ناروغۍ اخته شویدی چې داسې ګومان کوي.

موږ داوایو چې کـه چیری پـه ریښتنه هم حقایق د عقل په څواک سره نشي درک کیدلای نو

مارکس او پلویان یې د کومو دلایلو پر بنا خپله فلسفه دیوه حقیقت په توگه وړاندې کوي؟ د مارکس فلسفي نظر به څنگه حقیقت وي او څنگه به داوسنی زمانې له شرایطو سره سمون وخوري چې پخپله د دخپل وخت دخاصو اقتصادي شرایطو غیر شعوري ، مغشوش او مبهم انعکاس دی ؟

مارکسیستان په خپلو اعمالو کې هم پر علمي او منطقي لار نه دي روان ، د مثال په توگه دوی تل پر پانگوالي هیوادو ونوکی د کمونیزم دښمنه والی په پروپاگند زښتي زیاتې پیسې لگوي او د دنیا په بې شمیره مشهورو او نا مشهورو ژبو باندې خپرونې کوي .

پروپاگند په حقیقت کې د خپل ځان په گټه او دلورو په وټه ، څه ناڅه پر استدلال ولاړه غوښتنه ده . د کمونیستي هیوادونو په پروپاگند د دغې فرضیې د سلو پربنا په ځای کنټل کیدای شي چې «که پانگوالي هیوادونه پرې کمونیستي فکر ته را واوړي ، بیانو کمونیستي انقلاب مینځته راځي» .

په داسې حال کې چې د دوی فلسفي عقیده د انقلاب په لنډو ټکوکي داده چې په یوه ټولنه کې د انقلاب لپاره د خاصو اقتصادي اړیکو را منځته کیدل ضروري دي، ورپسې بیادغه اقتصادي اړیکې انقلاب ته د خلکو د ذهني او عیني شرایطو په برابر ولو کې مرسته کوي ، دغه شرایط د تاریخ جبر په خپله را منځته کوي . که چې دغه ټاکل شوي تاریخي پړاوونه یو په بل پسې را مینځته شي ، بیانود انقلاب د مینځته راتلو شرایط پخپله برابر یږي او مزدور ، دبادار په وړاندې پاڅون کوي .»

که چیرې دوی په خپله فلسفه گروهمن وي ، بیانو ولې په پروپاگند او تبلیغاتو دومره زیاتي پیسې لگوي ؟ غوره خوداده چې هرڅه خپلې پنځیزې (طبیعي) پر مختیایي ودې ته پرېږدي چې د حالاتو او چا پیریال بهیرېږي خپله هماغه لوری ته بوځي چې د دوی فلسفي ورته ټاکلی دی .

داپه یالونو دغوښتنې په تحلیل کې د گردو مادي فیلسو فانو پښې ښویدلې دي

څرنگه چې انسان یواځې مادي جوړښت نلري نوله همدې امله دغه د لوړو مصروفیتونو لکه مذهب، اخلاق ، ساینس ، فلسفې ، اوهنر، څرنگوالی هم به مثل او منطقي ډول دغه دبیولوژیکي محرکاتو اویا حیواني غریزو په رڼاکې نشي توضیح کیدلای . هغو فیلسوفانو چې دغه هڅه کړیده ، هغوی په حقیقت کې خپله ناپوهي ثابته کړیده . په انسان کې، داپه یالونو لپاره هڅې او غوښتنې ، د انساني فطرت دیوې معقولې او مدللې توضیح او سپړنې په لاره کې ستر دیوال و هلی دی چې او وښتل ورځنی گران دی .

د دوی ستره تیروتنه داده چې هریوه یې د انسان یو بیولوژیکي اړخ ترڅیړنې لاندې نیولی دی . د همدغه یوه اړخ د خصوصیاتو له مخې یې د انسان گردې ځانگړتیاوې څیړلې دي . په دې توگه دوی له انسان نه هم هغه د ړندو پیل جوړ کړیدی چې

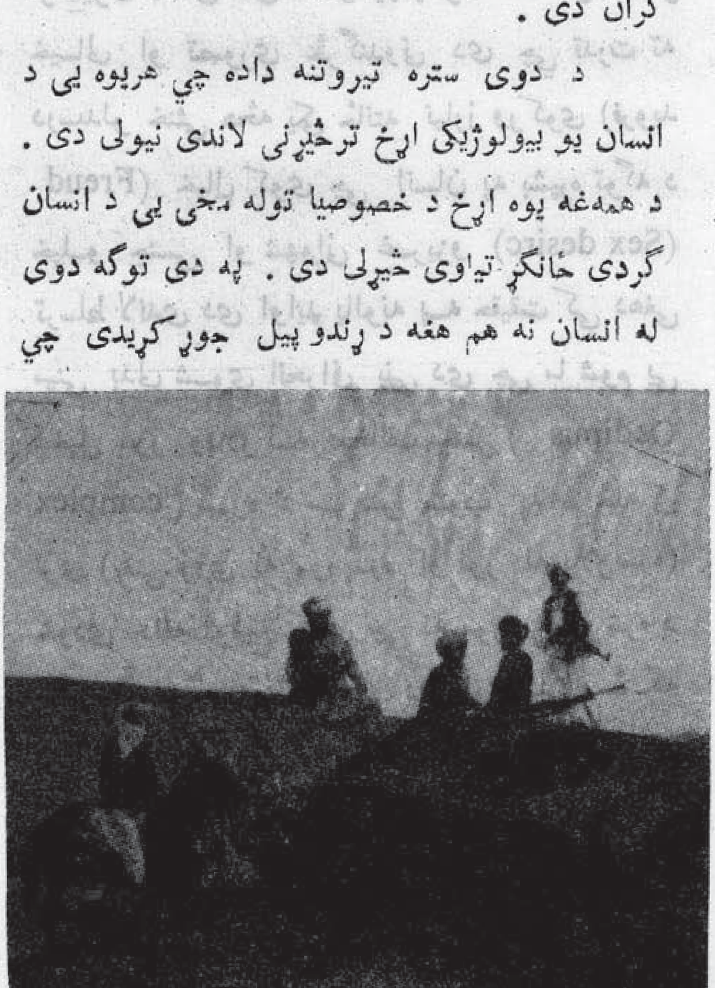

هریوه د خپل لمس کړی غړی له مخی پري قضاوت کاوه . د دوی په توضیحا توکي یوه مشترکه نقطه داده چی «ایډیالونه د انسان دییو لوژیکی محرکاتو ، ضروری ، مهم او مغشوش انعکاسات دی چي په نورمال ډول یی څرگندونه نشي کیدلای . له همدی امله دوی یوه ته هم اخلاق ، مذهب ، فلسفه اویاساینس کوم ځانگړی ارځښت نلری ، ځکه دغه معیارونه ورته اساسی او بنیادی نـه بلکه فـرعی او ضمنی څیزونه ښکاری . اوس بـه د خپلو پور تنیوادعا گانو د اثبات لپاره د د دغو فلیسوفانوله نظریاقو څخه یو څومثالونه راوړو .

آډلر (Adler) پـه خپل استدلال سره دی نتیجی ته رسیدلی چي انسان په بشپړه توگـه د قدرت غوښتنی (desire for power) غریزی تـر تسلطه اواغیزی لاندی دی ، او ایډ یالونـه دهغو اشکالو خیـالی او تصوری څرگندونی دی چي قدرت ته درسیدلو خنثی هڅه یکی ځانته نیارز ور کوی (فروید Freud) خیال کوی چی انسان په بشپړه توگه د خپلـو جنسی او شهوانی غـریزو (Sex desirc) ترسلط لاندی دی اوایډ یالونه پـه حقیقت کي دهغی مینی بدلی شـوی انحرافی بڼی دی چی ما شوم یی دخپل مور وپلار لـه مخالف جنس (Oedipus complex) سـره د مـا شو متوب په مرحله کی لری (یعنی زوی له مور سره او لور له پلار سره) خودی دانه توضیع کوی چي له مور پلار سره د ماشوم جنسی مینه ، که چي دی لوی شی ، څنـگه پر اخلاق او روحانی ایډ یالوند لیږی .[1]

د مـارکس دغـه نظریه چي ایډ یـالونه د اقتصادی شرایطو غیر شعوری، مغشوش او مسخشوی تصورات دی د فروید راواډلر له نظریاتو سره ورتـه والی لری ، یواځی په همد و مره توپیر چي مار کس (جنسی غـریزی Sex desire) او قدرت غوښتنی (desirc for power) د غریزی پرځای اقتصادی شرایط او روابطو دبه والی(desire for economic good) ذکرکوی اووایی چي د انسان د همدی غوښتنی تربشپړ تساط لاندی دی .

په دغو پوهانوکی فروید یو علمی کریډت لری او هغـه دا چـي د خپلی نظریی پـه کمزوری او نیمگړیتا اعتراف او پـه څرگندو الفاظو داسی وایی چـي دی دانشی و یلای چي دوالدینو له مخالف جنس سره د ماشوم د ځوانی دوری جنسی غوښتنی وروسته ژوندکی څنگه دایډ یالونو په غوښتنه بدلیږی دی په دغه برخه کی داسی لیکی :

«څومره چی زما هیله ده په هغه اندازه په دی باب څه نشم ویـلای . چـي د زیـړ یدولـه وظیفی (Parenta Fuection)له نیولی تر لوړی خودی (Super-ego) پوری په ارتقایی سلسلی کي څه ډول بدلون پیښیږی . د دی لامل تریوی الداذی پوری داهم کیـدای شی چي موږ داله محموسوو چي گنی په پشپړه توگه پری پوهیدلی یو .

(New inteoductory Lectures on-Psyco-Ana Lysis, P. 85

مارکس هم په دی ندی توانید لای چي د دغه بدلون عوامل توضیع کړی چي اقتصادی هیلی او غوښتنی څنگه پر اخلاق ، مذهبی او فلسفی ایډ-لونوبد لیږی ، لـه همدی امله‌یی تری سوچ انکار کړیدی او د اقتصادی شرایطو غیر شعوری تصورات او انعکاسات یی بولی .

البته د دغی نظربی منل هم چي ایډ یالونه له بنیادی اړتیاوونـه مستقل او جـلادی ، چي دوی یی (بنیادی اقتصادی ضرورتو نه) په انجام ترکنترول او تسلط لاندی دی ، تـرهغی چی دغـو پوښتنو ته مستدل ځواب پیدانشی گران کار دی .

۱- که چیری ایډ یالونه زموږ لـه بنیـادی

اقتصادی اړتیاوونه جلا او مستقل دی نو د انسان په فطرت کي د ایډیالونو لپاره ریښتنې منبع کومه ده ؟.

۲- داخو څرګنده ده چي د انسان د غریزی، غوښتنو او بنیادی اړتیاوو موخه د انسانی ژوند او او نسل د بقا تضمین دی ، دهغه دایډیالونو وظیفه اوهدف څه دی ؟

۳- که بالاخره دا ایډیالونه دی چي د فرد او ټولنی ژوند دود تاکی نه غریز او د ژوند بنیادی اقتصادی اړتیاوی؛ نود دی معنا داده چي د بشریت را تلونکی تکامل هم په ایډیالونو پوری اړوند دی او دانسان په اساسی اقتصادی اړتیا و پوری اړه نلری ، له دینه دا هم جوتیږی چي ایډیالونه یواځی ماضی او راتلونکی نلری بلکه د تاریخ یواځینی ټاکونکی فکتور تشکیلوی، نو هغه لاره کومه ده چي دایډیالونو تکاملی په تیرو وختو کی وهلی ده او په آینده کی به هم پری روان وی ؟

د غوښتنوته د انسانی تاریخ په اوږدو کی بشری فطرت د منل شوو اصول په رڼا کی خورا وړاو منلی ځوابونه ور کول کیدای شی :-

۱- له ایډیالونو سره مینه لرل د بشری فطرت اصلی او ذاتی ځانګړتیا ، ده همدارنګه د انسانی شعور یوه پنځیزه (طبعی) پانګه او ذخیره ده . دا د انسان یوځانګړی او امتیازی صفت دی چي د نورو ژوو ، پر خلاف پر خپلو حیوانی غرا یزو تسلط او حاکمیت لری او مهار کولی ېې شي .

۲- دانسان د ایډیالونو غوښتنه په حقیقت کي دښکلا ، ښیګنی او ریښتونولی ته در سیدلو غوښتنه ده چي په ریښتینه د دغو معیارونو، عدالت ، برابری ورورولی ، اخلاق ، او ازادی د تحقق هڅه او غوښتنه ده .

د ایډیالونو د غوښتني موخه داده چي انسان باید د ژوند په هراړخ کي د لوړی ښکلا ، ښیګڼی او ریښتونولی دلاسته راوړلو لپاره په نړی کي هڅه و کړی د مثال په توګه په علم ، قانون ، اخلاقیاتو، اقتصاد ، سیاست او همدارنګه د ژوند په نوروار خونوکی . پرمختګ او تکامل په بشپړه توګه د ایډیالونو د درک اولاسته راوړلو په هڅی او غوښتنی پوری اړه لری . ایډیالونو دوګړی او بشری ټولی ژوند ته د بشپړتیا په لور له زیات نه زیات پرمختګ او تکامل ور ښیلی دی او په پرله پس توګه یې په ګانده کي هم دلازیاتی بشپړتیا په لور بیابی ، دغه مسأله زیاته سپړله او څیړ له غواړی :

د ایډیالونو لپاره غوښتنه په حقیقت کي دښکلا ښیګنی او رښتینولی غوښتنه ده ، دغه غوښتنه د دی وړتیالری چي د تل لپاره په بشپړه توګه په یوه داسی ایډیال سره چي د لوړی ښکلا او پوره بشپړتیا څرګندونه کوی ارضاء اواقناع شي .

د ښکلا په صفتونو کي هغه ټول صفات شامل دی چي موږیې د غرویزوله اغیزونه پرته په مستقله توګه ستاینه کو اومینه ور سره اومینه ورسره لرو ، او هغه صفتونه دښیګڼی ، ځواک ریښتینولی او عدالت صفتو نه دی . د دی مانا داده چي د دغی غوښتنی د ځانګړی او فطری خصوصیت پر بنا یوازی هغه ایډیال سم او حق دی چي د ټولو نیمګړتیاو او ناوړتیاونه پاک وی او دښکلا ټول صفتونه (آزادی ، عدالت ، ښیګڼه ، ځواک ، ریښتونولی) ولری .

د دغی غوښتني طبعیت اوځانګړ نه یوداسی میچانی (میزان) دی چي د انسان شعور پری دیوه ایډیال دبشپړتیا کچه څرګندوی ، که چیری کوم ایډیال دغه غوښتنه د تل لپاره په بشپړه توګه اقناع کړی نوهغه یو بشپړ ایډیال دی او که نه نو نیمګړی دی .

سم (ریښتونی حق) او بشپړ ایډیال تل د

پیغمبرانو او د خدای (ج) د نورو نیکو او صالحوبندګانو په واسطه تبلیغ او تلقین سویدی او دایوازی د کایناتو خالق دی چي انسان ورته دلوړی ښکلا او بشپړتیا د ګردو صفتونو نسبت ورکوي.

انسان ډیرځلی دغی غوښتنی ته ناسمه لارښوونه کړیده او دهغی اقناع یی د ناسمو، نیمګړو او ناسطلوبو ایډیالونو په خپلوکی لټولی ده، په ټولیزه توګه د انسان د دغی بی لاری لامل دادی چيُ د حقایقو د درک لپاره بشپړه او څرګنده پوهه نلري، همدارنګه دهغو ایډیالونو په هکله هم سم درک نلري چي په ریښتینه بشپړاوسم (حق) دی، له همدی امله ډیر نیمګړی ایډیالونه هم د هغه د ایډیالونو غوښتنه اقناع کولی شي. څرنګه چي د ایډ یالونو غوښتنه ډیر ځواکمنه ده نوکه چیری په کوم بشپړه ایډیال سره اقناع نشی، نوخامخا دیوه نیمګړی ایډیال په بڼه تبارزکوي او همدارنګه ان تردی که یوه وګړی یوغلطه ایډیال غوره کوی (دهغه ضرورت پر اساس چي د خپل طبعیت له خوا ورته ارشویدی) نووروسته بیادی دغه ایډیال ته د ښکلا هغه ټول صفتونه منسوبوی چي د ده د ایډیالونو غوښتنه ورته د خپلی بشپړی اقناع لپاره ضرورت لري، خو په حقیقت کي هغه ناسم ایډیال چي دوګړی له خوانه غوره سویدی دلوړی ښکلا او بشپړتیا صفتونه نلري، له همدی امله دده د ایډیالونو غوښتنه د تل لپاره په بشپړه توګه نشی اقناع کولای. که چی وګړی ته داوړ دی سودی تجاربو او ذهنی و دي اویاله ایډیال سره دډیری‌میني له‌امله دخپل ایډیال نیمګړتیا څرګنده سی نودی سمدلاسه دغه ایډیال پر پرېدی اوبل غوره کوی.

دی هڅه کوی چي په نوی ایډل کي دنیمګړ تیاله هغو عناصر ونه ډډه وکړی چي په مخکینی ایډیال کی یی موجودوو، خوسره له دی هم د وخت به تیریدوسره په نوی ایډیال کي یوځه نوری نیمګړ-تیاوی هم راڅرګندیږی چي دهغی له امله دی په بشپړه توګه نه اقناع کیږی که چي بیاهم ده ته د خپل غوره کړی ایډیال نیمګړتیا ښکاره سی نوله دغه نه ایډیال نه هم بیالاس اخلی اوپر ځای یی بل غوره کوی. د ایډیال غوره کولو او د نیمګړتیاوله راڅرګندیدو وروسته یی د پریښود لو پرله‌پسی عملیه و ګړی ورو، ورو، د داسی یوه ایډیال خوا ته وړدی کوی چي ډیر بشپړ او قانع کوونکی به وي.

دغه پرسه او عملیه کټ مټ دوګړی په څیر دیوی ستری انسانی ډلی (ټولنی) په هکله هم صدق کوی، د ټولنیز تکامل پړاوونه د همدغی عملی په نتیجه کي یو په بل پسی وهل‌کیږی. انسانی ټولنه هم دوګړی په څیر د ایډیا غوره کولو او دنیمګړ تیاله درک کولونه وروسته د پریښو دلو او دبل بشپړ ایډیال د غوره کولو د عملیی په ترڅ کی د بشپړتیا په لوریون کوی. له هر ایډیال سره چي یووګړی مینه و لری اوپړی ګروهمن وی. دده ژوند هم د هماغه ایډیال تربشپړ واک او څارنی لاندي وي، نوروګړی هم چي له همدغه ایډیال سره مینه لری اوپړی ګروهمن دی ورو، وروسره راټولیږی او دخپل ګډ ایډیال د اصولو پربنا یوه ټولنه او یا هیواد جوړوی هرایډیال ځانله اخلاق، سیاسی، تعلیمی، قانونی او اقتصادی سیستم لری.

هغه اضافی ځواک چي دوګړی په فطرت کي له ایډیالونو سره دمینی او غوښتنی په بڼه‌موجوددی هغه له کو چنیوالی نه هم موجودوی خود خوراک څښاک، لوبو او داسی نورو مصروفیتونو په بڼه تبارز کوي، ځکه په دغه وخت کي دده د عمر د تقاضا له مخی خوراک، څښاک او داسی نور د خوښی څرګنه دده ایډیال تشکیلوی، خووروسته

پاتی په (۵۰) مخ کی

سخیداد فائز

ترجمه از تربیهٔ الاولد فی الاسلام

تحذیر

یا یکی از اصول تربیهٔ اولاد

به تعقیب صحبت طولانی یی که قبلا در مورد ارتباط اولاد بمراجع تربیه و اصلاح و نقش فعال و مؤثر آن در تربیهٔ اولاد، سازندگی شخصیت آن و استقامت طرز العملش صورت گرفت، اکنون در نظر است از اصل اساسی دو می در باره تربیهٔ اولاد صحبت نمائیم وهمان اصل عبارت است از (تحذیر) که بمعنی تخویف و یا تر ساندن از آن تعبیر می شود.

این اصل که عنقریب حیثیت محور صحبت ما قرار خواهد گرفت اهمیت و تاثیر آن کمتر از سائر اصول اساسی و سازندهٔ تربیهٔ اولاد نمیباشد بلکه این اصل از همان اصول با ارزش و اساسی بشمار میرود که مغز اولاد را از افکار کثیف، متعفن و مفاهیم گمراه کننده و باطل می شوید بلکه فهم و ایمان اولاد را به سان قلعهٔ آسمان خراش و آهنینی میدر آرد که هیچ نوع از مصائب وآفات بیرونی بداخل آن راه یافته نمیتو اند وساکنین آن از سرایت افکار منحر فین و گز ند مکروب اخلاق سوء و اعمال فاسد مصون میماند قبل از انکه در بحث از مهمترین اصول تربیتی تحذیر فرو رویم، لازم به نظر می آید که تربیت دهندگان به دو حقیقت آتی پی برند:

۱ـ تر ساندن مسلسل و دائمی اولاد از مفاسد و معاصی، نفرت و کراهیتی را نسبت به فساد و گناهان در قلب اولاد ایجاد مینماید و در نفس آنها اثر جاری را از پدیده های گمراه کننده انحرافی و مجو کننده تولید میکند.

۲ـ برملا ساختن و توضیح اضرار و نتائج خطرناک و غم انگیز انحراف، الحاد، کفر، کمونستی و انحلال عقیده عزم و تصمیم مربی را در آسمت تحمل وبرداشت مسئوولیت افزایش میدهد وفاصله گرفتن وخود داری از مفاسد، کردار های بد و اعمال ناشایسته و باطل را به اولاد تلقین داده جلو اقدام به اینگونه معاصی مصیبت بار راسد می سازد.

به تعقیب تشریح دو حقیقت گذشته، در متن موضوع به صحبت خود آغاز میکنیم تا به تمام زوایا و اطراف موضوع روشنی انداخته شود، البته در مورد، دست استعانت بسوی خدا و اتکاء بهمان منبع فیض دراز مینمائیم.

اگر کتاب خدا (ج) وسنت رسول (ﷺ) را ورق زنیم در خواهیم یافت که روش تحذیر و تخویف از بدیها و اسلوب ترس از امور ناجائز و باطل در بسیاری از آیات قرآنی و احادیث نبوی بصورت جدی و اشکارا تذکر یافته است.

این است برخی از آیات قرآنی و احادیث نبوی:

در سورهٔ اسراء خداوند (ج) ذیلاً درس زندگی سازی میدهد:

«لا تجعل مع الله الهاً آخر فتقعد مذموما

مخذولا، یعنی مقرر مکن باخدا معبود دیگر را آنگاه بنشینی نکو هیده بی یار مانده (و لا تجعل یدک مغلولة الی عنقک و لا تبسطها کل البسط فتقعد ملوما محسوراً) یعنی و مکن دست خود را بسته با گردن خود و مکشای آنرا تمام کشادن آنگاه بنشینی ملامت کرده شده در مانده گشته . (و لا تقتلوا اولاد کم خشیة املاق نحن ترزقهم وایاکم ان قتلهم کان خطئاً کبیراً) یعنی مکشید اولاد خود را از ترس تنگ دستی، ما روزی میدهیم ایشانرا و شمارا هر آئینه کشتن ایشان هست گناه عظیم . (و لا تقربوا الزنی انه کان فاحشة و ساء سبیلا) یعنی و نزدیک مشوید به زنا هر آئینه زنا بی حیائی و راه بد است . (و لا تقتلوا النفس التی حرم الله الا بالحق و من قتل مظلوما فقد جعلنا لولیه سلطاناً فلایسرف فی القتل انه کان منصوراً) یعنی و مکشید نفسی را که محترم ساخته است خدا مگر بحق و هر که کشته شود به ستم پس داده ایم وارث او را قوتی (حق قصاص) پس بایدکه زیادتی نکند در کشتن هر آئینه وی هست یاری داده شده (و لا تقربو امال الیتیم الابالتی هی احسن حتی یبلغ اشده - و او فوابالعهدان العهد کان مسئولاً) یعنی و نزدیک مشوید بمال یتیم مگر بطریق نیک تا آنکه رسد به نهایت قوت خود ، و وفا کنید به عهد هر آئینه عهد پر سیده خواهد شد (و لا تقف مالیس لک به علم ان السمع و البصر و الفؤاد کل او لئک کان عنه مسئولاً) یعنی و مرو پی چیزیکه ترا دانش آن نیست هر آئینه گوش چشم و دل هریکی ازین ها پرسیده خواهد شد . (و لا تمش فی الارض مرحا انک لن تخرق الارض و لن - تبلغ الجبال طولا) یعنی و مرو در زمین خرامان هر آئینه تو نخواهی شگافت زمین را و نرسی به کوهها در درازی (کل ذلک کان سیئة عندر بک مکروها) یعنی همهٔ این خصلت ها کار های بداست نزد پرور دگار تو، ناپسندیده .

اینگونه آیاتیکه مسلمانانرا از انحراف و لغزش عقیدوی ، فساد اخلاقی و بدمعاشرتی وسوء معامله برحذر میدارد و جداً میترساند در قرآن عظیم بسیار زیاد آمده . .

علاوتاً حضرت پیامبر محمد (ﷺ) نیز در سهای تحذیری و هراس آمیزی داده است :

(ایاکم والکذب فان الکذب مجانب الایمان) رواه احمد و اصحاب السنن .

از دروغ حذرو پرهیز کنید زیرا دروغ از ایمان دور و بیگانه می سازد .

(ایاکم و کثرة الحلف فی البیع فانه ینفق ثم یمحق) رواه مسلم واحمد . یعنی در خریدو فروش از قسمهای زیاد بپرهیزید زیرا قسم گرچه جنس را بفروش برساند مگر در نتیجه وسیله نابودی میگردد .

(ایاکم و الظن فان الظن اکذب الحدیث و لا تجسسوا و لاتحسسوا و لاتنافسوا و لاتحاسدوا و لاتباغضوا و لاتدابروا وکونوا عباد الله اخواناً و لا یخطب احد کم علی خطبة اخیه حتی ینکح اویترک) (متفق علیه) یعنی از بدگمانی بالای مسلمان بپرهیزید زیرا بدگمانی بد رو غهای وقبیحانه و شرم آور منجر خواهد شد ، بین مسلمانان جاسوسی ، تفتیش و افشای معایب نکنید ، از مسابقه درکار های ناجائز بپرهیزید ، با همدیگر کینه نورزید ، علیه یکدیگر از غضب اجتناب ورزید ، از همدیگر فاصله مگیرید و مقاطعه نکنید ، بندگان مخلص خدا باشید بین خود برادر و دوست باشید ، هرگاه یکی از شمابه خواستگاری متوصل شود تا او صرف نظر و یا نکاح نکرده باشد ، دو می به خواستگاری قطعا اقدام نکند .

(در خریدو فروش نیز همین روش هدایت داده شده) .

(ایا کم و کثرة الضحک فانه یمیت القلب ، ویذهب بنور اهل الجنة) رواه ابن ماجه .

یعنی از خندهٔ زیاد خود داری کنید زیرا این عادت احساس قلبی را به نابودی میکشاند و نور اهل جنت را از بین میبرد . (ایاکم و زی الاعاجم) رواه ابن ماجران . یعنی از آرایش و زینتهای جاهلیت وعجم دوری جویید . (ایاکم و قرین السوء فانک به تعرف) رواه ابن عساکر . یعنی از رفیق و هم صحبت بدپرهیزید زیرا به رفیق قیاس می شوید . به آن شناخته می شوید . (ایاکم و الشح فانما اهلک من کان قبلکم بالشح امرهم بالبخل فبخلوا و امرهم بالقطیعة فقطعوا وامرهم بالفجور ففجروا) رواه ابو داؤد . یعنی از بخل و آز جداً خود داری کنید زیرا حرص و آز است های گذشته را در وادی هلاکت سقوط داد ، همین آز مایهٔ بخل و عدم تادیهٔ حقوق مالی شان گردید ، بسبب آن از همدیگر فاصله و جدائی گزیدند و بین هم آویختند و همین حرص عامل فسق و فجور شان گردید .

اینگونه احادیث نبوی که از بدیها ممانعت منماید و از فساد در هراس میدارد ، و انظار عامه را به جلو گیری از انحراف عقیدوی وعملی و از اخلاق زشت متوجه می سازد بسیار زیاد میباشد . ازین سبب تذکر باید داد که قانون تحذیر و تخویف از مهلکات و زشتیها ، از ابتکارات حزبیین و یا از اختراعات فلاسفهٔ اجتماعی نبوده بلکه هراس داشتن از جرائم طریقه ایست قرآنی در سازندگی افراد و راهیست نبوی در تربیهٔ سالم جامعه .

چه راست و درست فرموده خداوند بزرگ :
(ان هذالقرآن یهدی للتی هی اقوم) یعنی این قرآن براه راست رهنمائی میفرماید .

هکذا چه خوب فرموده رسول خدا (ﷺ) :
(فعلیکم بسنتی وسنة الخلفاء الراشدین المهتدین عضوا علیها بالنواجذ) رواه اصحاب السنن و ابن حبان . یعنی همبستگی و تمسک و چنگ زدن بسنت پیامبر و خلفاء راه یافته و رهنمائی دهنده را هیچگاه از دست ندهید .

اینک با ارزشترین موضوعات تخویفی در مورد روشنی ذهنیت اولاد و شست و شوی مغز شان ، ثبات عقیدهٔ شان و استقامت اخلاق ، گفتار و رفتار شان . . بخدمت مربیان ارجمند تقدیم خواهم کرد تا بغرض مصونیت زندگی شان از خطرات و تامین آرا می و نیکبختی شان جداً به آن توجه نموده به آیندهٔ خود اهتمام ورزند ، مسؤولیتهای خویش را انجام دهند ، تلقین و تبلیغ ابناء جامعه را مکلفیت نهایت ار زنده و حیاتی خود تلقی نمایند .

اگر این راه را طی نمودند در سلسلهٔ کسانی شرف احراز موقعیت را کمائی خواهند کرد که به ادای و جیبهٔ تربیوی و انجام مسؤولیت اسلامی افتخار توفیق یافته اند و به بهترین و کاملترین طریقه ای از عهدهٔ وظیفهٔ اجتماعی و دینی خویش برآمده اند و از زمرهٔ ذواتی محسوب گردیدند که باتقدیم اولاد خویش بجامعه و با تشکیل فامیل خود به مسروریت قلوب و روشنی چشمهامی افزایند و در سلسلهٔ پاکان و متقین عنان پیشوائی بدست میگیرند .

اینک مهمترین نمونه های تحذیر و تخویف را باهم میخوانیم :

نخستین تحذیر از ارتداد

هدف از ارتداد یا مرتد شدن این است که مسلمانی از همان دین رو گردان شود که خدا آنرا جهت آرا می و سعادت بندگانش برگزیده و دینی را بپذیرد کد بادین خدا و شریعت اسلام تضاد داشته باشد .

ارتداد نمونه های زیاد داشته و قسمتی ازان قرار ذیل است :

● - بلند کردن شعاریکه نشان دهد خداوند مقصود و معبود مسلمان نبوده یا الهام دهد که دین اسلام

هدف و خواستهٔ مسلمان نیست . این نوع شعارها حالات زیادی را در برمیگیرد بطور مثال :

(الف) هر گاه مسلمانان طرز العمل را برگزینند که شعار قومیت شان بحیث هدف و خواستهٔ اساسی شان قرار گیرد و همواره برای آن بدعوت ادامه داده بروند ، بخاطر آن در فعالیت و تلاش بسر برلد ، بغرض تامین آن بکشتار دست زلند . همین است عصبیت جاهلیت و ضد اسلام که پیامبر اسلام از آن نهی فرموده و مسلمانان را ازان در حذر داشته است :

(لیس منامن دعا الی عصبیة و لیس منامن قاتل علی عصبیة و لیس منامن مات علی عصبیة) رواه ابو داؤد .

(ب) بشکل و صورتی برای وطنیت (Nationalism) کار کردن که شعار وطنیت بحیث هدف و خواستهٔ اصلی مسلمان عرض اندام نماید و برای تحقق همین مامول دست به کار باشند ، درین راه بمبارزه پردازند . . در حالیکه خداوند اقوامی را معیوب نشان داده است که حلقهٔ ارتباط ستین و ناگسیستنی خود را با وطن و لودین شان هم در خطر قرار گیرد در گردن خود انداخته اند چنانچه خداوند (ج) میفر ماید :

(ولوانا کتبناعلیهم ان اقتلوا انفسکم او اخر جوامن دیار کم مافعلوه الاقلیل منهم ، و لوانهم فعلوا ما یو عظون به لکان خیراً لهم وا شد تثبیتاً) سوره النساء - ٤٤ - یعنی واگر ما می نوشتیم بر ایشان که بکشید خویشتن را یا بیرون شوید از خانه های خویش ، نمیکردند این کار را مگر اندکی از ایشان و اگر میکردند آنچه به آن پند داده می شوند هر آئینه بهتر بودی برای شان و محکمتر و استواری دین .

لذا مرتد شدن ذریعهٔ شعار های وطنیت و قومیت منحصر به هدف بودن آن میباشد ، به این بمفهوم که اگر مرام و هدف از بلند کردن شعار های متذکره تنفیذ امر خدا و پیروی از حکم و قانون اسلام بوده باشد و غرض ازان تامین منافع و مصالح وطن اسلامی و دفاع از آبرو ، کرامت انسانی لفس ، مال و دین اسلام . .) بوده باشد ، روی این هدف اسلامی ، هر نوع فعالیت و تلاشیکه با احکام شریعت تضاد نداشته باشد عبادتی است که مستحق رضای پرور دگار و در صورت قتل وقتال بهرهٔ کافی از امکانات اوخروی را کمائی مینماید و اگر درین راه بمنظور تطبیق حدیث (من قتل دون ما له فهو شهید و من قتل دون دمه فهو شهید و من قتل دون دینه فهو شهید و من قتل دون اهله فهو شهید) شهید می شود و بدرجه رفیع شهادت نائل میگردد و پاداشی را کسب مینماید . که خدا (ج) با وی وعده کرده است .

و اگر هدفش صرف وطن و قوم بدون در نظر داشت پیروی از حکم خدا بوده باشد و موضوع اسلام و دین و تطبیق او امر پروردگار درمیان نباشد درین صورت بدون شک هدف ساختن چنین شعار ها مایهٔ مرتد شدن میگردد .

ج - فعالیت و تلاش بغرض بر پاداشتن شعار انسائیت بدون در نظر داشت کدام هدف و حکم اسلامی و بدون اینکه در خاطرش بگردد که پروردگار هر مسلمان را برهنمائی و تعاون مسلمانان و به تعارف و شناسائی ایشان.هدایت داده است بلکه به تقلید از شعاریکه ماسونیها به تحریک یهودیهای جهانی آنرا ورد زبان خود ساخته است بدون در نظر داشت نتائج شرعی آن بصورت کور کورانه این راه را بر میگزینند و چشم بسته مسیری را تعقیب میکند که جهان آنرا بغرض تامین مصالح سیاسی خویش انتخاب کرده است و بصورت لا شعوری در حلقهٔ دنباله روان و عناصر طفیلی وفا قد روح آزادی در میآید .

(ادامه دارد)

فکری انقلاب

لیام الدین کشاف

تولنی او ملتونه هغه وخت ریښتونی پرمختګ کولای شی ، له غفلت نه راویښیدای شی ، ضعف او کمزوری یې په قوت ، انحطاط او تنزل یې په لوړتیا بدلیدای شی ، د اصلاح او سمون په لوری سوق کیدای شی ، په اراده او تصمیم کښی یې پیاوړتیا او په رکسود کښی یې حرکت راتلای شی چی فکری تحول او انقلاب پکښی راشی یا په بل عبارت په نفسونو کښی یې تغییر راشی . الهی سنت ، طریقه او کړنلاره همدغه ده لکه چی فرمایي : (ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بانفسهم) . الله تعالی د هیڅ یو قوم حالت نه بدلوی ترڅو چی هغوی پخپلو نفسونو کښی بدلون او پخپلو افکارو کښی انقلاب را نه ولی .

او دا باوری خبره ده چی فکری انقلاب له مادی انقلابونو څخه ډیر مهم او ډیر ګران دی.

پرسمندرونو باندی برلاسی او د هغو د بهیر بدلول او اړول ، د ځمکی څیرول ، د غرونو سوری کول او غلبیلول ، د سختو او اوږدو لاوو اسانول او لنډول او په مادی نړی کښی هر یو بدلون راوستل په افکارو کښی د بدلون او انقلاب له راوستلو نه اسانه کاردی . ډول ډول اختراعات او د عصری د نګو د نګو ماڼیو ؛ اوږدو پلونو سرکونو او پلونو جوړول ، سائنسی ، تخنیکی او صنعتی پرمختګ هر څه کیدای شی خو انسان جوړول ګران کاردی او ترڅو چی دغه مهم او ګران کار سرته نه وی رسول شوی بل هیڅ یو او وېښتون او بدلون د انسانیت درد نشی تداوی کولای ، د ظلم او تیری مخه نشی نیولای ، حرص او عناد نشی کمولای ، د مفاسدو پرځای اصلاحات نشی راوستلای بلکی کیدای شی معکوسه او سرچپه نتیجه ورکړی یعنی څومره چی

پرمختګ کیږی هومره فسادونه زیات شی ، د راحت اطمینان او هوساینی پرځای انسان لا زیات روحاً لا لهالده او سرګردان شی.

ترڅو چی د انسانانو اخلاق ، اعمال او حرکتونه سم او اصلاح نشی نه په انفرادی حالاتو کښی اصلاحات راتلای شی او نه په تولنیزو حالاتو کښی . نه د رعیت وضع بهبود موندلی شی او نه د حکومت نظام . که حاکم وی ظالم به وی ، که قاضی وی بې انصافه به وی ، که بانکوال وی بیرحمه ، سود خور ، غاصب او د حرامی بانکی لاس ته راوړونکی او زیرمه کوونکی به وی ، که مزدور وی خائن ، غل او اختلاس کوونکی به وی ، که آمر وی خود غرضه ، مغرور او متکبر به وی ، یوازی خپلی کتنی به یې په نظر کښی وی ، د نورو حقوق به تربښو لاندی کوی ، د لاس لاندی خلکو د ازار او ربړولو موجب به ګرځی او که مامور وی په وظیفه کښی به خیانت کوی ، بې اخلاصه ، بې اطاعته او بې مروته به وی ، که تاجر وی ریښتینولی او امانتداری به پکښی نه وی ، په معاملاتو کښی به یې غل او غش وی ، که مدعی وی د دروغو دعوی به کوی ،

که شاهد وی په ناحقه قسمونه به خوری او د دروغو شاهدی به وائی. لنډه دا چی د مادی تحولاتو او پرمختګونو سره سره به ظلم، دروغ، خیانت، غداری، قتل، فحشاء، رشوت، سود، اختلاس، غصب، فساد او بدامنی هم د پرمختګ په حال کښی وی، د مادی ناورو هیلو پخاطر به څوک پانګوالی نظامونو ته تمایل پیدا کوی او څوک سوسیالیزم او کمونیزم شیطانی او حیوانی رژیم ته، چی نه هغه انسانانو ته راحت او اطمینان په برخه کړ او نه دغه، دا ځکه چی نه په هغه کښی د نفسونو تزکیه او فکری انقلاب شته او نه پدغه کښی، هغه هم یو شیطانی دام دی او دا هم. کوم نظام چی نفسونو بدلون او فکری انقلاب غواړی هغه یوازی اسلامی نظام دی، کله چی په نفسونو کښی تغییر او په افکارو کښی انقلاب راشی نو په انفرادی حالاتو کښی هم اصلاحات راتلای شی او په ټولنیزو حالاتو کښی هم، د رعیت وضع هم بهبود موندلی شی او د حکومت نظام هم، نه به ظلم وی نه خیانت، نه به قتل وی او نه غارت، نه به سود وی او نه رشوت، نه به ناولی پانګه وی او نه حرام

تجارت. نه به د چا د سر خطر وی او نه د مال، نه به آمر او حاکم ظلم کوی او نه به قاضی بیعدالتی، نه به مدعی د درواغو دعوه کوی او نه به شاهد د درواغو شاهدی وائی. نه به په حکومت کښی

چی د نفسونو تغییر او فکری انقلاب په رښتیا سره هغه انقلاب او تحول دی چی د ټولنو او ملتونو د بیداری، حرکت، سعادت، راحت، اطمینان او سوکاله ژوند ضمانت کوی. د دی خبری

ټولنی او ملتونه هغه وخت رښتونی پرمختګ کولای شی، له غفلته راویښیدای شی، ضعف او کمزوری یی په ځواک... بدلیدای شی.. چی فکری تحول او انقلاب پکښی راشی یا په بل عبارت په نفسونو کی یی تغییر راشی....

مطلقه آمریت وی او نه به رعیت کښی سرکشی او بغاوت، هر څوک به خپل حقوق اخلی او خپل فرائض به ادا کوی.

د اسلامی نظام دغه مقام او حیثیت د خولی دعوه نده بلکی د عمل په ساحه کښی لیدل شویده

ترټولو ځرګند مثال پخپله عربی جاهیریال دی چی د ایمان د فکری انقلاب له راتلو نه د مخه د وحشت، ظلم، تعصب، خود خواهی او قبیلوی توپیرونو سمبول ؤ، انسان وژنه، لوټماری او پخپلو مینځو کښی خونړی

جګړې د هغوی ورځنی عادي
چارې وې ، د پیسو په ډیرولو
کښې یې مسابقې کولې ، خپلې
لونې یې ژوندي په خاورو کښې
ښخولې ، د اوښانو او پسونو
شپې یې عمده شغل ؤ ، زورور
د ظلم په نشه کښې ډوب او
کمزوری د مظلومیت په سمندر کښې
لاس او پښې واهه . مګر کله چې یې
زړونه او دماغونه د ایمان په ړلوشو
روښانه شول په نفسونو کښې یې
تغییر او په افکارو کښې یې انقلاب
راغی بیا هماغه د اوښانو او
پسونو شپانه د انساني ټولنو او
ملتونو لارښوونکي او قائدین
شول ، هماغه وحشي ، ظالمان
او متعصب سرداران د ښو اخلاقو ،
وررورولۍ ، خواخوږۍ ، ریښتینولۍ ،
اخلاص ، امانتدارۍ ، حقپالنې او
عدل نمونه او مثال وګرځیدل .
د مال د مینې پرځای یې زړونه
د ایمان او اخلاص په مینه معمور
شول ، د قبیلوي تعصبونو ځای
اسلامي وررورولۍ ته پاتې شو ،
د خود خواهي او خود غرضي
ځای د خدمت ولولې او جذبې
ونیوه د جګړو ډګر په دارالامن
بدل شو ، د حسد اور د محبت په
اوبو سکور شو . د قوم سرداران
د قوم خدمتګاران شول هغه
سخت زړي خلک چې د مظلومانو

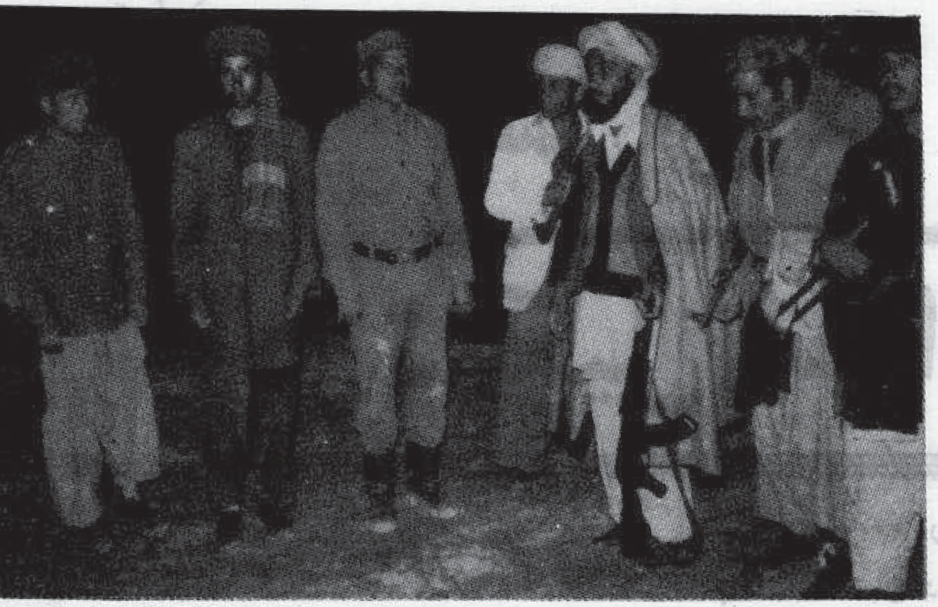

له تعذیبولو نه به یې خوند اخیست
دومره زړه سواندي شول چې له
مظلومانو څخه دفاع یې خپله
فریضه ګڼله . او د هغو په غم
کښې یې اوښکې تویولې د چارو
متولي د یتیم د ولي حیثیت درلوده ،
د بې مسئولیتي فضا د مسئوولیت
په احساس بدله شوه ، نه یوازې
د انسانانو په وړاندې د مسئوولیت
احساس بلکې آن د ژویو او ځارویو
په حق کښې هم ، لکه چې
حضرت عمر فاروق رضي الله عنه
د خپل خلافت په دوره کښې
وفرمایل : که د فرات د سیند
پرغاړه د قچرې پښه ګوډه شي زه

ویریږم خدای به له مانه پوښتنه
وکړي چې ماولې د هغه لپاره
لاره نده اواره کړې ! پدې اساس
باید وویل شي چې د دې ګړیدلې
بشریت د ناسور یوازنی علاج
فکري انقلاب او د اسلامي نظام
ټینګښت دی د شیطان د پیروانو
له لاسه دا ورانه شوې انساني نړۍ
یوازې د اسلامي معمارانو په لاس
بیا له سره ودانیدای شي .

معمار حرم باز به تعمیر جهان خیز
از خواب گران ، خواب گران ،
خواب گران خیز

ډول ، ډول اختراعات او د عصري د نګـو ،
د لګو ساینیو . . ساینسي ، تخنیکي او صنعتي
پرمختګ هر څه کیدای شي ؛ خو انسان جوړول
ګران کار دی او تر څو چې دغه مهم او ګران
کار سرته له وي رسولی شوای ؛ بل هیڅ یو او ـ
ونیتون . . د انسانیت درد نشي تداوي کولای . . .

تتبع و نگارش
سید رسول

نقش روس در تشکیل اسرائیل

روسیه اصلاً یک مملکت اروپایی دارای وسعت و نفوس محدود بود . بعد این مملکت در جریان رقابت با سایر استعمار گران اروپائی توسعه یافته بر سرزمین های مردمان غرق در خواب ، مسلط و انها را جزء خاک های اصلی خویش ساختند .

با انکه روسیه توسعه یافت اما محاط به خشکه بود . تزار های روسها در طول قرن نوزده در تلاش دست یابی به بحر ازاد بودند و میکوشیدند ای امپراطوری شان راه های بحری ازاد پیدا کرده با انگلیس ها ـ هالندی وغیره استعمار گران اروپایی که قوت های بحری در دست داشتند هم پایه گردند . تزار ها برای رسیدن به این هدف در ابتدا به بحیرهٔ سیاه رو آورده برخلافت عثمانی تاخت و تاز نمودند تا بتوانند با وارد نمودن فشار بران مملکت از طریق باسفورس و در دانیل به بحیرهٔ مدیترانه برسند . دامنه این کشمکش ادامه یافت تا انکه به جنگ های باسکان منجر گردید .

در رابطه به همین موضوع ـ روس ها میخواستند در اینجا و انجا مشکلات و دردسرهای برای عثمانیان پیدا نمایند . انها در ابتداء تحت نقاب مذهب و احترام به اماکن مقدس به امور فلسطین علاقمندی نشان دادند. تزارها از یک تعداد اشخاص مستخدم و مجهول الهویه انجمنی بنام انجمن فلسطین در (۱۸۸۲ م) در روسیه تشکیل و از طریق ان بمداخلت شان در امور فلسطین شدت بخشیدند . همچنان تزار ها به همکاری کلیسای ارتو دوکس روسیه به تاسیس مکاتب ، کلیسا ها و شفاخانه های در سرزمین مقدس اقدام نمودند تا بتوانند ازین طریق با بوجود آوردن یک اقلیت مسیحی مذهب متکی بر روسیه و به بهانهٔ دفاع از حقوق انها زمینهٔ مداخله در امور فلسطین و از انجا سایر ممالک شرق میانه را آماده سازد برای خلافت عثمانی مشکلات ایجاد و انها را تحت فشار قرار دهند .

همزمان با این واقعات شعار (بازگشت به صیون) بین یهود اواره طنین انداز شد . در حدود شش ملیون یهود که در روسیه انروز زندگی داشتند مانند سایر ممالک اروپائی تحت فشار های قانونی و اجتماعی انجا ، قرار داشتند . یهود ان که از طرف مسیحیان کافر و مرتد قلمداد می شدند از سایر تابعین روسیه به نوعی از انواع منزوی گردیده بودند . حکومت هم به این نظر بود که باید زحمت کشان نجیب (!) روسیه در مقابل یهود های مرتد حمایت و پشتیبانی کردند. واقعات تا زه و بر خورد های شدید هر روز بین یهود ها و مسیحی ها بوقوع می پیوست و حکومت هم در ارتباط با ان قیودات جدید بر گفتار و کردار یهود ها وضع می نمود . چون وضع زندگی یهود های ساکن روسیه بیش از

همه جای اروپا پر تکاپو بود لذا آنها، قبل از سایر یهود ها به ندای (باز گشت به صهیون) لبیک گفته از شعار به عمل پر داختند. در (۱۸۸٤ م) (عاشقان صهیون) در روسیه تشکیل گردید تا زمینه عودت یهودهای روسیه را به فلسطین اماده و جای سکونت برای شان در انجا تهیه نمایند. شعبات فرعی انجمن (عاشقان صهیون) که به هشتاد می رسید در پنجاه شهر روسیه به فعالیت اغاز نمودند تا یهود ها را از زیر ظلم و ستم مسیحی‌ها نجات دهند. از جمله (۱۹۹) نماینده صهیونی که در اولین کنگره صهیونیزم در شهر (باسل) واقع در سویزارلند اشتراک نمودند (٦٦) نفر انها از یهود های روسیه بودند. تیودور هرزل (Theodore Herzl) یکی از نماینده های یهود روسیه، این مادر نشنالیزم یهود و صهیونیزم غاصب، گفت، «اینها (یهود ها) دارای احساس درونی اتحاد اند که از میان غربی ها نا بود شده است این ها در احساس نشنالیزم یهود غرق اند ...»

در (۱۹۰۳ م) صهیونیزم روسیه با داشتن (۱۵۷۲) دسته های فعال محلی بزرگترین قوت در (سازمان بین المللی صهیونیزم) بوده و از جمله چهل سکنه نشین یهود که قبل از جنگ جهانی اول در فلسطین تشکیل گردید اکثریت ان را یهود های روسیه تشکیل میداد. به این ترتیب روسیه هستهٔ قوت بشری و بزرگترین منبع فکری صهیونیزم غاصب بین المللی گردید. صهیونیزم بین المللی با داشتن اهداف مشترک با استعمار انگلیس آهسته آهسته رشد نمود، البته در روسیه بیش از همه جا. اما بصورت مخفی و غیر قانونی زیرا تزار هانمی خواستند این وسیله استعمار (صهیونیزم) بدست رقیبش یعنی انگلیس پرورش یابد. صهیونیزم روسیه باقوت تمام، همه فعالیت های مخفیانه شانرا ادامه دادند تا انکه کود تای بالشویک ها در «۱۹۱۷ م» در روسیه وضع را به نفع یهود تغییر داد.

برنامه استعمار چنین بود که یهود آواره و (ملت نابود) را (بود و هستی) بخشد. قرارداد صهیونیزم، امپریالیزم همین بود که باید نژاد را که در اروپا مورد انز جار و تحت فشار قوانین اجتماعی غرب بود بر ملت بیچاره عرب که هیچنوع ظلم در حق یهود روا نداشته بود تحمیل نماید. سیل آواره های یهود تحت شعار های صهیونیزم برای بار اول توسط کشتی های انگلیس به فلسطین حمل گردید. به تعداد (۱۵۰۰٤) نفر تازه وارد با اقلیت کاملاً کوچک (٥٦) هزار نفری یهود در فلسطین که فقط دونیم در صد اراضی فلسطین را در اختیار داشتند ۸ فیصد نفری یهود در فلسطین که فقط دونیم در صد اراضی فلسطین را در اختیار داشتند ۸ فیصد نفوس انجا، را تشکیل می دادند یکجا شده به تطبیق برنامه های استعمار آغاز نمودند.

نفوس اعراب در ان (۱۹۱۸ م) به (٦٤٤۰۰۰) نفر می رسید.

در این وقت خلافت عثمانی از طرف دول فاتح مخصوصاً انگلیس تجزیه شده بود و هر یک از غاصبین قسمتی از سرزمین های عرب را در تصرف خویش در آورده بودند. فلسطین از طرف انگلیس ها اشغال و تحت قیمومیت قرار گرفته بود. روز (۲٥) اپریل ۱۹۲۰ درشهر سانریمو؛ یکی از شهرهای بندری ایتالیا جلسهٔ شوراي عالی متفقین برای تعین سرنوشت بلاد عربی تشکیل و نتیجهٔ مذاکرات این شد که سوریه و لبنان (علی الرغم اراده ملت) تحت سرپرستی فرانسه، عراق تحت الحمایه انگلیس و فلسطین هم به شرط اینکه وعده بالفور اجراء شود، تحت قیمومیت انگلستان (این قیم عادل!) قرار گیرد.

این انکشاف جدید با منافع با لشکویک ها در شرق میانه مغایرت داشت زیرا بالشویک ها بخاطر دشمنی که در آن مقطع زمان با انگلیس ها داشتند، حاضر نبودند حضور انگلیس ها در زیر زنخ شان تحمل نمایند. همچنان عودت یهود ها به فلسطین به اساس تطبیق اعلامیه بالفور از نگاه قوای بشری برای روس ها زیان اور بود زیرا تعداد کثیری از نفوس روسیه در جنگ جهانی اول وهم در شورش - های داخلی آنزمان و بالاخره در طول جنگ داخلی که برضد بالشویکها اعلان شد ازبین رفت. از همه مهمتر اینکه تصفیه های حزبی و مخالفت بین لنین و ترو تسکی باعث قتل و یا فرار اکثریت اشخاص کار دان گردیده بود. از اینکه یهود ها نسبت محرومیت از حقوق سیاسی وهم عدم علاقمندی و اعتقاد شان به کمونیزم از ساحه حزب دور مانده بودند از تیغ تصفیه های مکرر حزبی در امان مانده و تعداد افراد کار شناس شان زیاد بود. لذا بالشویکها بخاطر جبران این کمبود، یهود ها را تشویق می نمودند که از فکر عودت به فلسطین صرف نظر نموده در روسیه با داشتن امتیازات خاصی از قبیل داشتن یک ایالت خود مختار در (بیرو بیدژان (Birobidzhan) در نزدیکی دریای امو و مصونیت های جانی و مالی در روسیه باقی بمانند یهود ها به این پیشنهاد بالشویکها اعتناء ننمودند.

چیچرین، وزیر خارجه روسیه بالشویکی، درد هم فبروری ۱۹۲۱ گفت «ما به مهاجرت ها اجازه نمیدهیم زیرا ما خود به قوای بشری ضرورت داریم»

بالشویکها باوجود داشتن اختلافات فکری با صهیونیزم میکو شیدند به دلداری یهود های روسیه بپردازند. در جنوری ۱۹۱۸ م رژیم بالشویک به تشکیل (کمیساری رسیدگی به امور یهود) در چوکات کمیساری ملیت ها تحت سرپرستی ستالین پرداخت. وظیفهٔ اصلی این کمیساری رسیدگی به امور یهود و بوجود آوردن یک محور برای جنبش کمونستی یهود بود. در تابستان سال ۱۹۱۸ م (هفته فلسطین) بخاطر اثبات حسن نیت بالشویکها نسبت به یهود ها در شهر های مختلف روسیه تجلیل شد که تعداد کثیری از یهودی‌های روسیه با شور و هیجان عجیب دران سهم گرفتند. انجمن های مهاجرت صهیونیست- ها در همین ایام در شهر های پترو گراد و منسک تشکیل و چندین جریده در شهر های مختلف مخصوصا شهر (یدیش (Yiddish) روسیه با نشر آغاز نمود.

روس ها با همه تلاش های شان نتوانستند نظر یهود ها را جلب و انها را قانع سازند که وضع زندگی یهود های که در زیر سلطه کمونیزم زندگی خراهند نمود بهتر از زمان تزار خواهد بود لذا در تلاش تأسیس (حزب کمونست فلسطین) شدند تا از طریق ان و به بهانه همکاری با ان حزب و تعهدات انترناسیونالستی شان (!) موجودیت خود را در فلسطین و امور جهان اسلام ثابت نمایند.

سابقهٔ فعالیت های منظم کمونیزم در فلسطین به ۱۹۱۹ می رسد که دران هنگام به نام (حزب سوسیالستی کار گری) مسمی گردید و در ۱۹۲٤ م رسماً عضو کمینترن شناخته شد. این حزب که اصلا از طرف روس ها تأسیس و بعدأ با داشتن عضویت محدود عده ی از یهود ها و اعراب متکی بر روسیه چیزی جز از اله دست استعمار سرخ نبود.

کمونیزم بحیث وسیله تأمین منافع روس و صهیونیزم بحیث شمشیر بران انگلیس در فلسطین با هم به رقابت پرداختند. چون مواقف حزب کمونیست با احساسات ملی صهیونیزم مخالف بود این حزب ازبین یهود ها اعضای قابل ملاحظه بدست نیاورد بلکه برعکس موقف ضد انگلیسی حزب مذکور

باعث شد تعداد کثیری از اعراب شکار این دام گردند.

تلاش های همه جانبهٔ قدرت های استعماری اروپا از اعلان اعلامیه (بالفور) از طرف انگلیس در دوم نوامبر ۱۹۱۷ م تا ختم جنگ جهانی دوم یعنی بایان دوره به اسطلاح قیمومیت انگلیس جهت تحکیم جای پای شان و تقویت و رشد مزدوران شان جداً در جریان بود اما نشر کاذبانه (کتاب سفید) از طرف انگلیس و جنگ جهانی دوم باهم مصادف شدند. (کتاب سفید) این موضوع را واضح ساخت که امپراطوری انگلیس ازین به بعد حا می جدی داعیه صهیونیزم خواهد بود؛

همزمان با این رویداد در اگست ۱۹۳۹ م روسیه بالشویکی و آلمان نازی با هم قرار داد(دوستی و عدم تجاوز) را امضأ نمردند. تا سال ۱۹٤۱ روسها بخاطر رضایت خاطر آلمان نازی، ان دوست فاشیست اش با صهیونیزم به دشمنی شدید پرداخت. در این ایام که روسها در جبهه مخالف انگلیس قرار داشتند، صهیونیزم را آله دست استعمار انگلیس خواندند. اما همینکه وضع جنگ تغییر کرد و در جون (۱۹٤۱ م) روس ها با ممالک متحد (فرانسه انگلیس استریا و ایتالیا) پیوستند ضدیت با صهیونیزم (!) فراموش گردید. در اکتوبر ۱۹٤۳ م) ایوان مسکی (Ivan Maisky) معاون وزیر خارجه روس، به فلسطین مسافرت کرده از سکنه نشین های اعمار شده سرزمین های اعراب دیدن نمود. همچنان او از دستگاه های صنعتی یهود دیدن بعمل آورده. میسکی از جریان سفرش گذارش با حرارتی به کرملین ارائه نمود.

بعد از حملهٔ نازی ها بر روسیه، ستالین به تمام انجمن های یهودی اجازه فعالیت داد سیاست های ضد نازی یهود ها را تشویق نمود. روس ها که تا حال یهود را با داشتن فکر صهیونستی آله دست استعماری دانست، دوستان نزدیک یهود ها گردیدند روسها هم بااخلاص کامل با بالشویکها همکاری نمودند. مثلاً (هستادرت Histadrut) هفتهٔ کمک به روسیه را در اکتوبر ۱۹٤۱ م تجلیل و در طول ان کمک های غذائی، ادویه، لباس وغیره را برای روسیه جمع اوری نمودند. در ۲٦ اگست ۱۹٤۲ در یکی از محافلی که در سفارت روس در لندن تجلیل گردید کمیته مذکور چک ده هزارپو ندی را از طرف یهود های فلسطین به صلیب سرخ روسیه تسلیم نمود.

مسألهٔ فلسطین در طول جنگ جهانی دوم مورد توجه قابل ملاحظهٔ قدرت های استعماری نبود اما باختم جنگ، موضوع بار دیگر شکل جدی را بخود گرفت در ابتدای سال (۱۹٤۷) م مسألهٔ فلسطین برای بار اول در مؤسسه ملل متحد مطرح گردید. چون نا آرامی های فلسطین جدی تلقی گردید مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۲۸ آپریل ۱۹٤۷ بصورت فوق العاده تشکیل جلسه داد. نمایندهٔ دائمی روسیه در ملل متحد، اندری گرومیکو، در جلسهٔ مذکور از تشکیل یک دولت دوملیتی (یهود، عرب) و تقسیم فلسطین پشتیبانی نمود. در حالیکه حکمرانان کرملین در سابق روی ملحوظات سیاسی، منافع ملی و اقتضاء رویداد ها و انکشافات هر وقت بصورت کاذبانه از فلسطین بحیث (یک دولت عرب) پشتیبانی می نمودند این اولین ضربه یی بود که دولت روسیه برپیکر مبارزات مردم فلسطین حواله نمود. گرومیکو در جلسهٔ مذکور گفت: «این به همه واضح است که ارمانهای یکتعداد قابل ملاحظه مردم یهود بدون شک باسألهٔ فلسطین و ساختمان آینده آن ارتباط مستقیم دارد» غیر عادلانه خواهد بود که این ارز و هارا نادیده بیگریم و بنا حق بر اورده شدن این ارزو ها را انکار ورزیم»

بیانات گرومیکو در مجمع عمومی ملل متحد یک پیروزی غیر مترقبه برای یهود ها به شمار می امد . یهود ها توانستند ازان ببعد به تقاضای شان جهت تشکیل (خانه ملی یهودی) یا یک دولت مستقل یهودی با فشاری بیشتر نمایند .

در سیزدهم اکتوبر ۱۹٤۷ م) سمین تزارا پکن Semen Tsarapkin بر نظریات گرومیکو افزود : (مردم یهود میکوشند بر ایشان یک حکومت ملی تشکیل دهند و این غیر عادلانه خواهد بود که ازین حق شان چشم بپوشانیم . تمام مردمان که یهود هم درین جمله شامل شده می تواند ، حق دارند تقاضا نمایند که سرنوشت انها نباید به لطف و کرم کدام دولت خاص مربوط باشد .

پلان تقسیم فلسطین بین اعراب و یهود ها برخلاف خواسته های اعراب که روسیه از مبارزات شان پشتیبانی می نمود (!) در جلسهٔ مقدماتی مجمع عمومی ملل متحد در (۲٦) نوسبر ۱۹٤۷ با توافق روسیه تصویب و سه روز بعد در مجمع عمومی تصدیق گردید (Doc-A/519) . در پانزده هم (می) ۱۹٤۸ دوره قیمومیت انگلیس پایان یافت و دولت اسرائیل از (هیچ) بوجود آمد . واقعیت که (نبود) ، (بود) شد و بر روی اعراب فلسطین یا مالکان اصلی این سرزمین پاگذاشته شد . همزمان با این فیصله های روی کاغذ اعراب فلسطین و سایر مسلمانان جهان به تظاهرات وسیع دست زده این فیصلهٔ استعمارگران اروپا را خلاف عدالت و حق ، دشمنی با مسلمانان خواندند .

به تاریخ هجد هم می ۱۹٤۸ حکمرانان کرملین حکومت غاصب اسرائیل رابصورت بالا ستحقاق برسمیت شناخت . از مسکو کمیته (یهودی ضدفا شیزم (!) روسیهٔ شوروی) تلگرام تبریکی به رئیس جمهور اسرائیل مخابره نموده اظهار داشت که مردم یهود برای با راول مدافع واقعی حقوق و منافع شان یعنی روسیه شوروی رابا خود دارد در همین وقت حکومت شوروی به درخواست وزیر خارجه اسرائیل . (موشی شاریت (Moshe Sharett) مبنی بر برقراری روابط سیاسی جواب مثبت داد . متعا قباً اولین سفیر اسرائیل (خانم گوندا میرسن Mr. Golda Myerson که بعداً به گولدا مایر Mrs. Golda Meir) مسمی گردید) در جولای ۱۹٤۸ به مسکو رسیده او خود از یهودان روسیه بود که در همان جا ، تولد بعداً به فلسطین امده بود . همچنان پاویل یرشوف Pavel Yershov در اگست ۱۹٤۸ بحیث اولین سفیر روسیه به تل ابیب مواصلت نمود .

روسیه بالشویک این مدافع حقوق توده های تحت ستم (!) پشتیبانی نهضت ملی وضد استعماری جهان (!) برروی ساکنین اصلی فلسطین پانهاده موجودیت یک دولت غاصب راپذ یرفت . از این به ، بعد کمو نیزم و صهیو نیزم با هم اشتی نمودند و بور ژوا زی یهود به لطف و کرم کرملین به رشد و نمو پرداخت .

اولین جنگ عرب و اسرائیل (۱۹٤۸) :-

استکبار جهانی به زعم خود مسألهٔ فلسطین را حل نمودا ما ساکنین اصلی فلسطین یا اعراب این فیصله تا جوانمر دا نه اروپارا که میخواهد یهود را که خود شکنجه نمودند براو شان تحمیل نمایند - قبول ننمودند -

افکار عموم ملل عرب - دولت های خود را برای اعزام نیرو و نجات مردم فاسطین که از اثر بیداد گری یهود آواره شده بودند سخت در فشار گذاشته بود.

(ادامه دارد)

د جهاد د سره سنګر شهیدان

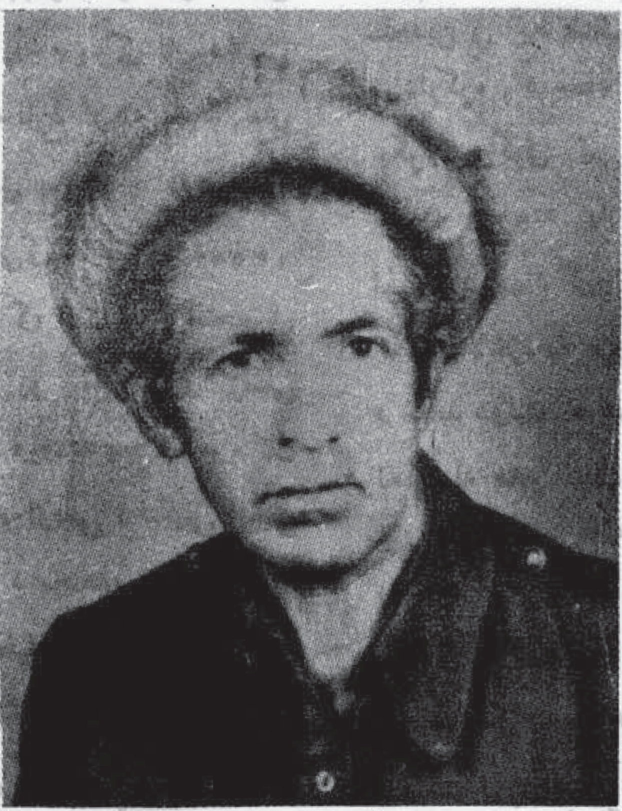

د دره پلول لنګیال شازلمی

شهید سید احمد «قاضی پاچا»

له کوی ورځې چې د افغانستان په اسلامي خاوره له سرېخورو کمونستانو سره د افغانستان ننګیالیو مسلمانانو د دین او وطن د ساتنې په خاطره وسله وال مقدس‌جهاد پیل کړی، د افغانستان نیکیانی مسلمانان هره ورځ خپل دین او ناموس ته داسی قربانی ورکوی چې ربښتیا هم د نړی مسلمانانو ته د اسلام په زرین تاریخ کې د ویاړ او افتخار ځای دی . دغه قربانی او سربښندنی یوازی د افغانستان د مسلمانانو د ناموس ساتنې په خاطر ندی ، بلکه د ټول عالم اسلام د ناموس او دین د دفاع به خاطر یې د کمونیزم د جانی پلویانو سره په داسی بې اساته جګړه لاس پورې کړی دی چې د دنیا بشر دوست قوتونه یې ایمانی جذبی او قوت ته ګوته په غاښ دی . زمونږ د ننګیالی ونس دا سربښندونکی مبارزه او قربانی به انشاءالله تر هغو پورې جاری وی ، ترڅو چې د نړی اسلام دښمن قوتونه د اسلام د مقدس دین په خلاف د خپل هوډ او عزم څخه سهیلی شوی نه وی .

لکه څنګه چې څرګنده چې افغانستان د ننګیالیو مسلمانانو مقدسه مبارزه د هغوی په ایمانی سربښندنه پیل شوی ، او ننګیالی مسلمانان ورځ په ورځ د خپل دینی ناموس د ساتنې په خاطر خپل نوموړنه د بدر او احد د قهرمانو شهیدانو په څېر داسلامی تاریخ زرینوپاڼوته وار په وار سپاری ، دادی اوس د شهادت د قافلی یوبل مخکښ‌درپیژنو چې اسلامی تاریخ‌یې په نه هیرانه ویاړ لری .

دا مخکښ مجاهد په قاضی پاچا مشهور او اصلی نوم سید احمد پاچا د جناب مولوی حضرت علی پاچا صاحب زوی د ننګر هار ولایت د دره نور علاقداری د بدیالی کلی اوسیدونکی دی . زوکړه یې په ۱۳۱۸ هش یې شوی ، له ورو کوالی د پلار

د صالحی تربیی له امله د نیکو اخلاقو خاوندؤ . ابتدایی تعلیم یی په کامه ، ځوګیانو ، لغمان او نور ځایو کی سرته ورسول او په ۱۳۴۰ هـ ش کال د نجم المدارس په مجاهد پروره مدرسه کی شامل شو ، په ۱۳۴۸ کی له دغـــی مدرسی نه فارغ او په ۱۳۴۹ هش کال د کابل پوهنتون د شرعیاتو په پوهنځی کی شامل او په ۱۳۵۰ هـ ش کال کی تری فارغ التحصیل شو . له یو څه مودی رسمی ماموریت وروسته په ۱۳۵۷ کال د غوایی د اومی د ننګینی فاجعی وروسته د مجاهدو مشرانو په مشوره پخپله وظیفه د کمونیزم د جانی پلویانو په نس کی دکارکولو لپاره پاتی شو وروسته له یوڅه مودی د مجاهد ورور اسلامی فعالیت کمونستانوته افشا شو د خپلی وظیفی په ترک کولو له خیوی د دره علاقداری ته چی مجاهدو په لاس ازاده شوی وه راغی او د سهمندری د خدای بخښلی امرشهید مولوی محمدصدیق «خدایدوست» ترمشرمی لاندی یی په وسله وال مقدس جهاد پیل وکړ او د دره نور د منطقی مسئولیت ور وسپارل شو . دخپلی اسلامی پوهی او د رایت له امله وکړای شول چی د دره نور او خیوی په منطقو کی د مجاهدینو صفونه د دښمن په مقابل کی منظم کړی .

د خپل مقدس وسله وال جهاد په جریان کی یی ډیری فتحی وکړی او د ملحد رژیم له پنجویی زیات غنایم په لاس راوړل زیات شمیر ملحدین یی په مختلفو جګړو کی مردارکړه . د ملحدانو سره په جګړوکی ګوتی تپی شو خوله جوړیه وروسته به د کمونیستا لوسره د جهاد ګرم سنګرته ته .

بالاخره په ۱۳۶۳ هـ ش کال د ملحد دولت د هوایی عملیاتو له امله هغه نیپال بمونه چی چاو دلی نه وو له هغو دیاروتو رایستلو په وخت کی د یوه بم چاودلی په نتیجه کی له خپلو ۲۲ تنه همسنګرو مجاهدینو سره د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

هغه مجاهدین چی د قاضی پاچا سره یوځای په شهادت رسیدلی د یو څوکسانو نومونه یی په لاندی

۱ در محمد د صاحب شاه زوی د قاضی معاون د اطران اوسیدونکی . ۲- شفیع خان د حاجی فتح خان زوی د اصلی اوسیدونکی . ۳- ناصر دخیوی اوسیدونکی . ۴- اوتو بابا د شیر محمدزوی داطران اوسیدونکی ۵- خیر الدین د عبدالکریم زوی د اصلی اوسیدونکی . ۶- باز خان باز ولد اشرف خان د اصلی اوسیدونکی . ۷- ګل پنچا د سروز وسیدونکی . ۸- ګل حکیم د محمد حکیم زوی د بدیالی اوسیدونکی ۹- شیر علی خان د برکوټ اوسیدونکی . ۱۰- ګل محمد مشهور په ګلی د شاهی قلعه اوسیدونکی ۱۱- شریف خان د منصور خان زوی د اصلی اوسیدونکی. ۱۲- غزن د بدیالی اوسیدونکی. ۱۳- زرور د بازارک اوسیدونکی. ۱۴- نظام-الدین د خیوی اوسیدونـــکی . ۱۵- عمر خان ولد محمد حسن د اصلی اوسیدونکی. ۱۶- اخترګل دبای محمد زوی داصلی اوسیدونکی

انا لله وانا الیه راجعون .

د قربانی داختر حکمت

مخ له خادر لری کړه، وبی فرمایل: «پری بی پرده ، د هرقوم یواختر وی ، ئن زمونږ اختردی» لدی پیښی نه‌دا راڅرګند پری چی د ځوانانو معصومانه لوبی او څه سندری خو رواپر یښودشوی: خو لوبیانو په خپلی برخی اخیستنی د هغوی حوصله افزایی ونکړه .

«جمیل» شهید شو خو حماسی یې تلپاتې دی

زموږ مسلمان او مجاهد واس لکه چې د خپل ځلاند اسلامي تاریخ په هر پیراو دوران کې د کفر، استعمار او استکبار د تاړا کونو پرخلاف د ژغورنده اوبشر پالونکو مبارزو او غورځوپرځو توغ رپانده ساتلی؛ همداسې یې نن هم دلوی خدای(ج) په لورونه یوځل بیاد بشری تاریخ پدی انسانسو ځه پړاو کی د خپل ایمان او عقیدې په حکم د مستضعفو پرګنو او ولسونو د ازادی او بشری وقار له ناوی نه پـه سلیونو اتل شازلمیان ځار کړل او لګیادی ځاروی یې .

پوره باور مودی ترهغې چې د طاغوت لړزوونکی افغان ولس د مسلمانو بچیانو د ذهن ، روح او احساس پـه کرونده کې د ایمان، هـود، خوځښت ، زوږ، پاڅون او سرښندنی بوټی ښیرازه وی ، نـه بـه یې د اسلامي ویاړ اوبرم شملـه ټیټه شي ، او نه به د چاپه واک او اسارت کې شکیل شي او د مجاهد افغان ولس ټینګک ایمان او دهغـه پـه لارکې د سرښندنې د پاخه هوډ لامله ده چې په تش لاس او وچوهډو وکوپی د وحشی کمونیستی امپریالیزم پرضد د ژغورنده مبارزی او انقلاب توره را خیستی ، او نـږدی ده د خپل اسلامي ـ عادلانه یـون او پاڅـون په بهیر کې د بدشاګوـبه روسی شاهنشاهی کـرغیړنی هیلې له خاور وسره خاوری کړي .

د افغانستان اسلامي انقلاب ددې ولس د مسلمانو بچیانو په پاکـو وینوپیل شوی او ددی وینو په بیه لګیاذی د خپل ایډیال د تحقق په لور پرمخ روان دی ، د ګران افغانستان له هغو اتلو شاز- لمیانو ځخه چې دلوی خـدای (ج) پـه حکم یې د بشریت د ژغورنی او بچا و په لارکې په خپل انقلابي ژوند ، مظلوم شهادت او تـودې وینې د بشری تاریخ پاڼی رنګینی کړی؛ یوهم شهید جمیل «ځدران» دی . جمیل ۲۷ کاله د مخه د ځدران په در خیلو کې سترګې و غړولې .

د ایماندار او پرمیال جمیل د ایمانی پرتم او روحی عظمت په باب چې فکر کـوو پردې حقیقت موعقیده نوره هم پخیږی ؛ چې که د اسلام او ایمان ریښتونی نورد چاپه وجود کی خورشي ، نویو عـادی نومورکی او مستضعف انسان پـه داسې سترشخصیت بدلوی چې یومخی د عقیدی، ایمان او ارمان په لارکی مینه، وفا ، تعهد ، مسؤولیت او سرښندنه شي، جمیل که څه هـم لیک و لوست نشوکولای ، خو د اسلامي ځانخبری ، ایمان او رسالت ساو وینه ئی د شخصیت په رګ رګ کی بایسته ډیره غریدلی وه، هغه د اسلامي اند پوهنی له مخی د ژوند په ارځښت بـه‌پوهیدلی و، ژوند ئی د ایمان لپاره ځانتیر ید نه ګڼله .

جمیل‌له ورکتوبه دښو اخلاقو، پخې عقیدی‌اولوړ شهامت خاوند و . پر ۱۳۵۷ کال چې پر ګران افغانستان د کمونیزم سـره بلا راغله ، جمیل هـم د اسلامي نهضت د نورو مؤسنوګړو په ځیرلدی وینی ښیرازکی بلا د خپل مظلوم ملت د نجات لپاره د جهاد مورچل ته وخوت، سلائی د ایمان او سرښندنی په ملاوستنی و- تـړلـه او پـدی لارکی هیڅ راز نادودو اوستـولزو ستړی نکړای شوای ؛ داورګون ، زرمت ، ځدران ، ګردیز ، تیری ، سید کرم، ستو کنډو او خوست په ګنو جګړو کې دسر غندوی او مخکښ جګړن په توګـه و جنګیده . پـر ۱۳۵۹ کال چې روسـانو خپل بی

ناموسه جاسوس فیض محمد (د کارمل دبی دینه او اجیر رژیم د سر حدونو وزیر) د ځدران د مجاهدو خلکو د اذهانود خرپرولو لپاره هڅې سیمې ته لیږه ؛ جمیل په ډیره میړانه هغه د خپل مسلمان او مظلوم ولس د انتقام په دود په گولی وویشت او مردانګی کړ جمیل یوازې دا اتلولی ونښوده ؛ بلکی دهغه د جهادی ژوند هراړخ او کارنامه زموږ د اسلامی انقلاب په تاریخ کی د تعهد ، اخلاص ، سرښندنی پرتم ، شهامت او شرافت یو باب جوړوی .

جمیل د اسلامی انقلاب په لارکی ترزیاتو مننو ترړووروسته پر ۱۳۶۳ کال شهید شو او پدی ، ډول ئی سترآرمان ورزید .

اروایی ښاده او ارمان یی رژیدلی اوسه

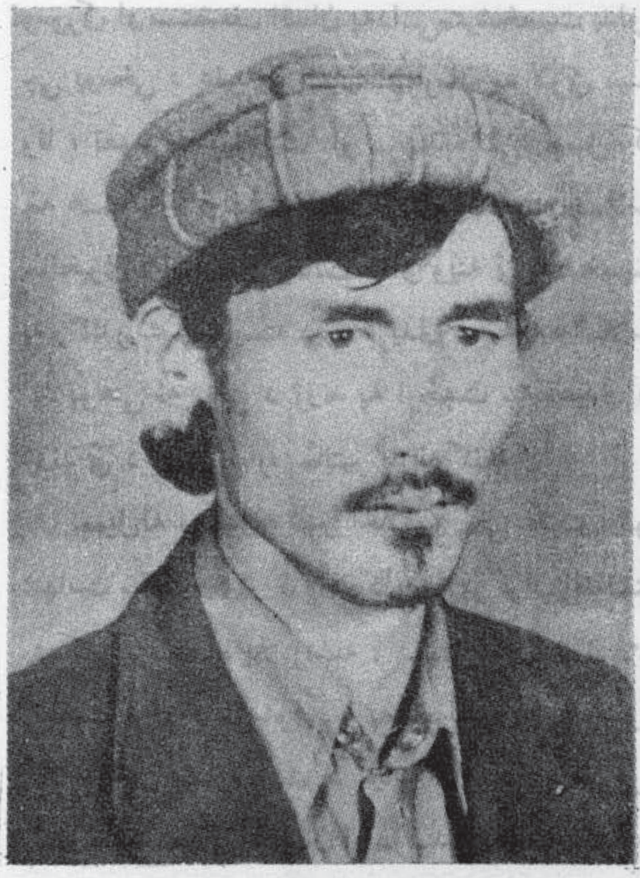

برادر پر شور و متحرک ، ملا نور الله شهید یکی از قافله داران و پاسداران سنگر اسلام

ملا نورالله متخلص به (مجاهد) پسر حاجی میرزا در سال (۱۳۳۰) دریک خانواده متدین در قریه داشتی ولسوالی دوستی ولایت بغلان به دنیا آمد از سن هفت سالگی شامل مدرسهٔ دینی شد و تا ۱۰ ده سال به شوق و علاقمندی تام تعلیمات دینی را فرا گرفت بعد از آنکه کودتای ننگین نوکران روسی در افغانستان روی صحنه آمد . برادر ما عملاً دست به مبارزه مسلحانه زد چون از لیاقت و کاردانی و شجاعت و مردانگی برخوردار بود . بناء بحث مسؤول نظامی درغند نصرت ولسوالی روسی اشغال وظیفه نمود در سال ۱۳۵۹ در یک عملیات به تعداد پنج تانک زرهی را توسط راکت خود طعمه حریق نمود بعداً در سال ۱۳۶۱ با یک تعداد مجروحین جنگی جهت تداوی عازم ... شدند ، در همان سال واپس روانه سنگر شدند و با اشتراک در یک عملیات با راکت دست داشته خود سه تانک و یک موتر خرچ روسی را به آتش کشید . البته نظیر این عملیات در عملیات های زیادی سهیم گردیده به هرکدام موفق و پیروز بدر آمده باسرکوب نمودن دشمن موترهای زیادی مملو از مال تجارتی شان راطور غنیمت گرفتند .

سرانجام در سال ۱۳۶۲ در یک حمله بالای ولسوالی دوشی در حالیکه ولسوالی دوشی را کاملاً تصرف و چند نفر مجاهدین نیز شهید شده بودند میخواستند همه ولسوالی را تلاشی نمایند ناگهان من جانب یک چهره اجیر وجدان فروخته هدف گلوله قرارگرفته با نوشیدن شربت خونین شهادت خلعت راه سعادت ابدی را پوشیدند. انا لله وانا الیه راجعون

شهید ملا خان د شیرجان
زوی د کابل ولایت د چار اسیاب
ولسوالی اوسیدونکی ډیر تکړه او
په اسلام مین مسلمان ؤ په
۱۳۵۸ هـ ش کال کی روسانو د
افغانستان په پاکه خاوره نظامی
تیری وکړ او په مقابل کی د
مسلمانانو له اسلامی ډله ایز
قیامونه منځ ته راغله . کله چی
د موسی په کله د روسانو لهخوا
حمله وشوه زمونږ شهید ورور
د خپلو نورو ترېورانو سره د
مقابلی لپاره میدان ته راووت
له سهاره ترماښامه جګړه روانه
وه . د جګړی په جریان کی زیات
ملحدان په لعنت اخته شو اوهم
زمونږ شهید ورور د یو تعداد
نورو ورونو سره چی عبارت دی
له : بنوح خان د عثمان زوی
فاروق د سرفراز زوی ، طالب
د فاروق زوی ، حفیظ الله د
حاجی شیرېندل زوی ، عظیم د
فیضو زوی ، لعل محمد د سردار
زوی او قادر د عظیم زوی سره
یو ځای د شهادت نوری هیلی
ته ورسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

. راز محمد شهید : د عید
محمد زوی د پکتیکا ولایت
د اورګون ولسوالی د خالدارو
د کلی اوسیدونکی ډیر تکړه او
زړور مجاهدو ، د خپل مقدس
جهاد په جریان کی ملحدانو ته

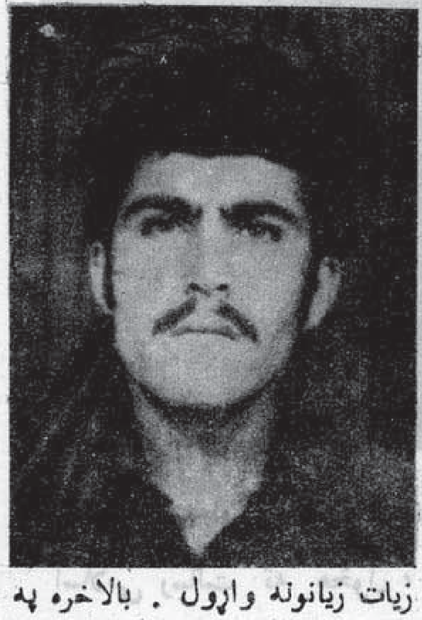

زیات زیانونه واړول . بالاخره په
۱۳۶۲-۵-۱۳ هـ ش نیته دشهادت
لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

افسر خان شهید : د بنیری
زوی په ۱۳۳۷ هـ ش کال د
کاپیسا په نو آباد کی زیږیدلی ؤ ،
د غوایی د او ومی ورځی
د غوایانو د کودتا را پدی
خوایی مسلح جهاد پیل کړ

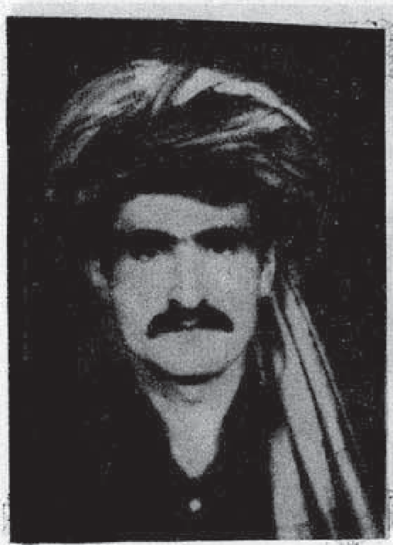

بالاخره په ۱۳۶۳ هـ ش کال
د شهادت لوړی هیلی ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون

امر الله خان شهید :
د محمد ریحان زوی د ننګرهار
ولایت د شینوارو د اچین ولسوالی
ډیر تکړه او زړور مجاهدو . ملحد
رژیم سره له زیاتو جګړو وروسته

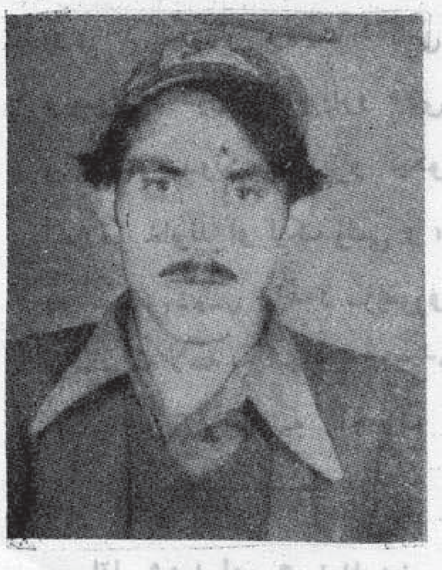

په ۴-۴-۱۹۸۴ ع نیته د شهادت
لوړی هیلی ته ورسید .

- ملنگ جان شهید : د مرحوم میر جان زوی د ننگرهار ولایت د کامې ولسوالی د شیرگړ د غوریزو کلی اوسیدونکی و ، د ډیرو نیکو اخلاقو خاوند ؤ د سرې خورو روسانو له لاسه په ۷-۵-۱۳۶۳ نیټه په شهادت ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

٤- محمد شاخان شهید: دعبدالحق زوی د ننگرهار ولایت د کامې ولسوالی د شیرگړ دغوریزو دکلی وکلی اوسیدونکی د ډیرو نیکو اخلاقو خاوند او نیک زلمی و ، په ۷-۵-۱۳۶۳ نیټه د سریخورو روسانو له لاسه په شهادت ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون

اتل شهید لومړی برید من

محمد تراب «سابې»

شهید لومړی برید من محمد تراب «صابې» د مولوی صاحب زد زوی د کونړ ولایت د پیچ ولسوالی د کنده گل کلی په یوه دینه کورنی کی زیږدلی . لومړنی زده کړه یی د ننګلام په لیسه کی ترشپږم صنف پوری په اعلی درجه سرته ورسوله او ورسره یی دینی تعلیمات له خپله پلاره زده کړه د خپل عالی استعداد له مخې په حربی ښوونځي کې شامل شو .

شهید محمد تراب د خپل دینی بصیرت له مخې همیشه

یی مسئولیته او بی باکه ځوانان اسلامی رسالت ته هڅول ، نه د هری او ملحدو یی بند و باره مزدورانو سره به یی علمی مناقشی کولی ، د لوړو تحصیلاتو لپاره بیرته ولیږل شو او حتی خپل عقیدتی رسالت هلته هم آرام پریښود ، وخت پر وخت یی ځوانان خپلو مسئولیتونه ته متوجه کول . له عالی تحصیل له وروسته د قرغی په اتمه فرقه کی توظیف شو .

د ترکی د غوایی دا دوسی ترغوبله وروسته دخلقی مزدورانو وسله واله مقابله کی تیی شو ، خو د خپل زخم د صحت له مخې یی ځان د خلقیانو له منگولو وژغوره ، د اسلامی تحریک د منورو ځوانانو سره یی د یولړ عملیاتو د بریالی کولو په طرحه کی فعاله برخه واخیسته او په رهشخورو کی ورته د عملیاتو د تر سره کولو وظیفه ورکړ شو، خوله بده مرغه د ځینوکسانو له خوا طرحه شوی برنامه کشف او شهید محمد تراب د خپلو (۹۰) کسو ملگرو سره ونیول شو.

د ۱۳۵۷ کال د سرطان په میاشت کی د خپلو نورو ډیرو همسنگرو سره د ځرخی پله په مقتل کی په شهادت ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

شهید سرفراز

د خدای(ج) د لیاری ننگیالیو مجاهدینو نه یو هم سرفراز خان

شهید د سید جان زوی په ۱۳۳۳ ه ش کال د کنړ ولایت د کامدیش ولسوالی د .ننده کل کلی په یوه متدینه کورنی کی زیږیدلی دی. نوموړی ورور له ووړکوالی په نیکو اخلاقو او دیانتداری مشهور ؤ. د غوایی دا وومی ورځ د غوایانو لـه کودتاه سره سم یې په ۱۳۵۷ ه ش کال د مولوی اختر محمد سره تعهد وکړ چی د مرګ تر وروستی ګړی د کریملین د بی شعوره مزدورانو په مقابل کی جنګیږی. په ۱۳۵۷ د میزان په ۷ د کمدیش ښر ولسوالی حمله وکړه مجاهد ورو د خپلونو رو مجاهدو ورونو سره په ډیره میړانه د د غسی ولسوالی کمونیستان ووژل اومسلمانانو ته یې د تسلیم لغری پورته کړی. د دی ولسوالی د فتح په وخت مجاهدینو زیات غنایم په لاس ورغلل همدارنګه زموږ شهید ورور د خپل مسلح جهاد په جریان کی ډیر ملحدان د دوزخ کند ته ولیږل. شپږ کاله جهاد په جریان ډیری فتحی وکړی بالاخره په ۱۹-۸-۱۳۶۲ ه ش نیټه د(۲۸) کالو په عمر د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون

همزا ګل شهید : د حاجی شیر احمد زوی په ۱۳۳۲ ه ش کال د بغلان ولایت د انار خیلو په کلی کی زیږیدلی ؤ. له ووړو کولی د نیکو اخلاقو خاوند وو د ملحد حکومت دراتلو سره سم یې په مقدس جهاد لاس پوری کړ د خپل جهاد په جریان کی ډیر ملحدین مردار کړه. بالاخره په ۱۳۶۱ ه ش کال د روسی قواو له یوه کاروان سره په یوه مخامخ نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون .

حضرت ګل شهید : د نور محمد زوی د نن نه ۳۷ پخوا د پکتیا ولایت د سیدکرم ولسوالی د طوطا خیلو کلی په یوه غریبه او دینداره کورنی کی زیږدلی وو . مجاهد ورور د ترهکی د منحوس رژیم د منځ ته راتلو نه مخکی د تجارت کاروبار کاوه . د ملحد رژیم د منځ ته راتلو سره سم یې مقدس وسله وال جهاد پیل کړ د ملحد دولت ته له زیاتو زیانونو اړولو وروسته په ۱۰-۳-۱۳۵۲ ه ش نیټه په یوه مخامخ نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

عظیم خان شهید : د محمد غلام زوی د ننګرهار ولایت د چپرهار اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد ؤ. شهید ورور د خپل مقدس جهاد په جریان ملحد دښمن ته زیات زیانونه واړول بالاخره په ۱۸-۷-۱۳۵۲ نیټه د شهادت لوړی هیلی ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون .

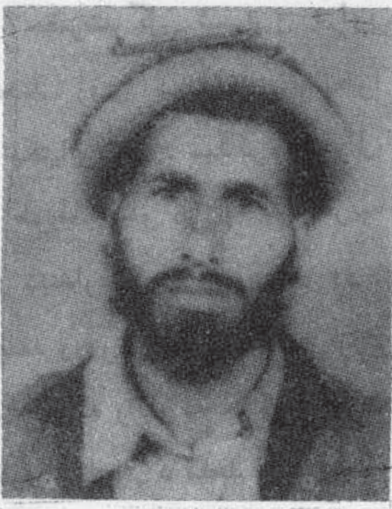

- آدم خان شهید : د حسین خان زوی د کنړ ولایت د اسمار ولسوالی اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهدو د ملحد رژیم د منځ ته راتلو سره یې مقدس جهاد پیل کړ. د خپل مقدس جهاد په جریان کی یې ملحد دولت ته زیات زیانونه واړول بالاخره په ۵-۶-۱۳۶۳ ﻫ ش نیټه په یوه مخامخ نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید انا لله وانا الیه راجعون.

- عبدالرزاق شهید مسکونه قریه آن مسجد ولسوالی حضرت امام ولایت کندز که با روی کار

آمدن مزدوران روسی تحصیل را رابقصد جهاد مسلحانه ترک نمود، تا اینکه در سال ۱۳۶۱ در یک جنگ خونین با قوای کفر بدرجهٔ شهادت رسید. انا لله وانا الیه راجعون

. شهید حاکم پسر غازی خان در ولسوالی زرمت پکتیا بدنیا آمد هنگامیکه کودتای ملحدین در افغانستان رونما شد موصوف پهلوی مجاهدین دست به جهاد اسلامی زد و بلاخره در نبرد خونین علیه کفر به تاریخ ۳۰ جوزای ۱۳۶۳ به شهادت نائل شد. انا لله وانا الیه راجعون.

- محمد بشر شهید : د حق لاری رښتنی او زړور مجاهد ؤ د خپل وسله وال جهاد په جریان کی ملحد رژیم ته زیات زیانونه واړول . زمونږ مجاهد ورور دکنړ ولایت د دره پیچ اوسیدونکی

ؤ په ۱۳۵۳ - ٤ - ۷ ﻫ ش نیټه د شهادت لوړی هیلی ته ورسید. انا لله وانا الیه راجعون

- برادر ملا غلام سخی فرزند عبدالرزاق بیک ساکن قریهٔ «گله باتو» مرکز ولایت تخار در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود تحصیلات خویش را در

مدرسهٔ (گنجعلی بیک) به پایان رسانید بعدازبه میان آمدن حکومت کمونیستی دست به جهاد مسلحانه زد وی با داشتن شجاعت و استعداد عالی اش به حیث قوماندان چریکی مرکز ولایت تخار انتخاب گردید

و بالاخره در یک نبرد رویا روئی با دشمن به تاریخ (۲۰ رمضان) سال ۱۳۶۲ به درجهٔ رفیع شهادت نایل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

. سید رحمن شهید : له کومی ورځی راهیسی چی په افغانستان کی د سریخورو روسانوی پلوی رژیم منځ ته راغلی ، له هماغه ورځی د افغانستان ننگیالو مسلمانو د خپل دین او وطن د دفاع په خاطر د خپل مال او سر قربانی شروع کړی او انشاء الله ترهغو به دا قربانی جاری وی تر څو چی یی خپل موخه ترلاسه کړی نه وی ، د دی لړی ریښتینو قربانیانونه یوهم سید رحمن شهید د مولوی شا گلاب زوی د ننگرهار ولایت د غنی خیلو لوی ولسوالی د نادر کوټ علاقداری د ډاگی کلی کی په ۱۳۳۶ ه ش کال و زیږید ابتدایی دینی تعلیمات یی خپل کلی کی سرته ورسول او وروسته د زیاتی زده کړی په خاطر یی په ډیرو دینی مدرسو کی تعلیم حاصل کړ ، د خپل تحصیل په جریان کی یی د اسلامی تحریک عضویت ترلاسه کړ د ثور د اوومی ورځی له کودتا سره سم پاکستان مهاجر شو ، په ۱۳۵۸ ه ش کال مقدس وسله وال جهاد پیل کړ او په دغه ځایونو کی یی خپله اسلامی مقدسه وظیفه سرته رسولی ، مهمندره ، نازیان ، اچین ، پیښه ، باندر ، مامند ، عبدالخیل او کوټ بالاخره پدی وروستی کال کی د مادی کس په جبهه کی خپله اسلامی دنده سرته رسوله شهید ورور د اسلامی جهاد په جریان کی ملحد رژیم ته ډیر مالی او ځانی تاوانونه واړول . په هغه لویه قوه کی ۲۴-۱۱-۱۳۶۲ ه ش نیته دگړی کلی ته راغلی وه ملحدانو ته له زیاتو تلفاتو او اته ساعته جگړی وروسته د خپلو (۱۱) کسه همسنگرو سره د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

. زر جان شهید پسر آغا جان باشندهٔ زرمت پکتیا جوانمرد (با ایمان و شجاع) بود که از آغاز جهاد مسلحانه به صف مجاهدین پیوست که به تاریخ ۳۰ جوزای ۱۳۶۲ به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

طالب العلم شیر محمد

شهید فرزند محبت خان مشهور به شیر اجان مسکونه ولایت لغمان باشنده قریه مریم یکی از مجاهدین قهرمان راه حق بود که بعد از مدت سه سال جهاد مسلحانه علیه کفر و الحاد در برخورد بین حق و باطل جام شهادت را نوشید روحش شاد باد

انا لله وانا الیه راجعون .

وحدت و یکپارچگی

محمد معروف «فروغگر»

در تیوری و عمل

٤- نفاق یا . . .

«دعوت نه تنها با بیان خالی و بازی با الفاظ و کلمات، بلکه از راه نمونه سازی و ارائه‌ی الگوی شایسته، آنچنانکه در خور آن است. اگر زنده گی مشخص ما ترجمه یی برای آنچه میگوییم نباشد قدرت دعوت مردم را نخواهم داشت، و برای آن دسته از دعوتگران که بر ای اثبات دعوت خویش دلیل و برهان عینی از وجود خویش نشان ندهند، ارزشی وجود ندارد . . . [۱]»

استاد ابو الا علی مودودی مینویسد: یکی از اوصاف دعوتگر دین است که قول و عمل او باید یکسان و با همدیگر مطابق باشد، چیزیرا که حق بداند ازان پیروی کند و چیزی را که باطل دانسته باشد ازان اجتناب ورزد. راه و سیری را که دین خود میداند ان را دین و آیین و سیرت و کر داد خود بگرداند و به سوی امریکه به جهانیان دعوت میدهد اولتر از همه خودش از آن پیروی بکند . . . [۲]»

رمز نبوت پیامبران علیهم الصلوة والسلام و امم پیروز شان و حکمتها و نظامهاییکه بر آنها مرتب شد در همین بود که در رویداد های تاریخی حتی درد اغترین مراحل نبرد با نمرود های زمان کوچکترین فرجه و شکافی بین نظر و عمل شان بمشاهده

نرسیده و به ثبات وضباط کمل و صداقت و استقامت کاملاً عیارشده رسالتی را که از جانب خداوند (ج) بر ای شان سپرده شده بود بمعرض نمایش و تطبیق و تمثیل قرار دادند: بحکم وحی و هدایات آسمانی معمای پیچیده و بغرنج زندگی انسان را کشوده و در

۱- اخلاق و تربیت در اسلام

۲- نهضت و منسوبین ان

ادوار مختلف تاریخ در دسترس استفاده انسان قرار دادند و رسیدند تا آنکه به حضرت رسول کریم ﷺ رسیدند و رسول (ﷺ) خود آیینه یی بود که باتلا لو های «وحی» زوایای تاریک زنده گی شرکزده «انسان عجول» را روشن ساخت و همه وابستگیهایکه انسان را بسوی نا بودی مطلق سوق میداد، روح او را فلج میکرد و سروکاراو با ظلمت بود، در مظهر دعوت واضح شد و کشتی تو فانزده بشریت به سوی ساحل نجات در حرکت آمد و به قیادت قدوهٔ اسمانی که با جهانی از نور در وجود «رحمت العلمین» متجلی بود، امواج هولانگیز و مهیب را پیمودن گرفت و به دنیای رسید که آن را «مدینه فاضله خطهٔ نجات گویند» و اسلام بلا تسلیم که هیچگاه به شرک و جاهلیت و الحاد . . . . تسلیم نمیشود و شعار او در «نظر و عمل» شعار مقدس و وارستهٔ «لا اله الا الله محمد رسول الله» است.

دین مقدس اسلام که شکل تکامل یافتۀ ادیان، با در نظر داشت «جذب» و «دفع» عوض «مقبول» و «منسوخ» است از ثمر درخت خبیث نفاق در، درازی روزگاران ، اندوخته ها و تجارب کافی داشت و همانا در قرآن میخوانیم که : «پس حسرت است دروغگویان را . . . .» ، «پس مقرر داشتیم دوری از رحمت خدا یعنی لعنت او را بر «دروغگویان» ـ ، «آیا اینها در جامعه و تاریخ زمین» سیر نکرده اند ؛ پس ندیده اند که چگونه بود عاقبت و انجام کار «دروغگویان ـ» و «همانا منافقین در گودال پایینی از دوزخ اند» : بنا بر این مناسبت از نفاق که عنصر اساسی آن را دوری نظر از عمل

به انجام اعمال (صالحه) مبادرت ورزید ! زیرا فتنه ها مانند پارچۀ شب تاریک اند ، سردی صبح هنگام مؤمن میباشد ولی شب هنگام کافر میشود و هم چنان شب هنگام مؤمن میشود و صبح هنگام کافر به مال دنیا دینش را میفرو- شد . . .

و «دروغ» تشکیل میدهد . نفرت عمیق و دوری همه جانبه نموده و این وصف را از شان مؤمن دور میداند .

و اماسنت :

حضرت پیامبر (ﷺ) ایمان و عقیده را بافتۀ اندیشه و عمل میدانند و بتأسی از نصوص قرآن و الهام ز منبع وحی ، میفرماید : لیس الایمان بالتمنی ولا بالتحلی ولکن هو ما وقر فی القلب و صدقه العمل .

ترجمه : (اصالت) ایمان به خواسته ها و ظاهر آرایی ها نیست اما ایمان آن است که در دل جاگزین شده و عمل آنرا تصدیق کند .

در جای دیگر میفرماید :

ان الله لا ینظر الی صورکم ، ولا الی اموالکم ولکن ینظر الی قلوبکم و اعمالکم .

(رواه مسلم)

ترجمه : همانا خداوند (ج) به صورتها و مالهای شما نمی نگرد ، بلکه به دلها و اعمال تان مینگرد، که چه نیتی و چه طور عملی دارید) :

از گفته پیامبر (ﷺ) به صراحت معلوم میشود که واقعیت ایمان آنگاه در سیمای مؤمن میتابد که اعمال مربوط به جوارحش ، ایمان «سافی الضمیر» وی را تصدیق نموده ، در عالم شهود بمشاهده رسیده و مورد لمس جریانهای زندگی قرار گیرد ؛ ایمان به ذات خود، نه در خواسته های انسانی که کانون آن ضمیر است میگنجد و نه در جهان «ظاهر آرایی» و ریا و خود نمایی عرض اندام مینماید؛ زیرا ایمان انعکاسی است از منبع خروشان اخلاص و محبت با خدا (ج) و تا هنگامی محبت و اخلاص سرچشمه تحقق نمی نشیند که «جاذبه و کششی» در ورا و ما ورای اندیشه و عمل مؤثر نباشد. اگر از یکطرف ایمان در محیط خواسته های ضمیر انسان به کمال نرسیده و اطلاق ایمان کامل بر آن نمیشود، از طرف دیگر بدون رابطۀ ضمیر ، «ظاهر آرایی» و اعمال ملوث با لوث ریاء و خود نمایی نمیتوانند هویت کامل اسلام را تصویر کنند :

اگر اندیشه از عمل فاصله گرفت از ایمان فاصله گرفت و اگر عمل طبق خواسته های ایمان واقعی صورت نگرفت از راه ایمان سوی ضلالت و گمراهی سرزد، فرق نمیکند اگر در گودال نفاق افتاد و یا در بحبوحۀ شرک والحاد .

«قول ثابت» ، «قول سدید» ، «کلمۀ طیبه» که در قرآن کریم از آنها نام گرفته شده و ذکری بعمل آمده است ، وحدت و یکپارچگی تیوری و

عمل را میرسانند و در حقیقت اصطلاحاتی هستند که برای نمود کامل و همه جانبهٔ «ایمان» وضع شده اند ؛ حضرت پیامبر (ﷺ) میفرماید :

«قل آمنت بالله ثم استقم»[1] :

بگو ! ایمان آوردم بخدا (ج) ، باز (بر این گفته خود استقامت داشته باش ؛ به این معنی که ادعایت را در عمل و بوسیله عمل در جریان زنده گی ثابت نگهدار و نگذار که گفته ات و یا کرده ات از مسیرش منحرف شود ؛ آنگاه بواقعیت و اصالت اسلام پی ببری و مفهوم اسلام را درک میکنی .

در جای دیگر میفرماید :

«بادروا بالاعمال ! فتناً کقطع اللیل المظلم : یصبح الرجل مؤمناً و یمسی کافراً ! ویمسی مؤمناً و یصبح کافراً ، یبیع دینه بعرض من الدنیا .»

(ریاض الصالحین)

به «انجام» اعمال صالحه مبادرت ورزید ! «زیرا» فتنه ها مانند پارچهٔ شب تاریک اند : مردی صبح هنگام مؤمن میباشد «ولی» شب هنگام کافر میشود «وهم چنان» شب هنگام مؤمن میشود و صبح هنگام کافر ؛ به مال دنیا دینش را میفروشد.

تأکید و تداوم بر عمل صالح محتوم به رسوخ ایمان در اعماق اندیشه و ضمیر انسان مؤمن بوده ، زوایدیکه در حاشیه های آیدیولوژی مؤمن رسوب کرده باشد به اثر عمل صالح زدوده میشود ایمان بی غش تزلزل ناپذیر و شامخ وراسخ در زوایای ضمیر او جوانه میزند ، برگ میکند و ساقه میگیرد و تنه و میوه و سایه میدهد ، مبرهن است که انگاه شیطانهای انسی هیچکدام در قلمرو ضمیر و خاطره - های مرد مؤمن خطور کرده نمیتوانند و انتخاب این راه مسلمان را از تذبذب و چند جهتی نجات داده راه صریح او را که همانا راه ایمان است و به سر رسانیدن احکام و دساتیر اسلام ، مشخص میدارد .

اینکه انسان در گیرودار اندیشه ها و وسوسه های شیطانی «صبح هنگام مؤمن میباشد ولی شب هنگام کافر میشود» علتهایی دارد که ذیلاً خلاصه میگردد :

۱- طول «امل» و کوتاهی عمل :

جرم ، جنایت ، تجاوز و گناه پدیده های اند که در جبههٔ مقابل اعمال صالحه در ازای زنده گی انسان قرار دارند و در حقیقت ، امراضی اند که از بد و تشکیل جامعه و تاریخ ، بشریت را درد

۱- تنبیه الغافلین ص ٤٠٣

دسر داده اند ، افراد را به کام مرگ فرو برده اند ، جوامع را بطرف نیستی همه جانبه سوق داده اند و در پیچ و خم جاده های زمان و مکان ایجاد مزاحمت نموده اند .

تلاش مصلحین بشر در جهت صفایی چهرهٔ انسانیت از کدورت های گناه از هیچ اندیشمندی پوشیده نیست که رسالت پیامبران علیهم الصلوة و السلام را میتوان در راس این امر قرار داد ، اگر پیامبران (ع) اذیت شدند ، ساحر خوانده شدند ، شاعر و مجنون گفته شدند . . . . محصول کار گناه کاران و عصیا نگران در برابر دین خدا (ج) میباشد و از عمق و ژرفنای طبیعت و جبلت مجرمین و «کفار» و «مترفین» و «درباریان و

۱- روایت است از ابی عمرو (رض) ؛ میگوید : از حضرت رسول کریم (ﷺ) پرسیدم که یا رسول الله (ﷺ) چیزی در اسلام برایم بگو که از پرسیدن آن به دیگران جز تو محتاج نباشم حضرت رسول کریم (ﷺ) فرمود : قل آمنت بالله ثم استقم»

(مسلم شریف)

علماء سو» سر دستگی آنها را بعهده دارند، داستانهایی توأم با تمثیل دارد: لجاجت قارون و مبارزه حضرت موسی(ع) بغاوت مشرکین و قاطعیت حضرت محمد (ص) تمثیلهایی اند که جهت «مترفین» را در مقابل مصلحین مشخص میدارند؛ روی همرفته اگر هر بعدی از بعد های طواغیت و فساد را به دیده عبرت نگاه کنیم، روشن میشود که «طول امل و آرزو های انسان و کوتاهی عمل او» سبب شده تا انسان را به کار های بدفرجام بکشاند و اگر مؤمن هم باشد مسیرش را تغییر داده وگرایش به «ترفه» و «ما دیگری» از او کافری لجوجی بسازد.

امام ابی لیث ثمر قندی مینویسد:

وقال بعض الحکماء: ایاک والذنب فان الذنب شؤم فیصیر شئومه حجر المنجنیق، فیضرب علی حائطة الطاعة، فتکسر الطاعة ویدخل ریح الهواء و لیطفیٔ سراج المعرفة(۱).

ترجمه: و بعضی از دانشمندان گفته اند: «از گناه دوری کنید؛ همانا گناه شوم است، نحس است، بد است! (و این شؤومیت گناه) چون سنگ فلاخن «فلاخمان یا پلوغان» گردیده بر چهار دیواری طاعت و بندگی میزند؛ آن را فرو ریخته و باد تندهوی در آن داخل شده چراغ معرفت و شناخت خدا را در آن خاموش میسازد: و هنگامیکه چراغ معرفت خدا در دل خاموش شد ظلمت، کفر و نفاق و بدبینی بار میآرد.»

قرآن حکایت میکند: قارون از قوم موسی(ع) بود، بر ایشان تجاوز نمود (تعدی روا داشت). و داده بودیم اورا از خزانه ها، آنقدر که کلیدهای آن خزانه ها بردوش جماعه بزرگ و نیرو مندی گرانی میکرد.

ـ هنگامیکه قومش به وی گفت که: خوش مشو! (به ثروتیکه داری انقدر شاد مشوکه همه چیز حتی خدا را فرا موش کنی!)

ـ همانا خدا! دوست نمیدارد (چنین) شادی کنان را چیزی را که خداوند (ج) برای تو از صلاح آخرت مقرر فرموده است

ـ جستجو کن و «در پهلوی آن» حصه خود را در دنیا فراموش مکن! و نیکو کاری کن، طوریکه خدا (ج) باتو احسان کرده است.

ـ و در روی زمین در جستجوی فساد مشو! هر

> **اگر زندهگی شخص ما ترجمه یی برای آنچه میگوییم نباشد قدرت دعوت مردم را نخواهیم داشت و برای ان دسته از دعوتگرانی که برای اثبات دعوت خویش دلیل و برهان عینی از وجود خویش نشان ندهند ارزشی وجود ندارد...**

آیینه خدا(ج) دوست نمیدارد مفسدان را!

«قارون در جواب قومش گفت»: بنابه دانشی که دارم مال فراوان برایم داده شده است (مالم محصول دانشم است)!!

ـ مگر قارون نمیدانست که قبل از وی قویترین مردم (از لحاظ جمعیت و اقتصاد) که نسبت به قارون خیلی نیرومند بودند،

ـ نظر به سرکشی شان خداوند (ج) هلاک شان کرد؟ و پرسیده نمی شوند گناه کاران از گناهان شان (در صورت لزوم پاداش، مجال عذرنیست) «با عدم در نظر داشت هلاکت جماعتهای سرکش» بر قومش بیرون آمد در ظاهر آرایی و خود نمایی خویش ـ «هنگامیکه قومش او رابه چنین منوال دیدند» گفتند آنانیکه زندگانی دنیا را طلب میکردند: ای کاش ما را باشد مانند آنچه داده شده است قارون را، هر

آینیه وی صاحب نصیب بزرگ است و گفتند آنانیکه داده شد برای شان علم : وای بر شما ! ثواب خدا (ج) بهتر است کسی را که ایمان آورد وکارهای شایسته کرد و نیمپیوندد این سخن مگر صابران را ؛

پس فرو بردیم قارون را و بارگاه او را به شکم زمین - پس نبود برای او هیچ گروهی که نصرت دهند اورا غیر از خدا (ج) و نبود خودش از انتقام کشندگان ! (قارون در برابر قدرت خداوندی چه میتوانست . بکند ؟ طبعاً هیچ !) .

(سوره قصص : ٧٦-٨١)

مفسیرین بر این اند که قارون در ابتداء فقیر بود و در پهلوی فقر مسلمان و متقی و لذا امری که از جانب خداوند (ج) بواسطه موسی (ع) به مردم ابلاغ میشد سرپیچی نمیکرد اما وقتی که خداوند فضل نمود و غنی اش گردانید در مقابل پیامبر خدا (حضرت موسی ع) بغاوت نمود و از امر او که خواست ادای زکات بود تمرد نمود :- آرزو هایش وسیع شد و مالش کثیر گردید ، طول امل و وسعت خواسته های نفسانی اش سبب شد که از اعمال صالحه او کاسته شود و در منجلاب محبت دنیا در گیرماند و بالاخره کپ بجایی برسد که «صبح هنگام مؤمن باشد ولی شب هنگام کافر شود ، . . . . بمال دنیا دینش را بفرو شد» .

۲- وسوسه های شیطانی ، بینشهای قابیلی و برد اشتهای فرعونی :

واضح است که کثرت مال و قلت عمل صالح طرح نقشه های شیطانی را در لوح ضمیر انسان تسریع میبنخشد و آغاز کار شیطان برای گمراهی انسان و سوسه است ، زینرو شیطان یکجا باحب مال وحب جاه وحب موقف و بر ستیز بر قلمرو دل مطلوبش حمله میبرد و در قدم اول کاری که بر انسان میکند جنگ سرد سری یی است که با تمام عواطف، مشاعر و اندیشه های انسان در این صحنه یی از پیکار درگیر میگردد . در این مرحلهٔ حساس درگیری که انسان بی چاره در مخمصهٔ محبت ثروت و دارایی قسمی منهمک است که گندم را از جو تمییز کرده نمیتواند و مهمات و اسلحه بیکه درسرکوب نمودن دشمن از آن کارگیرد واستمداد جوید خیلی نا چیز است وحتی نیست (از عمل صالح عاری است) شیطان به تمام لیر نگها و تحمیل نقشه هایش بر انسان پیروز میآید و بر اریکه دل او تکیه میزند با مداد فساد آغاز میکند !! : با مداد فسادیکه توأم و پیوسته با عیاشی است و آغشته با آب تباه کن شروفتنه های انسانسوز - عربده میزاید و دژخیمی تولید میکند - انسان بیچاره را که تا دیروز میتوانست - از خود اراده یی داشته باشد - امروز تاحدی بی اراده و ناتوان شده که هوی و شیطان از هرسو شلاق کاری اش میکنند و بهگمراهی سوتش میدهد ولی وی بسوی بدبختی ابدی مستانه میرود !

اگر نظر گذرایی بر زندهگی امم گذشته کنیم و اعمال زشت را یکجا با آنها) از دیدگاه انتقادی نگاه کنیم همهٔ مردم در رابطه بانکوهش استبداد و تجاوز با ما هم نظر خواهند بود به این معناکه هیچ کسی نیست که «جرم و گناه و عصیان» را تائید و تحسین کنند و از جور وبیداد مستبدین بی تفاوت ماند - لا بد افراد جامعه روی قراردادی علیه ظلم و تجاوز عصیانگران عصیان میکنندکه در نتیجه یا تخته شطرنج قدرت سیاسی شان را - سرنگون میسازند و یانسبتاً با شکست مواجه میشوند - که در این صورت (شکست خوردن) غرایز سرکش حیوانی جباران از پیش هرچه بیشتر به محرک حب بقا و ایفای نقش ثروت بپامیخیزند و زمامداران مستبد را بینش قابیلی میبخشند ؛ که انها در جهت استحکام قدرت و حمایه منافع مادی شان از هیچ گونه

دست درازی بر حریم ناموس بشریت دریغ نمیورزند فساد میکنند ، خون میریزند ـ فتنه بر پا میکنند ، نمرود میشوند وتنور داران اصحاب الاخدود میگردند فرعونیت را شعار خودگردانیده به اصطلاح عصر ما برابریکه زمامداری لنین و هتلر و موسیلینی و ماؤ .... تکیه میزنند ـ چون همه چیز را در برابر زور مندی شان هیچ و ضرب در صفرمیانگارند ـ پیوسته در تلاش آن میشوند که قوانین غیر انسانی شان رابر ابنای آدم قبولانده و با ابداع شعار کاذب «نان و لباس و مسکن . .»و . . . ادعای خدایی کنند که بخدا بناه میجویم از چنین گفتن ! از همین جا است که پیامبر (ﷺ) بر تداوم عمل صالح و مواظبت از آن تاکید میفرمايد و فاصله گیری عمل را از نظر منجر به «کفر» و الحاد تلقی مینماید :

«به انجام اعمال صالحه مبادرت و رزید ؛ زیرا فتنه ها مانند پارچه شب تاریک اند مردی صبح هنگام مؤمن میباشد «ولی‌شب هنگام» کافر میشود و «هم چنان» شب هنگام مؤمن میشود و صبح هنگام کافر ؛ به مال دنیا دینش را میفر وشد «ور است گفت رسول ﷺ » .

> تأکید و تداوم بر عمل صالح ، معلوم به رسوخ ایمان در اعماق اندیشه و ضمیر انسان مؤمن بوده ـ زوایدیکه در حواشی اید یولوژی مؤمن رسوب کرده باشد به اثر عمل صالح زدوده میشود و ایمان بی غش. . . . در زوایای ضمیراو جواله میزند. . .

نقش صحابه کرام در پیوستن تیوری با عمل

یاران پکباز پیامبر (ﷺ) در پیوستن عقیده با عمل چون ستاره های شبتاب در دل ظلمتکدۀ تاریخ مید رخشند که با فروغ جاویدانی حیات طیبه شان آسمان است مسامه و کافۀ عالم بشریت روشن خواهد ماند ؛ چه آنها از انوار نبوت محمدی (ﷺ) مستقیماً

متاثرمیشدند و اقطار و اکناف‌واطراف قلم رو زیر دعوت اسلامی را روشن میساختند و بپلهو سآبمشاهده میرسید که در زندگی عادی شان اسلام عریز متجلی است :

عن جابر (رض) قال رجل للبنی (ص)
یوم احد : ارئیت ان قتلت فاین ان ؟
قال : «فی الجنة» ! فالقی تمرات کن
فی یده ثم قاتل حتی قتل. (متفق علیه)

ترجمه : از جابر (رضي الله عنه) روایت شده است ، او گفت : «مردی در روز جنگ احد به پیامبر (ﷺ) گفت : ایا تومیبینی ، اگر «در جنگ » با کفار» کشته شوم ، پس در کجا خواهم بود ؟ پیامبر (ﷺ) ، گفت : «در جنت» ! پس ازان دانه های خودمارا که در دست داشت دور انداخت و درگیر جنگ «باکفار» شد ، تا آنگاه که به شهادت رسید .

هنگامیکه «خبیب رضي الله عنه» را کفار به دار آویختند ، صدایش کردند آیا دوست داری که به جایت محمد (ﷺ) باشد ؟ !گفت : نه ! قسم بخدای بزرگ من چیزی را دوست دارم که شوکتم فدای شوکت حضرت پیامبر (ﷺ) گردیده قربانی قدمهای وی شود . . . . (١)

پیامبر (ﷺ) در روز بدر گفت : بسوی جنتی بشتابید (به عزم رسیدن به آن تلاش کنید) که عرض آن به اندازۀ آسمانها و زمین است! پس عمیربن الحمام الانصاری (رضي الله عنه) گفت : یا رسول الله (ﷺ) جنتی که عرض آن به اندازۀ اسمانها و زمین است؟ گفت : بلی ! (عمیر گفت : بخ ! بخ) پیامبر (ﷺ) گفت : مطاوب تواز «بخ ! بخ ! چه بود ؟ » (عمیر گفت) : یا رسول الله (ﷺ) قسم بخدا (ج) که هیچ مطابی نداشتم بجز امیدیکه من از اهل آن جنت باشم . پیامبر (ﷺ) برایش گفت : تو از اهل آن هستی! پس عمیر (رضي الله عنه) خورمایی را که با خود

خورشید نوریان
در دامن افق
در وادی سپهر
در قلب آسمان غریوندهٔ رفیع
از گوشهٔ مریخ
از پایهٔ زحل
از جام مشتری
نور خدا بسوی زمین میرود به ناز
با بدرقهٔ رحمت یکتای بی نیاز
باران رحمت است ؛
بر پهنهٔ زمین
بر وادی شفق
بر وادی مبارک «بطحا» و «کوه نور»
بر چشمهٔ «زم زم»
برخانهٔ خدا
برکوه «عرفات»
بر سقف و سطح و خانه و کاشانهٔ خلیل ؛
جاییکه مؤمنان جهان را بود دلیل
و . . . .
زین سو بود تلاش ؛
از حاجیان حق
در گوشه و کنار
در گوشه و کنار قدمگاه بهترین
آن خوب خوبها
آن رحمت خدا
آن «احمد» هدی
آن قافله سالار انبیاء راستین
آن صاحب امانت پیام علیین
صد نعرهٔ «لبیک»
در جووحی حق
آید بگوش حق
خیزد به اوجنای اجابت قدم زند
در پیش کبریا

میثاق را بسر
هنگامهٔ الست . . . .
آرد به ژرفنای زمانها زمان نو
در گیتی زمانه سر آرد جهان نو -
این جا کرانه نیست ؛-
مکر و بهانه نیست . . .
در خانه لانه نیست . .
برداشت دلیرانهٔ فرزانه را نگر
الگوی آن رجال
نمونهٔ مؤمن
پابند التزام
در قلزم خوناب خراسان زمین تپد
در راه وفا صدق کنند ؛ نازنین تپد
آن ره روان نور
ناپدیده گان راه
در مکتب قرآن
از قله های شامخ پاسیر
و دره و کوه
شبخون میزنند
برقلب دشمنان
بی رفع خستگی
آن عبقریان ازلی همت مردان
آیند به فراخنای شهادتگه قرآن
با پاشنه های خون
سرهای بریده
بابوسه های تیر
از بوسه های تیرعدو قطره ها چکد
تراوشی «لبیک»
چون حاجیان دین
یا حامیان دین
از «زم زم» خونین شهادت به صد نیاز
با بدرقهٔ امر خدا (ج) جام بسر کشند
یا رب بحق نور !
یا رب بحق حق !

مناجات

یا رب بحق خون شهیدان این وطن !
ملک و دیار ما
پاک کن زلوث روس
زان سایهٔ منحوس
یا رب بحق صدق ذبیح وره خلیل !
یا رب بحق جهد حاجیان واقعی !

(فروغگر)

کله ؟

تی تیاري د نهیلی به رڼاکیږی کله ؟
د پیلتانه دا توره شپه به سبا کیږی کله ؟

زمونږ د ژو ند ځلاندلمر به خدا یزده کله خیژی
د پاکی خاوری دښمنان به تباه کیږی کله ؟

د زمانی ځرخ مودهیلو سانی ړنگی کړلی
د ارمانو نوداغوتی به سوا کیږی کله ؟

چی بیگناه انسانان کړی له ځیر می تیرله ستونی
دا سره بلابه موله ستر گو پنا کیږی کله ؟

د چا په پت ، عزت برلوبو باندی اوچی ندي
دابی ناموسه انسانان به رسوا کیږی کله ؟

تنکی گلان شوډ ظالم په لاسو ترمی ترمی
د اسمسور بڼ به لهزاغانو صفا کیږی کله ؟

د قصور پرتال زنگیږ مه خوبونه ونیم
خیال او خوبونه به زمونږه رښتیا کیږی کله ؟

ای کاف لامه که خدای کاندی دابه تولی وسی
خو ! ! !
د اراته وا یه چی یاران به پخلا کیږی کله ؟

از بیرنگ :

کن یک نگهی جانب این خیل ضعیفان
یک بار شنو ناله و فریاد یتیمان

بر مشرق و مغرب همه جاسیل مهاجر
از میهن توگشته روان بی سرو سامان

صد ها و هزار ها بم تا پالم بریزند
بر فرق عزیزان تو هر لحظه و هرآن

از جور غلاملن سفاکان کریملین
زخمی و شهیدان توهر روز هزاران

حیف است که خود را به تجاهل برهانی
زان ورطهٔ خونین که مجاهد بدهد جان

شرم است تودر قصر نشینی به چه تمکین!!
در خیمهٔ فرسوده بسوزند غریبان

عیب است شوي جانب گلشن به تفرج
مرد و زن افغان دوند جانب زندان

از کف بدهی زود تر این قدرت خود را
گرتفرقه آري و نسازي به مسلمان

صد حیف که از دست دهی وحدت خود را
از وسوسه و تفرقه اندازي شیطان

یک دین ویکی مذهب ویک ملت ماهست
خاکش به سر، هر کو شکند وحدت قرآن

شعرم بخیال تو چو افسانه بیاید
زیرا که تزئی مست سخن هاي «مداحان»

گفتم سروقت است هنوز هم سروقت است
گرمیشوي از غفلت خود زود پشیمان

«بیرنگ» توگر واقف این جور و جفایی
درد دل بیچاره و مظلوم بنوا خوان

داشت بیرون کشیده تا آن را بخورد و گفت :- اگر تا آنگاه زنده باشم که این همه خورما را بخورم ، بسیار وقت را در بر میگیرد !! پس از این گفته خور ما را به دور انداخت و درگیر جنگ با کفار شد تا آنگاه که به شهادت رسید . (به روایت مسلم)

شدا دبن الهاد گفت : مردی از بادیه نشینان عرب نزد آنحضرت (ﷺ) آمد و ایمان آورد و با حضرت رسول (ﷺ) تبعیت نمود و گفت : من باتو هجرت میکنم و توصیه هجرت کردند به وی بعضی از یاران و دوستانش ، هنگامیکه غزوه خیبر بوقوع پیوست ، حضرت رسول (ﷺ) . اموالی بغنیمت گرفته را این غازیان اسلام تقسیم نمود و «قسمت» بادیه نشین را به صحابه کرام داد تا به وی برسانند هنگامیکه صحابهٔ کرام «قسمت» بادیه نشین را به وی دادند ، گفت : این چیست ؟ گفتند : این سهم شما است که حضرت رسول (ﷺ) بشما مقرر فرموده است ، بادیه نشین آن مال غنیمتی را گرفت و به پیش حضرت محمد مصطفی ﷺ آمد گفت : یا رسول الله ﷺ ! این چست ؟ رسول الله ﷺ گفت : این سهم شما است ! بادیه نشین گفت : من بخاطر مال غنیمت با شما بیعت ننموده ام و نه از شما پیروی میکنم بلکه به این منظور از شما تبعیت و به شما بیعت نموده ام که «این جا به تیری شگافته شود» (به گلوش اشاره نمود) و بمیرم و به جنت داخلم کنند .

حضرت رسول (ﷺ) فرمود : اگر تو خداوند (ج) را تصدیق کنی او تعالی تو را تصدیق خواهد کرد (به مرامت نایل خواهی شد) و باز (صحابه کرام) برای جنگ با دشمن قیام کردند (و بعد از ختم جنگ) حضرت پیامبر (ﷺ) بروی آمد و دید که «آن بادیه نشین» به شهادت رسیده است ، پس گفت آیا این همان «بادیه نشین» است ؟ گفتند :

بلی ! «صدق الله فصدقه» (زاد المعادج ۳ ص ۱۹۰)

مکتب نجاتبخش اسلام آنها را چنان پرورش داده که میدانستند : «پدیده های معنوی هنگامی بر امت اسلامی برملا میگردد و آنها را میپذیرند که روح عمل در آنها دمیده ، سلوک ، روش ، متود ها و تکنیکهای زندگی ایشان را رونقی نو داده از مسیر «حیوانیت و الحاد» که لازم و ملزوم یکدیگراند ، ایشان را باز دارد ؛ این هم حضرت عمر (رض) است که در اولین خطبهٔ خلافتش ، صحابهٔ کرام را مخاطب قرار داده میگوید : اگر از شریعت عدول کردم مرا اصلاح کنید ! اعرابی یی از جمع مردم میایستد و به عمر (رض) میگوید : پسر خطاب اگر از شریعت مخالفت کردید شما را به شمشیر اصلاح خواهم کرد «چون حضرت عمرفاروق (رض) بحکم «آنانیرا که حساب پاک است از محاسبه چه باک» فاصله یی بین عمل و نظرش نمی بیند و از خاصیت جاه طلبی مبرا وپاک است در جواب میگوید : الحمدلله که در رعیت من اشخاص صالحی ، سراغ میشوند که عمر را در صورت تخلف از اوامر شریعت به شمشیر اصلاح میکنند» .

اگر لا به لای اوراق تاریخ را زیر و سر کنیم به چنین ضمیر زنده یی بجز انبیاء علیهم الصلوة و السلام و بعضی از صحابه رسول (ﷺ) بر نخواهیم

- عدالت اجتماعی در اسلام

خورد که صاحب آن با رسوخ اعمال صالحه درضمیر و وجدانش به سرحدی رسیده باشد که پاسخگوی جبروت غرایز سرکش انسانی باشد !

حضرت ابوبکرصدیق (رض) خلیفه مؤمنین شد؛ وی در خطبهٔ آغاز خلافتش مردم را مخاطب قرار داده فرمودند : «مردم ! من از شماکرده بهتر نیستم؛ اگر کار خوبی کردم مرا یاری کنید و اگر کاری از

من سرزد که با شریعت موافق نبود مرا اصلاح کنید. راستگویی امانت و دروغگویی خیانت است ضعیف شما نزدم قوی است تا آنکه حقش را بخواست خدا به وی اعاده کنم و نیرومند شما نزدم ضعیف است تا حق مردم را از وی بگیرم، هیچ امتی «جهاد در راه خدا» را ترک نکرده است مگر آنکه خدا (ج) آنها را ذلیل گردانیده است (قومیکه در راه خدا (ج) جهاد نمیکند ذلیل و خوار و حقیر و پامال و زبون و بنده و برده میشود) و هیچ عمل زشتی در بین قومی شایع نشده است مگر آنکه خداوند (ج) گرفتاری آنها را افزون ساخته است، (در بین قومی شایع شدن جرم و گناه و عصیان و سرکشی از احکام خدا سبب گرفتاری آنها به عذاب الهی در دنیا و آخرت است). ما دامیکه من از خدا (ج) و پیامبرش پیروی میکنم از من پیروی کنید و اگر من از اوامر خدا و پیامبرش سرکشی کردم اطاعتم بر شما نیست» .(۱)

از گفتار حضرت ابوبکر صدیق (رضی الله عنه) معلوم میشود که وی چقدر پابند انضمام تیوری با عمل بود؟ دقت کنید: «من از شما کرده بهتر نیستم» ضربه یی است کو بنده که موقف هوی‌پرستی، جاه طلبی برتریت جویی و سایر «من» های شیطانی را خورد و ریزه میسازد و در بعد دیگر اندیشه، اصالت عمل را که با نظر وی کاملاً موافق است نشان میدهد و هم چنان مشاورت اسلامی را عملاً تمثیل مینماید، جاه طلبی وکیش شخصیت پرستی که در بسیاری موارد، عمل را از اندیشه و تیوری و نظر دور میسازد و جاه طلب آن را هنگام عملی نمودن نظرش منافی تحقق شخصیتش و نسبت به خودش نوعی کسر شان مپندارد، در این جمله که: «اگر کار خوبی کردم مرا یاری کنید و اگر . . . . مرا اصلاح نمائید» چنان برهم و درهم و کوبیده شده است که برفراز آن چهرهٔ درخشان و پر جلال «ابو بکر صدیق (رضی الله عنه)» که نشانهٔ بزرگی است برای امت مسلمه نمودار میشود . . .

جهاد، در راه خدا (ج)، برای اعلای کلمة الله و تحقق عدالت اجتماعی و بر چیدن بساط فساد از روی زمین امری است که در تلاشهای پیهم و خستگی نا پذیر مجاهد ظاهر میگردد، عملی است که به مجرد ظهور آن فاصله پیکه بین نظر و عمل مؤمن و مسلمان موجود است از بین برداشته میشود و شک و ابهامی در موجودیت «مؤمن» باقی نمیماند همان است که قدمی فراتر از محدوده و محیط وابستگی های «هوی» و تعلقات «طاغوتی» مینهد و آنگاه از ذلت اسارت شیطانهای جنی و انسی آزاد میگردد؛ براستی هم مسلمانانیکه به ذلت تن نمیدهند پیوسته در تلاش آن اند که سلطه و سیطرهٔ کس را برخود تحمل نکنند و هر کسیکه در این راه عقب ماند (در برابر شیطانهای انسی و جنی و سایر دشمنان اسلام مبارزه و جهاد نه نمود، سند بردگی و اسارات و ذلت و غلامی خود را خود امضا نمود): «هیچ امتی جهاد در راه خدا (ج) را ترک نکرده مگر خدا (ج) آنها را ذلیل گردانیده است» . . .

۱- انسان و عدالت الهی در زمین نوشتهٔ دکتور البوطی

«مسلم از عتبه بن غزوان (رضی الله عنه) روایت میکند که وی در خطبه خود گفت: من با حضرت رسول (صلی الله علیه وسلم) نفر هفتم بودم (تعداد ما به هفت تن میرسید) که جز برگ درخت طعامی نداشتیم «و تا هنگامی از برگ درخت تناول نمودیم و خوردیم» که کنج لبهای ما زخم برداشت؛ روزی تکه یی یافتم و آن را بین خود و سعد بن مالک تقسیم نمودم (نصف آن تکه را من گرفتم ونیمهٔ دیگر را به او دادم و

هر دوی ما از آن تکه ایزار (تنبان) ساختیم ... :» (۱)
البته این حالتی بود که هنگام جهاد فی سبیل الله به صحابه کرام دست میداد ولی آنها معنی درست . **انما المؤمنون الذین آمنوا با الله ورسوله ثم لم یرتابوا وجاهد وابا موالهم وانفسهم فی سبیل الله اولئک هم الصدقون . (سوره حجرات ۵:۱۵)**

را خوبتر درک کرده بودند و فاصله بی ، شگافی و بعدی بین نظر و عمل ، عقیده و کردار ، پندار و گفتار و عملکرد های شان وجود نداشت ، همان بود که در مدت کمتر از نیم قرنی حکومت عدل الهی را بر قسمت اعظم کره زمین بسط و توسعه بخشیدند و تاریخ ، کارنامه های شان را طوری ضبط و ثبت نمود که تا جهان آباد است امت مسلمه بر نقش قدم آنها ، قدم خواهند گذاشت و در پیشبرد اهداف مقدس اسلام عزیز ، «کرده» های شان را چراغ راه خود قرار خواهند داد ؛ ما که امروز در بین کشمکش مرگ و زندگی و برسر دوراهی «حالت نزع» قرار داریم علتی ندارد بجز از فاصله گرفتن نظر ، گفته ، عقیده ، اندیشه و ادعا های ما از عمل ما ؛ خود را دیگران برتر میتراشیم و بنام شریف راه . . . را در پیش میگیریم و اسلام عزیز را فدای منافع شخصی و جاه طلبی خود مینمایم ؛ شاعری گوید :

«امروز که اسلام چنین زار و ضعیف است ، زین
قوم شریف است»
«نی جبرز عیسی است نه تعدی زکلیسا است ، از
ما است که بر ما است . . .»

دمارکسیزم اشتباه

بیاله مور پلار ، ښوونکو او ملګرو سره دمینی په بڼه تبارز کوي ، څرنګه چي دغه پړاو بیاهم د کوچنیوالی دی نوښه سوده وروسته دغه مینه د ښوونځی ، استوګنځی او هیواد په مینه بدلیږي چي له وګړی سره له نژدی نه معرفت اواړیکی لري . کله چي د کوچنیوالی او خامی ځوانی پړاوتیرشی او د نسان عقل د پوخوالی معیارته ورسیږی نو په دغه وخت کي دده ایډیال مجرد معنوی صفات تشکیلوی ، لکه آزادی ، رښتونولی عدالت او داسی نور ، څومره چي دیوه وګړی پوهه و ده کوی په هماغه کچه دده ایډیال هم ورو ، ورو د ښیګڼی ، ښکلا او ریښتونولی صفاتو او معیار ونوته ورنژدی کیږی .

د بوی انسانی ډلی او ملیت په تاریخ کي هم ایډیالونه په تدریجی ډول سره له ستری نه د ستری بشپړتیا په لور داسی پرمختګ کړي دی لکه څنګه یی چی دوګړی په ژوند کی دغه د فکری پړاوونو په توګه کړیدی ، څرنګه چي یووګړی د عمر له سخی د ماشومتوب ، ځوانی او پوخوالی پړاوونه لری او په دغه هر پړاو کی یی ایډیال او غوښتنه هم سره څه ناڅه توپیر لری ، همدغه راز ملتونه هم په فکری لحاظه د ماشومتوب ، ځوانی ، او پوخوالی مراحل لری . څرنګه چي انسانی ډلوله ډیرو اوږدو مودو راهیسی د فکري پرمختګ له پلو، په صغارت او ماشومتوب کی ژوند تیرکړیدی او په دغه وخت کي یی د خپلی ماشوستیاله امله ډیرتیت ایډیالونه لرل اوتل یی د همدغو ایډیالونو لپاره ، چي زیاتره یی ډیری پیلیزی اقتصادی غوښتنی وی ، جګړی کړیدی له همدی امله مارکس ته د انسانانو په ژوندکي د اقتصاد پریکنده اوټاکونکی رول معقول ښکاره سویدی .

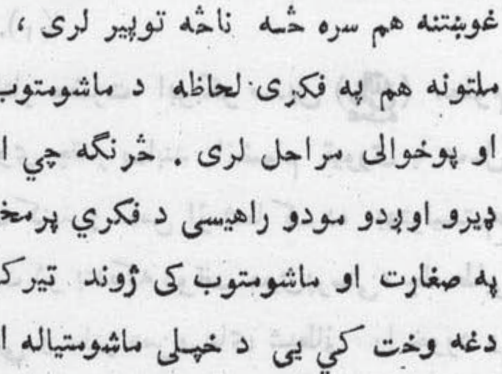

تنظیم او شخصیتونه

که څه هم تول به پدې کې را سره موافق نه وي چې دا تراوسه نه ده جوته شوې چې د شخصیتونو په جوړولو کې د تنظیم رول اساس دی او که د شخصیتونو رول د تنظیم په جوړولو کې. خو په دې کې شک نشته چې د تنظیم او اشخاصو د جوړولولو او د روند کار د اشخاصو او تنظیم په منځکې په دواړ خیزه را کړه ورکړه ولاړدي او څومره چې د دې دوه ډلو د استقلال، خپل منځي راکړه ورکړه یو په بل پوري مربوط دي د بل شي پوري په دې اندازه مربوط نه ده هسې یو غلطه نظر هم یو عادي انسان په دې قانع کولای نه شي چې ښه اورسیدلی رجال یوه نظم ـ یوې اجتماع ته ښه جهت اوښه رونق ورکولای شي لکه چې ښه نظم د شخصیتونو د رشد او تبارز تر ټولو ښه ماحول پیدا کولای شي. په بل طرف کې ویلی شو چې همداسې د خامو او بې جهتو اشخاصو موجودیت د یوه تنظیم موجودیت او بقاء تر هر څه زیات تهدید، وي بې هدفه ـ خپل سري اشخاص کولای شي د یوه تنظیم عمر څو برابره رالنډ کړي لکه څنګه چې بې پروګرامه ـ بې ستراتیژي او کمزوري نظم د لویدلو ـ محدودو ـ خپل سروا ولویدلو اشخاصو د راپورته کیدو فعال محیط برابروي.

د لته دا ضروري نه ده چې مونږ د دې مطلب په ټولو خواوو رڼاء واچوو هغه څه مونږ ته په زړه پوري ده او غواړو هغه وڅیړو د تنظیم او اشخاصو په منځکې د متقابلې اغیزې اهمیت دی ترڅو د اښکاره شي چې په یوه نظم کې د رسیدلو اشخاصو موجودیت څومره ارزښت لري او همداسې د اهم جوته شي چې د یوسم اوپاخه تنظیم جوړول د شخصیتونو د جوړولو او را ټولو د مهم کار لوړه برخه ده. په دې ډول به د دې څېړنې په لړکې د اجنجالچي و وائي دسمې بر نامې او نظم قحطي خطرناکه ده اوځنې نور بیا وائي درجالو فقر زیات مضردی او ترېوه حده به د تنظیم او تنظیمي ژوند علاقمندان درک کړي چې باید د تعهداو انتخاب نه مخکې مخکې د یوه تنظیم اهداف ـ برنامه ستراتیژي اورجالو پیژني اوهمداسې په یوه تنظیم کې د اشخاصو د پیژند ګلوي او په مناسبو ځایوکې د هغوی د کارونو اهمیت هم باید څه نه څه د مطالعې او پاملرنې ورکارو ګڼي ضمناً به د اهم ورته معلومه شي چې د کمزورو رجالو جوړ تنظیم کې څه رنګ حالات پیښیږي او بې برنامې او بې ستراتیژي نظم دڅه عواقبو سره مخامخ کیږي.

له همدې ځایه غواړو په لنډډول د موضوع متن ته ورننو ځواو د یوې شخصي تجربې په چوکات کې هغه ژوندي حقائق چې مونږ د تنظیم او اشخاصو

د مقابل رول په رابطه درک کړی
د نورو د قضاوت او انتقاد لپاره
وړاندی کړو . کیدای شی په
دی دول د یو مثبت تحلیل -
انتخاب او تجدید نظر لاره نوره
هم څه هواره شوی وی.

د اشخاصو رول په تنظیم کی

اشخاص او شخصیتونه کله
چی د هغوی تحرک - فعل او
انفعال د ضوابطو په چوکات کی
رهبری شی ، کله چی هغوی
د خپلو شخصی اوګروپی مصالحو
د پاللو د لویدلی زسواری نه په
شنګ وی د اکثریت د خیراو
صلاح په جهت کی ځان - ملګری
کوړنی هیره او ژوند د یوه تنظیم
تولنی د افرادو په منځکی د پاکی
رابطی د تینګښت په لاره کی
وقف کړی ، د غسی رجال او
شخصیتونه تل د یو تنظیم -
دولت او تولنی د لویو شتمنیو
څخه ګڼل کیږی او بی ځایه نه
ده چی ووایو د دغسی با هدفه
رجالو په سیور کی به تل یو نظم
او تولنه د شیرازی - ودی -
پرمختګ او سمسورتیا په خوا
روانه وی او په دغسی یوتنظیم
او کتله کی به وګړی په رښو
سترګو ګوری چی د ارجال او
شخصیتونه په واقع کی د مبادو
ضوابطو - قراردادونو - فکری
اوروحی ارزښتونو روح تمثیلوی
هر څوک به د دی تاندوهی چی
د دغسی رونديو ضوابطو اهدافو
او تعهدونو په وړاندی د ځان
او ما یملک په قربانی کولو ځان
د دغسی رجالو ترڅنګ ودروی.

نر خو په یوه تولنه او
نظم کی دغسی رجال را پیدا نه
شی چی هغوی د تولنی اجتماعی
ارزښتونو - قراردادونو ضوابطو
ته د عمل په میدان کی د ثبوت
او ثابت سند ورکړی په فکری
او روحی لحاظ نظم او تولنه
د ضوابطو د جاذبی لاندی راولی،
هیڅکله او په هیڅ صورت کی
ممکنه نه ده چیڅوک د یو تنظیم
د افرادو روابط د هغه تنظیم
د شعار عمل او ستراتیژی په
چوکاټ کی محدود پاتی شی.

د قوی متعهدو او بادرکو
رجالو موجودیت پخپله د یو
نظم اوضوابطو د خوندی ساتلو
اساسی ضامن دی . د اسلام
پیامبروائی :

(خیارکم فی الجاهلیته خیارکم
فی الاسلام).

څومره چه یو تولنه او
تنظیم د صالح و شخصیتونو له
پلوه غنی وی په هماغه اندازه
به هغه تنظیم د جذب اعتماد ،
لورینی ، پیرزوینی له پلوه هم
شیرازه وی . همداسی څومره چی
په یوه تنظیم کی د پخور جالو
قحطی وی په هماغه اندازه په
هغه کی د فرار - بی اعتمادی
انتقام روحیه قوی او پراخه‌وی.
د رسیدلو او رشید ورجالو نه
برخمن تنظیم په طبیعی دول د

ضوابطو د حکومت او تسلط او تسلط په اساس خپله بقاء او استمرار ساتی به داسی حال کی چی د لویدلو رجالونه جوړ تنظیم تل د روابطو او رقابتونو په کشمکش کی په څو جهتونو ټوټو ویشل کیږی . هلته به تل دا سوال او انتقاد وی چی حق او عدالت له نظره و نه لویږی . ولی دلته به تل دا کړتی پرتی وی چی ماتا سره دا وکړل :- اوتا را سره دا وکړل : هلته به افراد ټول د درایت او توضع له مخی قضاوت کوی ولی دلته به ټول د سرلخستی غرور اولویدلی خرڅونی پالسلوتی په ترازو کی خپل نامطلوب اعمال یو پر بل خرڅوی . هلته به قرار او اعتمادوی . دلتـــه به فرار او فریاد .

په لنډ ډول ویلی شو چی د تنظیم په رابطه د اشخاصو رول او مؤثریت د وو خواو د بحث او څیړنی وړدی :

۱- د اشخاصو رول د ضوابطو له مخی.

۲- په تنظیم کی د اشخاصو رول د روابطو له مخی.

۱- د ضوابطو له مخی :

یوه تنظیمی انسان ته (بیا په تیره د قیادی کدرونو په سطحه) دا ضروری ده چی د یو مؤمن انسان ټول فکری روحی - عملی مواصفات او خصوصیات د ځان سره ولری . هغه څه چی قرآن او احادیثو کی د یو مؤمن انسان د شخصیت په رابطه ضروری ښودل شوی دلته هم په طبیعی ډول د یوه تنظیمی انسان د شخصیت په برخه کی مهم او اساسی ګڼل کیږی .

علم- عدالت - تقوی - بصیرت صبر - استقامت ابتکار - قربانی ایثار ... دا ټول هغه څه دی چی د هر مؤمن انسان په رابطه مطرح دی او د یوه تنظیمی انسان په برخه کی خود وه ځله مطرح او ضروری دی . ولی هغه څه چی دلته د موضوع په ارتباط مطرح کیږی او د تنظیمی کتلی د تجمع - ثبات - او دوام عامل ګڼل کیږی شخصیت کی د تنظیم په نسبت اساسی اومعیار رول لری هغه دوه عمده خصوصیتونه دی .

۱- د اصولو ضوابطو په هکله التزام (پابندی).

۲- د تنظیم او ماحول په هکله اګاهی .

(۱) ترټولو اساسی او محوری او نقطه همداده چی تنظیم سره متعهد انسان تر هر څه د مخه د اصولو او ضوابطو سره متعهد وی او د دی د تعهد د ریښتی ثبوت په عمل کی وړاندی کړی.

شرائط - حالات - جریانات او په تنظیم کی موجوده روابط د هغه رابطه د اصولو او اهدافو سره خره بره نکړی په ټولو حالاتوکی هغه باید خپل ثبات او اسقرار وساتی .

اما په همغه صورت کی چی دا خصوصیت د چا سره نه وی یا کمزوری وی ، طبیعی ده چی د هغه تنظیمی شخصیت هم کمزوری دی او په کوم تنظیم کی چی داسی کمزوری وکړی ځای ولری په تنظیمی ډول په هغه په اشخاصو ویشل کیږی . د تنظیم مشترک قراردونه شاته غور ځول کیږی . هر څوک د هر چا سره بیل بیل قراردونه تړی .

امتیازات او تنازلونه- اختیارات او محرومیتونه ټول د اشخاصو سره درابطی او نه رابطی ساتلو له لاری لیږدول کیږی . پـــه داخل کی د جذب او جلب کار هلته د قیادت نه نیولی تر اخرنی فرده پوری یو عام مصروفیت ګرځی . هر څوک کولای شی دا اند یوالانو د پیدا کو لودی

د لاری خپل ځای او موجودیت وساتی یو قدم وراندی ولاړشی خپل مخالف پری کمزوری یا له منځه یو سی .

په دغسی یوه ډله کی چی تحریکی شخصیت د التزام او تعهدله پلوه صدمه ووینی ـ د تحریک نه به هر معرکه او کرکه د تحریک متن ته لار پیدا کوی . د سیسی او توطئی په کارلویری ، تر څو میدان دخپلو مخالفینو نه پاک کړی . په یوه ټولنه او تنظیم کی د تعهد او بصیرت په رابطه حساسو ځایونوکی د لاندی خصوصیتونو خاوندان چی باید په مخ صورت کی ځای په ځای نه شی و ده کوی چی په لاندی ډول وراندی کیږی :

(۱) انتقام :

د نه للتزام او تعهد به صورت کی د کار او مقام معیار روابط او مصلحتونه ګرځی نو طبیعی ده چی د ضوابطو په غیاب کی افرادو روابط تکر کوی ، د انتقام فرصت منځته راځی او تکر په صورت کی دواړه جهتونه د ضوابطو په حساب هر تنازل ته چمتو کیږی او همدلته ده چی په تحریک کی د انتقام او غوڅ اخستنی بدنام حالت منځته راځی په داسی حال کی چی د انتقام په روحیه اشباع شوی محدود وګړی د یوه تنظیم د نـابودی د پاره کفایت کوی په دی صورت کی چی اکثریت په دی جهت کی په تحمیلی ډول لویږی تنظیم داسی بی نظمی ته را کاږی چی هلته به هر وګړی د بل سره تکر کوی .

۲ـ بی تفاوتی :

د استعدلال ضرورت نشته د ضوابطو او اصولونه فـالتو تنظیم پخپله د افرادو په منځکی د یو ډول فرمایشی روابطو په اساس جهت نیسی . هلته چی روابط د ضوابطو ځای نیولی د مصالحو د خوندی پاتی کیدو په صورت کی افرادو ته د قضایاو تعقیب په زړه پوری نه ښکاری په دی ډول هر څوک د هر څه په وړاندی بی تفاوته پاتی کیږی کلـه چی محدودو بی تفاوتـه اشخاصو موجودیت (د تنظیم تحرک او موجودیت په خطرکی غور څول شی په دی .

صورت کی خود دغسی عناصرو دو دی او رشد چاپیر پال له مخی مساعد دی . د تنظیم د جوړولولوی هدف چی د بی تفاوته اشخاصو او بی تفاوتی سره مبارزه و له منځه وړل او تنظیم هیبت په افراد ودلچسپی لنده دا چی بی تفاوته وګړی د یو تنظیم رسوخ اوحیثیت او د تنظیم سره د افرادو دلخسپی له منځه وړی د انحراف محیط جوړه برابره وی د تنظیم سره منځه وړی .

(۳) بد ګمانی :

کله چی ضوابطو او معیارونه چی په هغو به او بد تلل کیدل له نظره ولویږی . د هدف ځای مصلحت وینی او مصلحتونه هم د روابطو له لاری و پالل شی طبیعی ده چی هر څوک د بل په نسبت د بل د روابطو په نسبت بدګمان ګرځی ، په هغه سترکه د نورو روابطو ته ګوری چی خپله یی د کوم منظور د پاره

> **د دی کړیدلی بشریت د ناسور یوازنی علاج فکری انقلاب او د اسلاسی نظام تینګښت دی . . . د شیطان د پیروانو له لاسه داورانه شوی انسانی نړی یوازی د اسلاسی معمارانو په لاس بیاله سره ـ و دانیدای شی . . . .**

پالی .

د تحریک په افرادوکی بدگمانی او بدگمانو وګړوته د حساس کار ورکول د دی معنا لری چی د هغوی خپل منځی اعتماد له منځه ولاړ هره لحظه هغوی د یو ټکر - د یو اتهام - د یوی خواشینی مخامخ شی .

یوه بی ځایه بدگمانی یادیو بدگمان وګړی محمل کولای شی په سلها ونوری بدگمانی را پیدا کړی ان تردی چی ممکنه ده د یوی بدگمانی په اساس اقدام کول د نورو سلهاً و بدگمانیو - اشتباه‌ګانو ته دحقیقت بڼه ورکړی په تحریک کی د یو بدگمانه او غلط فهمیدونکی شخص له شامته امکان شته یو ثلث د تحریک او تنظیم په پره او جنبه کی‌مصروف کړل شی او په دغسی یوه فضاءکی هر څه غلط تعبیر او تحلیل شی .

د تنظیم نه بهر د سلها- ومکروبی لاسو د کارنه د یو بدگمانه انسان عمل‌او قول زیات تنظیم ته زیان ښوونکی دی.

(٤) خو شباوری :

کله چی د اصولو او ظوابطو سره د تعهد او التزام په رڼاکی د وګړو او تنظیم جاری تعقیب او مطالعه نه شی هلته دا ډیر امکان شته چی وګړی او اشخاص تر زیاته حده د خو شباوری‌نه‌کار واخلی . لـه دی امله چی روابط حکومت کوی . روابط معیار ګڼل کیږی . اشخاص په طبیعی ډول هر څه د روابطو د چینلو د لاری څاری او د روابطو په لفافه کی امکان نلری چی د جریاناتو او حالاتو اصلی محتوی را بر سیره کړی شی ځکه د دغسی اشخاصو ټوله توجه د روابطو پاللو په جهت کی په کار لویدلی وی د روابطو نه بهر د یو تنظیم مسیر او هدف د یاده لویدلی وی . د هغه په نسبت یوه عامه خوشباوری په اشخاصو کی را پیدا کیږی.

د خوشباوره اشخاصو د نفوذ په صورت کی ډیره لیری ښکاری چی‌څوک دی انتقادی اواصلاحی کار ته غوږ ونیسی په تحریک او تنظیم کی د پوره ګډوډی او یا انشعاب نه مخکی‌څوک د انتقاد او اصلاح سره دلچسپی نه ښکاروی.

(٥) گستاخی :

د غیر و متعهدو افرادو په منځکی د روابطو په اتکاءښی اشخاص داسی هم پیدا کیږی چی ځان د هر څه نه بی نیاز وینی او د خپلو ګټو د تهدید په صورت کی دهری بی شرمی او گستاخی نه کار اخلی . په تنظیم کی د پیدا کړو روابطو د سرمایی له لحاظه ځان وینی او د همدغی سرمایی له مخی غواړی د خپل مصلحت حریم په بی شرمی او لجاجت وساتی. لجوج او گستاخ عناصر چه د نا متعهد محیط محصول دی کولای شی چی په تنظیم کی د روابطو د بتخانی نه بی نیازمبارز هم د انډیوالو او رفاقت دلویدلی بت په وړاندی تسلیم ته وهڅوی.

لجاجت او گستاخی‌بالاخره په یوه ډله کی د متقابل احترام روحیه له منځه وړی د تنظیم د کاونو کار د لجوجو او گستاخو اشخاصو د عمل په نتیجه کی بی نتیجی پاتی کیږی او په طبیعی ډول د انتقام او غچ اخستنی حس په ډلکی تقویه کوی .

(٦) تملق :

بی ځایه نه ده که ووایو چی د تنظیم او تنظیمی رجالو د شخصیت او په تنظیم کی د اصولی حرکت او عمل ترټولو لوی دښمن تملق او غوړه- مالی ده.

د ضوابطو او اصولو دحکمرانی په غیاب کی د لویدلو روابطو ټینګولو اساسی مجری او لاره همدا تملق او د اشخاصو ارضا او د رواغجن احترام دی څومره چی دلویدنو روابطو د تسلط په جهت‌کی دروغجن احترام مؤثر

واقع کیږي بل هیڅ شي موثر نه شي واقع کیدلی .

تملق او غرضي اخلاص په یوه ډله کې د قیادت او قاعدي په سترګو کې ایرې شندل دي . هغه قیادتونه چې یا فوق العاده وي یاد فوق العادګۍ هوس اخستی وي هغوی تل د متملقو اشخاصو په دام کې بند پاتې وي ـ ځکه هغوی همدې لویدلو اشخاصو په شکلي احترام .او اخلاص اشباع کیږي ـ فکر کوي چې همدا اشخاص د هغو دروغي او فکري قلمرو د وسعت په جهت کې کار کوي .

دا چې د اسلام پیغمبر وائي :

کله چه تاسې مداحان ولیدل سترګو ته یې خاوري (یري وشندي) د همدې حقیقت لوی ثبوت دی چې متملق وګړي د کمزورو قیادتونو سترګو ته خاوری شندي.

هغه قیادتونه ـ تنظیمي اشخاص چې متعلق غوړه مالو رجالو ـ لویدلو مداحانو احاطه کړي وي هغوی هیڅکله د ملت او تنظیمي قاعدې سره خپله رابطه نشي ساتلی ځکه هغوی اصلا روان جریان ته د مداح او متملق انسان د خوږې ، ولې زهر جنې ژبې او لهجې په نا چله عدسه کې ګوري ، هلته چې هر څه د ده د پاره دي ، او هلته چې دی هم د هر څه د پاره دی ولې په واقع کې خبره برعکس وي .

د یوه نظم او ټولنې د اصلاح او تکامل اساسي خنډ د همدې عناصرو موجودیت او په مؤثر و ځایو کې د هغوی موقعیت دی.

په موثر و ځایوکې د محدودو ولې فعالو چاپلوسانو او مداحانو موجودیت کولای شي د یوې ډلې او تنظیم قیادت د ټولې ډلې د مصالحو په خلاف تحریک او هغه په همدې تباه کونکې جهت کې روان کړي لکه څنګه چې د بې ځایه او بې هدفه انتقاد هوس (لجاجت) په یوه ډله کې خطرناک دی د هغه په نسبت تملق او د بنده بندګۍ دوه برابره خطرناکه ده .

تر ټولو لا بیسادا ډیره زیانمنه ده چې مداح او شخص پرست عناصر خپل لویدلی شرمونکی کار ته د تعهد او اخلاص کمیس

وروا غونډی او د دی نه هم
پسی څورونکی داده چی په ډله
کی قیادی جهتونه بیاد اوګړی
د مخلصو او متعهدو رجالو په
کتارکی قبول کړی .

هغه قیادتونه چی د مداحو
رجالو د جاذبی ځان نشی کنبلی
که څه هم د شعار په سطحه په
سینه د ضوابطو او اصولو دتعهد
ډبره ووهی خوپه واقعیت کی
هغوی د اصولو او ضوابطو په
عنوان ټولو تنظیمی قاعده او
مسیر د خپل شخصی تفوق په
جهت کی د چاپلوسانو د لویدلی
قضاوت سره سم قربانی کوی .

لکه څنګه چی د لویانو په ارضاء
او خدمت کی بی ځایه حرص
د تملق او لویدلی شخصیت نښه
ده همداسی د متملقو او مداحو
وګړو په دام کی لویدل هم دغیر
شرعی لاری نه د تفوق غوښتنی
د لویدلی شخصیت ستر دلیل
دی .

لکه څنګه چی مداح عناصر
د ځواکونو د مرکزونو په
محاصره کی مهارت لری همداسی
د تفوق او اقتدار هوسیان هم
د متملقو او مداحو رجالو په
تشخیص او د خپل شخصیت
د دروغجن تفوق د استخدام

آنکه مردم را به وابستګی قومی و نژادی فراخواند
از ما نیست و انکه در خدمت تعصب نژادی و
قبایلی دحربند و برای خدمت به این عقیده
بجنګد ، نیز از ما نیست . و انکه با تعصب نژادی
جاهلی مرده باشد از ما نیست .

(از سنن ابو داؤد)

په جهت کی د هغوی په غوڼو
دولو کی تخصص لری .

د اوه هغه خصوصیتونه
چی د ضوابطو سره د کمزوری
التزام په صورت کی را پیدا
کیږی .

اما د اصولو او ضوابطو
سره متعهد وګړی کولای شی
تنظیم او تنظیمی ماحول داسی
تعبیه کړی چه هم پخپله اشخاص
د احترام او سیاسی اقتدار وزول

او هم تنظیم و هر مخلص او
متعهد انسان د پاره د نا خوالو
ظالمانه شرائط سره ومبارزی سنګر.

د متعهدو رجالو په حضور
او وصایت کی تنظیم خپل هیبت
او رسوخ هم د تنظیم په داخل
او هم برسربی ساتلی شی او د یو
شی تنظیم تشخص او شخصیت
تر ډیره حده د همداسی رجالو
د موجودیت پوری تړلی دی .

ترجمه و نگارش : محمد معروف فروغگر

نشانه ها و ملاکهای شخصیت در اسلام

٤ تمسک بحق

مسلمان به حق متیقن بوده و به نزد او شک و تردیدی دران راه نمی یابد ، (به موجودیت حق حراست از حق ، عقیده برحق و دفاع از حق) به نهایت درجه و کمال عقیده عزت قائل است ؛ او میبیند که فقدان حق و برون شدن او از جاده پر نور حق ، عذابی است که بالا تر ازان عذابی متصور نیست . بناء یکی از نشانه های مؤمن صادق طوریکه در حدیث است همین بوده که (باز گشت به کفر را چنان تلقی میکند و مکروه میپندارد ، طوریکه باز گشت بـه آتش را بد میبینند) ؛ تمسک مسلمانان و حرص آنها طی قرون و زمانه هـای گذشته و جاریه بحدی رسیده که نسبت به آنکه دین شان را ترک گویند روحاً حظ برند وراضی شدند که به آتش بسوزند ، به اره ها اره شوند و بـه شمشیر ها بریده و دریده و مثله و تکه و پارچه شوند ، زیر بمبار دمان طیاره های دشمنان حق در هوا باشیده شوند ، زنده بگورشوند ، چهارمیخ شوند، از کوه به زیرلو لانده شوند ، به گوله بسته شوند ، زیر چینهای تانک گوشت و خون و پوست و استخوان شان با خاک خمیر شود ، تیل داغ شوند ، زجر بینند ، شکنجه شوند ، از وطن تبعید شوند و پشت میله هـای زندان طاغوت با انواع شکنجه ها بسربرند و . . . .

ابراهیم (ع) را در آتش انداختند ، و اصحاب اخدود در لهیب آتش فروزان و مشتعل افگنده شدند ؛ طوریکـه قرآن کـریم حکایت میکنند کـه :

«قتل اصحاب الأخدود النار ذات الوقود ، ازهم علیها قعود ، وهم علی مایفعلون بالمؤمنین شهود ، وما نقموا منهم الاان یؤمنوا بالله العزیز الحمید الذی له ملک السموات ، و الأرض و الله علی کل شی شهید» (١) قسمیکه حضرت پیامبر (ﷺ) میفرماید : (و در این فرصت حساس و خلسه برانگیز که دشمنان

---

(١) کشته شدند صاحبان خندق ؛ (که این خندق ، خندق) آتشی است دارای هیزم بسیار ، وقتیکه ایشان برکنارهٔ خندق نشسته بودند و ایشان به آنچه که بر مسلمانان میکردند ، شاهد بودند (و به چشمان میدیدند .) و (کفار) انتقام نگرفتند (از میسلمانان) مگر از جهت ایمان شان بخدای غالب و ستوده خود آنکه پادشاهی آسمانها و زمین همین اورا است . و الله برهمه چیز شاهد است . و جرم مسلمانان همین بوذ که بخدا ایمان آورده بودند و به سبب همین جرم از طرف کفار به خندقهای آتش افتادند .)

اسلام ، مؤمنان را یکی پی دیگر به دست شعله های بیباک آتش میسپردند و بوی کباب گوشت انسان و دود گیرای آن هوا را پر کرده بود) زنی آمد که طفل شیر خواری در آغوشش بود . در کنار خندق آتش ایستاد و مخیر قرار داده شد که به کفر عودت میکند و یا بسوی آتش ، طوری معلوم میشد که گویی بر سر دوراهی پی قرار دارد، طفلک شیرخوارش را، خداوند برتر و عزیز برهمه چیز «گویان» ساخت؛ بمادرش گفت : «مادر جان شکیباباش که همانا تو بر «حق» هستی !» و بدینترتیب زن باطفلک معصومش آتش را بر کفر ترجیح میدهد و نمیخواهد زلار طاغوت را بگردن آویزد ، بادل مطمئن ومملوء از ایمان در حالیکه طفلکش در آغوشش دست و پامیزند به یک جست مردانه بین لهیب آتش ناپدید میشود و در دل تاریخ نقش میبندد و حیات جاودانی دو جهان را کمایی میکند .

سرگذشت «آسیه» زن فرعون را ورق میزنیم ؛ شوهرش اورا شکنجه میکرد ، مگر آن زن مؤمن چیزی را که نزد خدا «حق» بود و «باینده جاوید» بر پادشاهی و جاه و جلال و در رفاه زیستن ترجیح میداد ؛ قرآن کریم حکایت میکند : **«وامرأة فرعون اذقالت رب ابن لی عندک بیتافی الجنة ونجنی من فرعون و عمله ونجنی من القوم الظالمین»**(۱)

و در زمان پیامبر گرانمایه اسلام حضرت محمد (ﷺ) پروردگان مکتب اسلام ، در آغاز طلوع فجر اسلام و نخستین قدمهای دعوت در راه تمسک به حق ؛ که همانا دین حق (اسلام) است ، شکنجه دیدند ، معذب شدند ، به دار آویخته شدند ، گرسنگی طاقت فرسایی زندگی شان را تهدید نمود ، ولی با

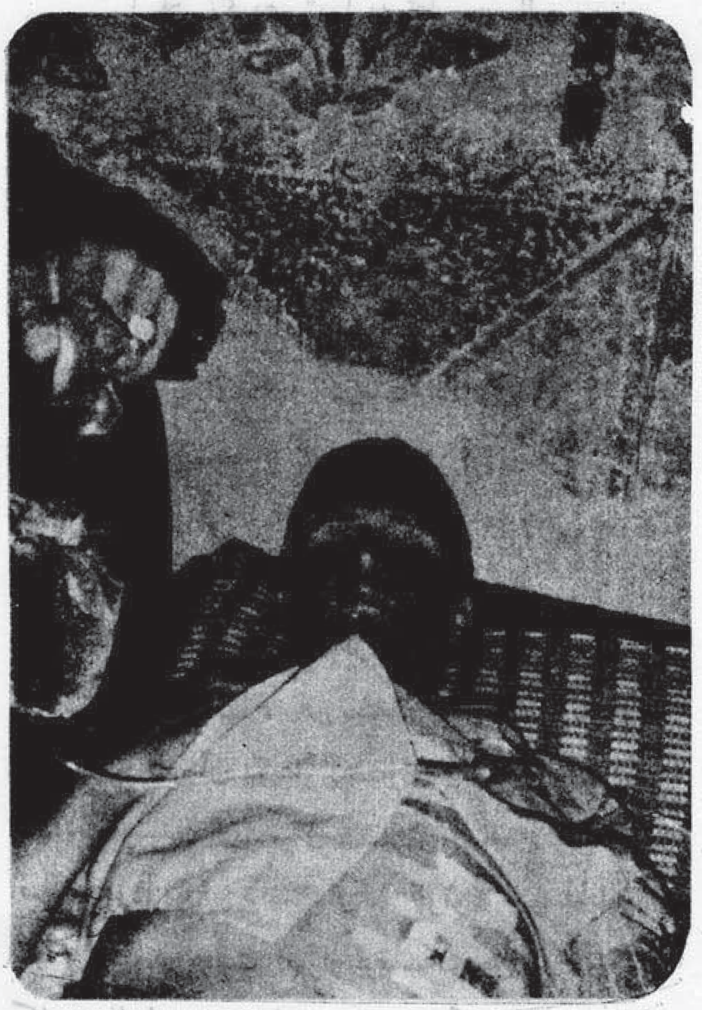

آنهمه مشقتهاییکه در این راه دیدند ، همه را پشت سر گذاشته ، گرسنگی ترک خانه وکاشانه و فراق اهل و عیال و عشیرهٔ شان را بر ترک «اسلام» ترجیح دادند :

هنگامیکه مشرکان ، خبیب (رضی الله عنه) را گرفتار کردند و به پای دار بردند ، برایش گفتند :

از اسلام باز گرد ! اگر این کار را بکنی از سرت دست میگیریم ! در جواب گفت : اگر ملکیت همهٔ روی زمین به تصرف من در آید اسلام را ترک نمیکنم و هیچگاه نمیخواهم این کار را بکنم !

گفتند : خبیب ! از اسلام برگرد !

گفت : قسم بخدا (ج) که اسلام را نخواهم ماند!

گفتند : ما نیز به لات سوگند یاد میکنیم اگر از

---

(۱) چون زن فرعون (آسیه) گفت : پروردگارا ! برایم خانه یی به نزدت در جنت بنا بکن و از فرعون و اعمالش نجاتم ده و از قوم ظالمانه استکارم کن .

اسلام نگردی تورا به قتل میرسانیم .

گفت ! اگر در راه خدا (ج) شهید شوم سعادت من است ! . . . .

در لحظه هاییکه بین زنده‌گی و مرگ خبیب فاصله ها کوتاه میشدند و حلقه دار آهسته ، آهسته پیرامون گردن راست و شامخش تنگتر و خفه کن ترمیشد ، برایش گفتند : دوست داری که بجایت پیامبر (ﷺ) باشد ؟ گفت : هرگز ! (زنده‌گی من فدای هستی پیامبر (ﷺ) باد) نمیخواهم حتی خاری در پای پیامبر (ﷺ) بخلد !

شکنجهٔ بلال (رضی الله عنه) از طرف مشرکین، تعذیب ابو ذر بواسطه آنها ، در مشقت قرار دادن خاندان یاسر (رضی الله عنه) ؛ آن یکی از پیشتازان قافلهٔ نور و به شهادت رسیدن خودش و همسرش (سمیه رضی الله عنها) و به صدها چون این داستانهاییکه بوقوع پیوسته اند ؛ فقط و فقط در جهت اصرار برتمسک حق و گریز از کفر و الحاد بوده است و بس . که تاجهان باقی است یادکارنامه های این ستر گمردان عقیده و عمل و پاسداران نیرومند لوای توحید و یکتا پرستی در آسمان‌هدایت دین مقدس اسلام‌چون مهر درخشان خواهد درخشید و آمده‌گان رازادی خواهد بود و آینده‌گان را «نوری ، هدایتی» و «بدرقهٔ راهی» .

پوشیده نیست که بتأسی از تعقیب و اتباع نقش قدم این رجال بزرگ، قافله های شهیدان متمسک به دین حق (اسلام) ابداً توقف نخواهد پذیرفت و تازیانه های طاغیان یکی پی دیگر بر تارک ابر مردان دعوت حواله خواهد شد ؛ البته درشرایطیکه احساس ضعف مسلمانان شود ! و لی سلحشوران مبارزه و جهاد گاهی هم به پذیرفتن کفر و غلامی طواغیت تن در نخواهند داد و زندانهای طاغوت را باقبول مرگ برسیلان به کفر و ذلت غلامی کفار مرجح خواهند دانست !

برای اثبات مدعای ما همین بس است که از سلحشوران و رزم‌آوران سرزمین خون و شهادت ، خانه و کاشانه و مزار شهداء (افغانستان بخون خفته) نام بریم ؛ مدت شش‌سال میشود که در این خطه نور علیه شبگردان غارتگر ، جلادان ظلمت قرن بیستم و وحشیان اهلی قانون جنگل (روسهای خون آشام) و نوکران زر خرید شان ، قیام مسلحانه نموده اند و انگیزهٔ قیام شان فقط و فقط اصرار و تاکید و پافشاری بر حمایت دین «حق» و تمسک بحق بوده و پای انگیزه های دیگر بطور قطع درآن جامطرح نیست .

زیاده از یکملیون مؤمنان متعهد و وارسته به خاک و خون غلتیدند و سینه های شان آماج گلوله های دشمن قرار گرفت - درشعله های بمهای آتشین سوختند ، زنده بگور شدند و اخانه و کاشانه و عزیزان شان را ترک نموده مجبور به هجرت شدند : « وما نقموا منهم الا ان یؤ منوا بالله العزیز الحمید . » ، با انهمه اصرار دشمنان اسلام و پاسداران سنگر شیطان بر انکه آنها را به‌انعطاف وادارند - آنها خلاف زعم بی بنیاد کفار وملحدین در راه «تمسک بحق» مقاومت بی نظیری که بجز ابر مردان صدر اسلام در تاریخ نظیر و ثانی ندارد ، از خود نشان داده و ثابت ساختند که این جا کاشانهٔ صداقت و قاطعیت «صدیق»، عدالت و انعطاف ناپزیری «فاروق» سخاوت وفدا کاری «ذی النورین» و شجاعت و دلیری و جانبازی و شمشیر «اسد الله الغالب» است وهیچ نیروی اهریمنی نمیتواند چراغی راکه گرداننده چرخ‌زمان و پروردگار هدایتگر عالمیان در دل مؤمنان عموماً و در قلب مؤمنان رزمندهٔ راه الله خصوصاً ، افروخته است ، خموش کند !

بلی ! در این دنیای بی پناه که بجز خداوند جل جلاله کسی یارو مددگار شان نیست و از لحاظ مادی چیزی هم در دست ندارند - برای لبیک گفتن

داعیهٔ حق و تمسک به حق از همه چیز خود گذشته ولی، نگذاشتند ناموس شان که همانا حق و تمسک به آن است لگدمال «اصحاب فیل» شود و طوق برده‌گی طاغوت را به گردن آویزند.

این مثالیکه از افغانستان بخون خفته و از خون خاسته یاد آور شدیم نسبت به بارز بودن آن بود و در غیران سر نوشت امت «هزار ملیونی» اسلامی مشابه به آن است ؛ امت اسلامی از قرآن آموخته اند که: فاستمسک بالذی او حی الیک انک علی صراط مستقیم».

به این معنی که:

پس تمسک کن (چنگ بزن و عمل کن و در سنگر حراست چیزی باش که برایت «وحی» میشود، و همانا تو بر راه درست هستی! . . .)

و این «تمسک بحق» به امت مسلمه، تنها آزمونها و مشکلات را متوجه نمیسازد، بلکه در پویایی راه اشتباه اندازیهای دشمنان اسلام وسم پاشی های آنها و به حرکت آوردن و وزاندن بادهای تند و طوفانی شرک و الحاد متوجه اسلام و مسلمانان و جوامع آنها میشود، بناء «تمسک بحق» به نیروی بزرگی، جستجو و تتبع زیادی، درک و شناخت عمیقی و خود داری و خویشتنداری وآماده‌گی شدیدی ضرورت دارد و در غیران «انسان» هلاک میشود و نمیداند که چگونه و از کدام مدرک هلاک شد و از کدام سوضربه های مرگ بروی وارد آمدند. و علت هلاکت «انسان» نیز همین است که بدون داشتن «ایدیولوژی آگاهانه و مجهز باسلاح ایمان و عمل» باحیل کفر مواجه شود ؛ راه های «گمراهی» که همهٔ شان در سینهٔ پر گرد و غبار طاغوت ترسیم شده اند، خیلی زیاد است و کسانیکه دعوتگران این شیوه ها و مسلکها وروشها و مکتبها هستند خیلی آزموده و تجربه یافته و ورزیده اند، کسانی را که فاقد «بصیرت و شناخت اسلامی» هستند زود تر دعوت میدهند و جذب میکنند و به بیراهه سوق میدهند؛ خداوند جلت عظمته در این باره میفرماید:

وکذلک جعلنا لکل نبی عدو شیاطین الجن والانس یوحی بعضهم الی بعض زخرف القول غرورا.)

ترجمه و توضیح:

و همچنین برای هرپیامبری دشمنی ازسر کشان انس و جن آفریدیم ؛ که بعض از ایشان بعضی را برای فریب دادن (مردم) سخنهای ملمع (آلوده با دروغ) بیآموزند (ویا وسوسه میافگنند.)

و اگر پروردگارت میخواست این کار را کرده نمیتوانستند ؛ (آفرینش اینها نیز بنا بر حکمتی است که آزمون خدا (ج) بر آن مرتب میگردد.) پس ایشان را با دروغ شان ترک کن!

مبارزه و کشمکش و نبرد حزب الله و حزب شیطان از «بابا آدم تا این دم» جریان دارد ؛ حزب شیطان که مرکب است از اعضای انسی و جنی، همه در صف واحدی دست به دست هم داده ؛ در طرح پلانهای تخریبی در بر اندازی و شکست وریخت حزب الله مراودات سری وعلنی دارند ؛ شیطان بزرگ به اعضای انسی و جنی اش بیاموزد و اعضای انسی عمل میکنند.

نظر با طرح پلانهای شان که شیطان بزرگ و دیگر شیطانهای ما دون در دست گردانی آن ها سهم فعال دارند از چند چیز استفاده میکنند:

الف - سازمانهای منظم جاسوسی ؛ که اغواء های فردی و اجتماعی و . . . را در بر میگرد.

ب - ارگانهای فعال فرهنگی ؛ که مطبوعات، دستگاه های تبلیغاتی، اشاعه پراگنیها و دیگر هنر -

های تباهکن و گمراه کننده را شامل میگردد .

ج - شورا های اقتصادی ؛ که در جهت طرح پلانها و اغوا گری ها و مرتد سازی ها و استخدام مزدوران بکار میروند .

د- بلوکهای مجهز و منظم نظامی ؛ که در راه مهار سازی مردم که در اصطلاح عصر ما (استعمار واستثمار) نامیده میشوند و سر کوبی قوای متخاصم ، وارد صحنه عمل میشوند .

شیطانهای انسی وجنی که حزب واحدی‌دارند ـ در هر گوله شرائط راه دعوت «حق» را سد میشوند با داعیان حق و اعضای حزب الله دشمنی سرسختانه میورزند و این دشمنی شان علناً بمعرض تطبیق و عمل گذاشته میشود ؛ چون مکر ها و حیل و زد و بند های شیطان اساسی ندارد و در برابر تدبیر مؤمنین نقش بر آب میشود ، قسمیکه خداوند به پیامبر(ع) اطمینان میدهد چندان قابل تشویش مؤمنان نیست . اما در اینجا یک شرط است و آن اینکه ، مؤمنان باید کاملا به لباس ایمان ملبس باشند و در پهلوی آن ممارست تقوی در آنها استعداد تحمل آزمون خدا را که «همانا هسته مؤمن بودن را تشکیل میدهد» زنده ساخته باشد .

حیل ونیرنگهای شیطانی وکینه توزی ودشمنی آنها تنها متوجه پیامبران علیهم الصلوة والسلام نیست ؛ بلکه پیروان پیامبران علیهم الصلوة والسلام ، را نیز در بر میگیرند ، زیرا مطلب آیتیکه در توضیح آن مصروفیم ، دشمنی شیطانهای انسی و جنی را با پیامبران از نگاه دعوت و کیفیت و نحوهٔ دعوت نشان میدهد ، وپیشرفته شیطانها از برای اینکه راه را برای پیشرفت دعوت خود شان هموار ساخته باشند آستین و پا چی بر میزنند و به سنگ اندازیهای شان در راه داعیان دین حق ادامه میدهند .

ما امروز در برابر سازمانهای منظم جاسوسی ، ارگانهای فعال فرهنگی ، شورا های مدرن اقتصادی و بلوکهای مجهزو منظم نظامی حزب شیطان که جاهلیت را عموماً و ابر شیطانها را خصوصاً شامل میگردد ، قرار داریم ؛ سازمانهای جاسوسی کمونیستها یهودیها و نصرانی ها و . . . نقطه های ضعف ما را کشف میکنند ، ایجاد تفرقه مینمایند دست به ترور شخصیتهای داعی ما میزنند، ارگانهای فرهنگی اشاعه پراگنی میکنند ، واقعیتها را «ملمع میسازند»، سمپاشی مینمایند وغولان تهی‌مغز را به اثر تبلیغات زهرآگین شان شکار میکنند ، کتاب مینویسند ، اسلام را بدمعرفی میکنند ، جراید ، روزنامه ها ، رادیو ، تلویزیون وسایر دستگاه های تبلیغاتی شان را درجهت وارونه و سرچپه جلوه دادن اسلام استخدام میکنند شورا های اقتصادی نیز بنو به خود شان در سازمانهای جاسوسی ، شبکه های تبلیغاتی و بلوکهای نظامی سرمایه گذاری میکنند ، اجیر استخدام میکنند، تا به هر وسیله‌یی که ممکن است از اسلام توجه ما را برگردانند، اسلام از صحنهٔ زنده‌گی عملی مردم طرد شود ، اسلام‌حکومت نکند و برای بار آخر ازنیروی استفاده جسته و بر مسلمانها یورش میبرند ؛ که روی این حساب افغانستان را میتوان مثال داد .

بناء مسلمانان را شاید که هشیار و بیدار وفعال و کارکن باشند و با درک عمیق جهانبینی اسلامی به دین حق «تمسک نموده» بمقتضای «وانتم الاعلون ان کنتم مؤمنین» در همه صحنه های مسابقاتی مشروع زنده‌گی نسبت به کفار ولا و لشکر و حزب شیطان پیشتاز باشند .

ومن الله التوفیق

ليکنه او څېړنه : قيام الدين کشاف

مينه او قرباني

ايمان تشه دعوی نه ده - رسمي قرارداد او سياسي معاهده نه ده - د زړه له کومې منله او ريښتونې مينه ده - په رګ رګ کښې د وينې غوندې ځغليدونکې مينه - پراحساساتو او عواطفو باندې خوره او مسلطه مينه - آغيز ناکه او مؤثره مينه - هغه چې رنګ او ميوه راوړي - بې ثبوته نشي پاتې کيدای - پرنورو ټولو مينو باندې درنده او خوږه مينه.

طبيعي ده چې انسان له خپل ځان سره مينه لري - له خپل اولاد سره مينه لري - له مال دولت سره مينه لري ، له ښيا او سوکاله ژوند سره مينه لري خو له ايمان سره تړلې مينه له دې ټولو نه زياته ده کله چې د ايمان غوښتنه وي نو بيا مؤمن له ځانه بې پروا شي - له اولاده بې پروا شي ، له مال دولت نه بې پروا شي - له سوکالۍ او راحت نه بې پروا شي ، او د حقيقي مينې د اثبات لپاره هر څه ليلام کړي.

راځئ چې مطالعه کړو دريښتينو مؤمنانو او صادقو مينانو د مينې ښکلې بابونه :

په مکه معظمه کښې يوه ورځ دښمنانو پر حضرت ابوبکر صديق (رضی الله عنه) باندې حمله وکړه عتبه بن ربيعه دومره وواهه چې مبارک مخ يې تک شين پړسيدلی ؤ ترداسې اندازې چې پيژندل کيدل يې ګران شوي وو. بنو تميم حضرت ابوبکر (رض) په څادرکښې ونغښت د هغه کورته يې يووړ ، د هغه په مرګ کښې د دوی هيڅ شک نه ؤ. د ورځې په پای کښې په هوش راغی. له بل هرڅه نه مخکښې يې دا پوښتنه وکړه : د رسول الله صلی الله عليه وسلم څه حال دی؟ پدې خبره خلک ډير په غوسه شول چې پدې حال کښې هم د هغه چا پوښتنه کوي چې د هغه لامله وربانـدې دغه ورځ راغلې ده ، هغه ته يې ملامتي هم وکړه ملامتي يې پرې وويله او د هغه مور ام الخير ته يې وويل چې ده ته څه خواړه او به ورکړه . هغې ورته خواړه راوړل خو هغه به همدا ويل ، رسول الله صلی الله عليه وسلم څنګه دی؟ مورې ځواب ورکړ : په خدای قسم چې ماته ستا د ملګري څه معلومات نشته . هغه وويل : ته د خطاب لور ام جميل ته ورشه د هغه د حال پوښتنه وکړه ماته يې خبر راوړه هغه ام جميل ته ورغله او ورته يې وويل : ابوبکر د محمد بن عبدالله (صلی الله عليه وسلم) پوښتنه کوي . هغې وويل : زه نه ابوبکر پيژنم نه محمد (ص) . او که ته غواړې چې لتا سره ستا زوی ته ورشم نو کيـدای شي . هغې وويل : هو ، څه چې ځو ، له هغې سره چې يوځای ورغله ويې ليـدل چې ابوبکر (رض) پروت دی . ام جميل د هغه د حال په ليدلـو وويل : والله کوم قـوم

چی لتا سره دغه چلنـد کریدی
هغوی فاسقان او کافران دی .

زما هیله ده چی الله به له هغو
نه ستا انتقام واخلی . هغه پوښتنه
وکړه چی د رسول الله (ص) څه
حال دی ؟ هغی وویل : ستا موږی
اوری . حضرت ابو بکر (رض)
وویل : له هغی نه څه پرده
نشته . هغی ځواب ورکړ روغ
جوړ دی . هغه پوښتنه وکړه :
چیرته دی ؟ هغی وویل : په
دارا بن ارقم کښې . وی فرمایل :
ښه نو په خـدای قسم دی زه
ترهغه پوری څه نشم خوړلی
ترڅو چی د هغه حضور ته نه یم
رسیدلی . هغوی دوارو څه وخت
انتظار وکړ . کله چی شپه شوه ،
تګ راتګ بنـد شو ، هغه یې
واخیست ، له کوره ووتلی او
رسول الله صلی الله علیه وسلم ته یې
ورسوه ، کله چی یې رسول الله
صلی الله علیه وسلم ولیـده په تن
کښې یې ساوغریدله هله یې نو
خوراک څښاک وکړ .

یوه انصاری میرمن چی د احد
په ورځ د هغی ورور او میړه له
رسول الله صلی الله علیه وسلم سره
ملګری وو او شهیدان شوی وو
له کوره ووتله او په لاره کښې یې
پوښتنه وکړه د رسول الله (ص)
څـه حـال دی ؟ خلکو وویـل :
الحمد لله ښه دی ځنګه چی ستا
زړه غواړی . هغی وویل ما ته یې
وښیی ، زه د هغه لیدل غواړم ،
کله چی یې هغه ولیده نو وی ویل
چی ته صحت سلامت یې نور تول
غمونه هیڅ دی .

حضرت خبیب (رض) د ځانسی
پرتخته وخیژول شو ، پوښتنه یې
ترینه وکړه ، ووایه آیا دادی

خوښیږی چی محمد (ص) ستا
پځای وی . هغه ځواب ورکړ :
په خـدای قسم نه . زه دومره
قدری هم نه خوښوم چی د هغه
په پښه کښې اغزی لاړشی . او
زه دی توته توته کړای شم پروا
نشته . پدی خبره تولو په هغه
پوری وخندل .

زیـد بن ثابت (رض) وائی چی
د احـد په ورځ رسول الله (ص)
زه د سعد بن ربیع په لټولو پسی
لیږلم او راته یې وفرمایل چی که
هغه دی ولیـده زما سلام ورتـه
ووایـه او زمـا لخوا یې پوښتنه
وکړه چی رسول (الله صلی الله علیه
وسلم) وایی ځنګه یې ؟ زه د شهیدانو
په مینځ کښې ګرځیدلم پرهغه می
نظر ولګیـده د ژونـد وروستی
شیبی یې وی ، په بدن مبارک
کښې یې د غشو ـ تورو او نیزو
او یا زخمونه وو . هغه ته می
وویل : سعـده ! رسول الله (ص)
دربانـدی سلام وایی او پوښتنه
دی کوی چی ستا څه حال دی .
هغه وویل رسول الله (صلی الله
علیه وسلم) ته سلام ووایه او
ورته ووایه یا رسول الله ! ماته
د جنت خوشبوئی راځی ، او زما
قـوم انصارو ته ووایـه چی که

رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ته څه پیښن شول پداسی حال کښی چی ستاسی یوه سترګه هم په رپیدو وی نو د الله په وړاندی ستاسی عذر نه قبلیږی ، او په همدی وخت کښی ئی روح والوت.

د احد په ورځ ابو دجانه (رض) خپله سینه د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) لپاره سپر ګرځولی وه غشی به ورباندی لګیدل او هغه هیڅ حرکت نه کاو. مالک الخدری د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) زخمونه په ژبه څټلی وچ کړی وو. هغه ته ئی وفرمایل د خولی لعاب پری واچوه. هغه عرض وکړ په خدای قسم چی زه به هیڅکله داسی ونکړم.

له پاکو ببیانو څخه یوه د ابوسفیان لور ام حبیبه (رض) وه. ابوسفیان له ډیری مودی جدایی نه وروسته د هغی د لیدلو په تکل مدینی ته راغی، د هغی کورته ورسیده او کله ئی چی د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) پرمبارک فرش باندی کښیناستل وغوښتل نو ام المؤمنین هغه فرش ټول کړ. هغه پوښتنه وکړه: لوری! زه نه پوهیږم چی تا دغه فرش زما ورونه گانه او که زه دی د دغه فرش لائق ونګڼلم. هغی ځواب ورکړ: نه بلکی دا د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرش دی ته د دی لائق نه ئی ځکه چی ته مشرک نجس ئی.

قریشو عروه بن مسعود ثقفی د خبرو اترو لپاره حدیبی ته د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) حضور ته لیږلی و. هغه چی بیرته راغی دوی ته ئی وویل: ای خلکو! په خدای قسم، زه د باچاپانو دربارونو ته تللی یم، ما د کسری، قیصر او نجاشی دربارونه هم لیدلی دی خو ما داسی باچاندی لیدلی چی د هغه ملګری دی د هغه دومره عزت او تعظیم وکړی لکه څومره چی د محمد (ص) ملګری د هغه عزت او تعظیم کوی. په خدای قسم کله چی هغه د خولی لعاب توکوی هغوی ئی ځمکی ته نه پریږدی، هغه را اخلی پرخپل مخ او بدن ئی پوری کوی، کله چی هغوی ته امر کوی په توپونو او منډو وهلو ئی ترسره کوی کله چی هغه اودس کوی د او داسه پر اوبو ئی هغوی په جنګ وی، هر څوک څاڅکی را اخلی پرخپل مخ او بدن ئی مښی. او کله چی هغه خبری کوی هغوی خپل اوازونه ټیټوی، او له ډیر ادب نه په څیرڅیر هغه ته نشی کتلی.

فقط ۱۵ پانزده ثانیه

سخت تلاش میکرد زود تر به هدف برسد . او صرف ده دقیقه وقت داشت . درین مدت کوتاه فاصلهٔ نزدیک به دوکیلومتررا باید اوطی میکرد. کوچه ها را طی می نمود ، از دو پل میگذشت و از میان ازدحام عابرین، راهش را بسوی هدف باز میکرد، آنهم در تابش شدید آفتاب ، آفتاب تموز، آفتاب تابندهٔ ظهر. با حرکت سریع از چهره اش دانه - های عرق جاری شد ، با آنکه به رخش نمیباورد ، اما نا قرار نه ازینکه از چیزی خوف داشت ، یا اینکه آفتاب گرم تموز به سروریش می تابید. بلکه کند شدن حرکتش او را نا قرار می- ساخت و بیم داشت ازینکه مبادا سر وقت به هدف نرسد. همینکه احساس میکرد سر وقت بهدف نمی رسد ، قبلش بهم میزد ، آنچنانکه صدای قبلش را می شنود و جریان خون رفیقش را در رخسارش احساس می کند . اما

این خیالات براو اثر نمیگذاشت ، با خاطر آرام به پیش میراند میان کودکان مدرسه راهش را به سختی به پیش باز میکرد . دفعتاً راهش را بسته یافت و عرادهٔ جلوی بایسکلش به عقب گادی تصادم کرد .

هر قدر تلاش کرد که راه بیابد ، ممکن نشد . کودکان رخصت شده از مکتب با صدا های نا مفهوم اطراف گادی را گرفته بودند و هی تلاش میکردند سوار گادی شوند. نا گهان متوجه شد گردش پا هایش عراده بایسکل را بحرکت نمیباورد ، زنجیر بایسکل خطا خورده بود ، فوراً از بایسکل فرود آمده با سرعت تمام آنرا جابی کرد ، آن چنانکه اصلاً هیچ تأخیری نشده است .

دوباره بر بایسکلش سوار شد و از خم و پیچ کوچه ها میگذشت ، دیگر احساس میکرد جانش گرم شده است . درین لحظه دیده می شد که او سخت نا راحت است ، اما او از تلاش باز نه

ماند ومیراند تا هر چه زود تر این کوچهٔ طولانی و کپرک دار را طی کند .

آخرین خم کوچه را پیمود ، و همینکه شنید نگران سرویس‌شهری می گوید: «قلعهٔ واحد، قلعه واحد!» فهمید از سر این کوچه خار خلاص شده است . نفسی راحت کشید و به تندی وارد سرک پختهٔ کوتهٔ سنگی شد . در همین موقع باز دست چپش را بالا کرد تا تا ببیند چند ثانیه مانده است متوجه شد عقر به‌های ساعتش به تندی حرکت می کند و صرف پنج ثانیه از وقت معین باقی مانده، با آنکه نمی خواست هیچ ترددی در سیما و حرکتش نشان دهد ، به تندی به پیش راند و تصور کرد می - تواند به هدف برسد. اما افسوس که خیلی نا وقت شده بود ، عقربه های ساعت براو رحم نکردند و همینکه میخواست از کنار تانک تیل گذشته دو چند قدمی جنوب غرب آن به هدف برسد ، انفجاری را خداد ،

انفجار مهیب و درد انگیز دیگر او نقش زمین شده و پارچه های از وجودش چهار طرف پرا گنده شده بود . و با این صدا همه بهر سورو آوردند. کودکان و عابرین در تلاش پیدا کردن جای امنی برای خود شدند . حتی سه نفر از عساکر روس که از عرادهٔ بزرگ زرهی شان برآمده روی سبزه های سرک قدم میزدند ، با یک پرش خود را درمیان‌عرادهٔ شان انداختند و درب آنرا بسته میله های سلاحهای ثقیل آنرا متوجه محل انفجار کردند . محافظین تانک تیل و مغازه نمبر (۱) نیز خود را در سورا خهای پنهان ساختند .

این انفجار برای چند لحظه خاموشی مرگباری در قبال داشت هیچ چیزی از جا نمی جنبید . در کنار سرک جسد متلاشی نوجوانی افتاده بود و با یسکاش بالخته های گوشت واغشته در خون؛ درخون نونهالیکه که لحظه یی پیش قلبی در سینه اش می تپید ، قلبی مملو از امید و آرزوها .

این سکوت دیر دوام نکرد . لحظاتی بعد عرادهٔ ثقیل روسها و جیپ گروه مزدور بسوی جسد خونین براه افتادند . همزمان با آن شاگردان مکتب و عابرین سیل آسا به آن رو آوردند . اینک صد ها چهرهٔ ما تمزده و اشک آلود با روی این جسد خونین و متلاشی سد ها ایستاده بودند . هیچکس اورا نمی شناخت . اونو جوانی بود هنوز پشت لب سیاه نکرده . انبوهی از موهای او بر پیشانی اش فروآمده و از پهلوی راستش خون جریان داشت. در چهره های سایر حاضرین چنین خوانده میشد که او کیست، و از هر زبان این کلمات شنیده می شد که او که خواهد بود؟

درین موقع مردی سبیل های داشت و لباس سیاه انقلاب(!) برتن داشت خموشی‌را شکسته گفت : او ضد (!) انقلاب است جوان دیگری که دست راستش را روی سلاح کمری اش داشت، گفت: او اشرار(!) است . شخصی که فکر می شد از عابرین است با صدای لرزان و چشمان اشک الود گفت : حیف او چه نوجوان زیبایی است حتماً از کنار سرک می گذشته که انفجاری وجودش را متلاشی ساخته است.

اما در همین لحظه‌سری درمیان جمعیت پیش‌آمده گفت: او قهرمان است ، قهرمان تاریخ قهرمانی که با خون خود نامش را در تاریخ جاوداله ساخت . این صدا را عده‌یی شنیدند عده‌یی که نمی خواستند، نشنیدند .

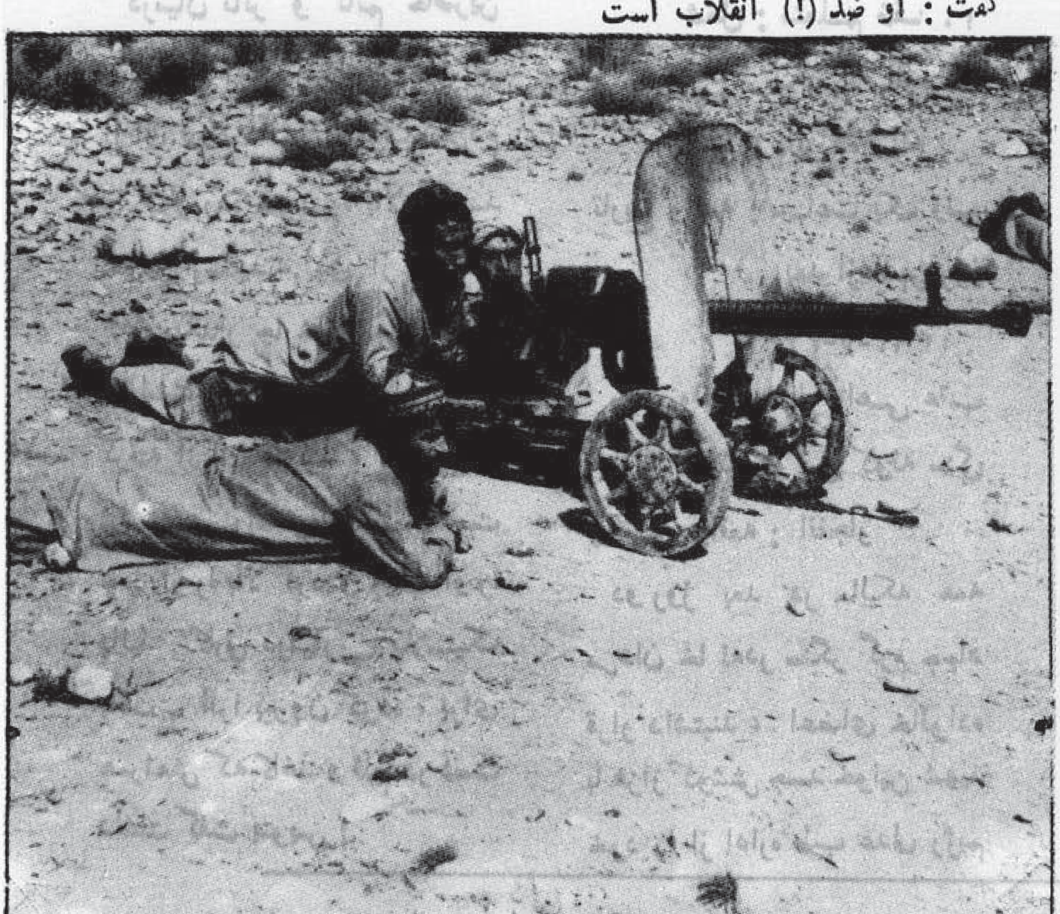

او براستی قهرمان بود. او نونهال بوستان جهاد بود، مجاهد نوخاسته، مجاهدی که میخواست در راه ایمان ماموریتش را انجام دهد. اما حیف که درین ماموریت، او بهدف نرسید و نتوانست تانکی را متلاشی سازد که هر روز از صبح تا شام بحیث علامت رعب و خوف کنار سرک می استاد و مردم را سخت متأذی می ساخت. این مجاهد نوجوان می خواست این تانک را با پرتاب بم ساعتی متلاشی سازد اما حیف که صرف اوپا نزده دقیقه بهدف نا وقتر رسیده بود.

درمیان تأثر و تالم حاضرین موترجیپ فرا رسید و سه نفر از ان فرود آمده صفوف مردم را کنار زده خود را بالای جسد خونین رسانیدند. یکی از آنان که کلاه پیکدار چارخانه برسرداشت خواست از دست راست این جسد گرفته آنرا بالا کند، اما متوجه شد دست راستش نیست. دست چپ او را بالا کرد و جیب او را پالید. کارتی درمیان پلاستیک یافت. آنرا بیرون کرده، برای همراهش که کاغذ و قلم در دست داشت گفت بنویس:

اسم : حمید الله

ولد : لطف حق

سکونت فعلی : قلعهٔ واحد

سکونت اصلی : اونچی باغبان

شغل : متعلم صف ۱۰ مکتب صنایع

سن : پانز ده ساله

تاریخ واقعه : ساعت یک ولیم بعد از ظهر روز ۲۴-۵-۱۳۶۲

محل واقعه : چار راهی عقب تانک تیل کوته سنگی

چگونگی واقعه : انفجار

دو روز بعد در حالیکه همه مردان خانه در سنگر گرم جهاد قرار داشتند، اعضای خانواده با هزار کوشش جسد خونین شهید خود را از اداره طب عدلی رژیم مزدوو بدست آوردند و عصر همان روز در قبرستان آبایی شان درمیان انبوه درختان در باغبان دفن کردند. آنهم در پای مزار جدش که قریب صد سال پیش حین حمله درحمله دیگر مجاهدین در پای دیوار حصار انگریز ها در بی‌بی مهرو به شهادت رسیده بود، در نزدیک مزار جوان مجاهدی که او هم صد سال پیش هنگام حمله بر برنس حین عبور از کوچه باغهای باغبان، توسط سپاهیان او شهید شده بود. این جوان هم درین کاروان بزرگ پیوست. روحش شاد و خاطره اش گرامی باد!

داکتر محمد ظاهر صدیق

خاطره: عکس این جوان را نیز حین دستیابی در صفحات این مجله چاپ خواهیم کرد.

خونین کفنان راه حق

برادر مجاهد قهرمان و همیشه در سنگر
انجینر عبدالظاهر

یکتن از بنیان گذاران جهاد در درهٔ علیشنگ
ولایت نعمان

برادر مجاهد و قهرمان جان باز و مبارز واستین را خدا (ج) انجینر عبد الظاهر فرزند مستری عبد الشکور مسکونه ولایت لغمان: مربوط واسوالی علیشنگ علاقه داری دولت شاه قریه توره دریک خانواده متدین چشم به جهان کشوده است . وی از سن طفولیت در تحت تعلیم و تربیه پدر بزرگوارش قرار گرفت و علوم دینی را از استادان قریهٔ مذکور فرا گرفت برادر موصوف درسن هفت سالگی شامل مکتب متوسطه علاقه داری دولت شاه گردید چون برادر مجاهد ما در سایر هم زمان خویش لیاقت و استعداد خوبی داشت بدرجهٔ اعلی از صنف هشتم متوسطه مذکور فارغ و در تخنیکم کابل شامل تحصیلاتش را تاصنف یاز دهم ادامه داد. و در پهلوی تحصلاتش انجام آمورات حزبی که از طرف برادران بزرگ برایش سپرده شده بود بکمال صداقت و اخلاص تا اخرین لحظهٔ حیاتش انجام داد. و بارویکار شدن رژیم منحوس تره کی دست به جهاد عملی و مسلحانه زد همان بود که در سال ۱۳۵۸ از تخنیکم کابل عازم ولایت لغمان شد و مدتی در منطقه با دوتن از همفکرانش محترم پاچا صاحب سید عنبر و شهید سید احمد مخفی سفری نمود بعداً جهت تنظم و اماده ساختن جهاد مردم منطقه علاقه داری دولت شاه تحت رهبری برادر بزرگوارش پاچا صاحب سید عنبر به مبارزات علی خویش ادامه دادند همان بود که بالای علاقه داری دولت شاه با یک تعداد از خدا پرستان حمله ورشدند و کمک خدای عزوجل علاقه داری مذکور فتح و یک تعداد اسلحه و مهمات بدست برادران افتاد و بعداً بالای ولسوالی علیشنگ حمله ورشده به یاری خدای متعال سه مرتبه ولسوالی مذکور را از بین برده و یک مقدار غنیمت مختلف های بدست برادران افتاد برادر مجاهد

مؤمن و با هدف ما انجنیر صاحب عبد الظاهر یک مرتبه نظر به مشوره و مصلحت برادران بزرگ عازم پشاور و رشد مدتی را در انجا سپری نموده بعداً عازم جهاد به ولایت لغمان شد در منطقه مذکور با چندتن از همسنگرانش جهت عملیات چریک تعیین شد و چندین تن از ملحدین وو طنفروش آن منطقه علیشنگ و قوغه ئی را به جهنم فرستاد و یک تعداد اسلحه مختلف النوع را بدست آورد ، برادر مجاهد واستین راه خدا محترم انجینر عبدالظاهر درچندین جنگ رویا روی به عسکر مکار ملی شرکت ورزید و فدا کاری های مزیدی را نموده است برادر موصوف دو مرتبه جهت جهاد با ملحدین یطرف ولسوالی تگاب مربوط ولایت کاپیسا سفر نموده است بدین لحاظ در سایر همقطاران خویش محبوبیت زیاد داشت بالاخره : در یک بر خورد رویا رویی با قوای روسی و کارملی در منطقه علاقه داری دولت شاه بتاریخ ۲۷ میزان شب عید قربان سال ۱۳۵۹ با پنج تن از همسنگرانش هر یک معلم صاحب سید پادشاه و محترم گل پاچا و محترم عبدالاحد حقوقی ، و محترم محمد شاه گل و پا چا عبد الهاشم بدرجه والای شهادت رسید و جام شهادت را نوشیدند درخشان شباد و یادش گرامی و راهش مستدام باد .

اناالله وانا الیه راجعون

زندگینامه شهید هزار گل (پیلوت)

برادر هزار گل ولد بادام گل در سال (۱۳۳٤هـ) در قریه دینار خیل ولسوالی قره باغ چشم به جهان پرآشوب گشود . تعلیمات ابتدائی ولیسه را در قره باغ به پایان رسانید . پس از اتمام دوره لیسه شامل پوهنځی هوائی گردید . موصوف بعد از مدت شش ماه تحصیل در پوهنځی هوائی نظر به استعداد سرشارش در سال (۱۳۵۳هـ) بورس تحصیلی به روسیه شوروی را کسب کرد . پس از اخذ ماستری بحیث پیلوت مدت هفت ماه در میدان هوائی خواجه رواش ایفای وظیفه نمود وی در جریان تحصیل و ماموریت به دعوت اسلامی اش ادامه داده تا اینکه در اردو عرصه دعوت را تنگ دید با برادزان مجاهدش یکجا به جهاد مسلحانه دست زد و با خدای خویش عهد بست تا نابودی کامل کفر و الحاد و سرنگونی همه قوت های شر و فساد سلاحش را برزمین نخواهد گذاشت .

او در دوران جهاد یک مرتبه هجرت نمود و در بهار سال جاری دوباره عازم جبهه حق علیه باطل شد . در هفدهم سرطان سال جاری هنگام طرح حمله بالای ولسوالی بگرام ولایت پروان و پوسته های گروه مقاومت که در اطراف ان بود ریختند . رژیم مزدور بوسیله عمال گماشته شده اش از حمله آنها اطلاع یافت منطقه اطراف ولسوالی را زیر آتشباری ها شدید دستگاه (Bm 13) قرارداد . سرانجام

تورن هزار گل باتنی چند از مردم بی دفاع منطقه در اثر اصابت چره (پارچه مرمی بی ام ۱۳) شربت شهادت نوشیدند. (انا لله وانا الیه راجعون

قاری حق نظر شهید یک تن از وفا داران اسبق تحریک اسلامی افغانستان بود شهید موصوف در سال (۱۳۳۲) در قریهٔ کلوخ تپه ولسوالی قلعهٔ زال ولایت کندز در یک خانهٔ غریب و متدین متولد گردید بعد در موسم جوانی از طریق خانوادهٔ علم دوست و متدین خود بفرا گرفتن تعلیم و تربیهٔ دینی و حفظ قرآن مجید در یکی از مدارس و قاری خانه ها فرا خوانده شد. بعد از طی تکالیف و مشقات زیاد خود نظر بشوق و علاقهٔ که بفروزان نمودن چراغ دین اسلام داشت، در سال (۱۳٤۹) کلام خداوندی را بسینهٔ خود گنجانیده خدمات زیادی را درین راه انجام داد. شهید قاری حق نظر بعد از به میان آمدن نظام تاریک کمونیستی و وطن فروشان عملاً بجهاد مسلحانه در مقابل وطن فروشان ملحد و اشغالگران روسی حصه گرفتند در عملیات متعددی چه در ولسوالی قلعهٔ زال و چه در سایر نقاط ولایت کندز از خود شهامت و مردانگی زیادی نشان داد. بالاخره در روز چهارم عید رمضان مبارک سال (۱۳٦۲) بعد از پنج ماه هجرت سرانجام هنگام ورود به منطقه در محاصره روسها قرار گرفته و بعد از برخورد شدید به درجهٔ شهادت رسید. انا لله وانا الیه راجعون

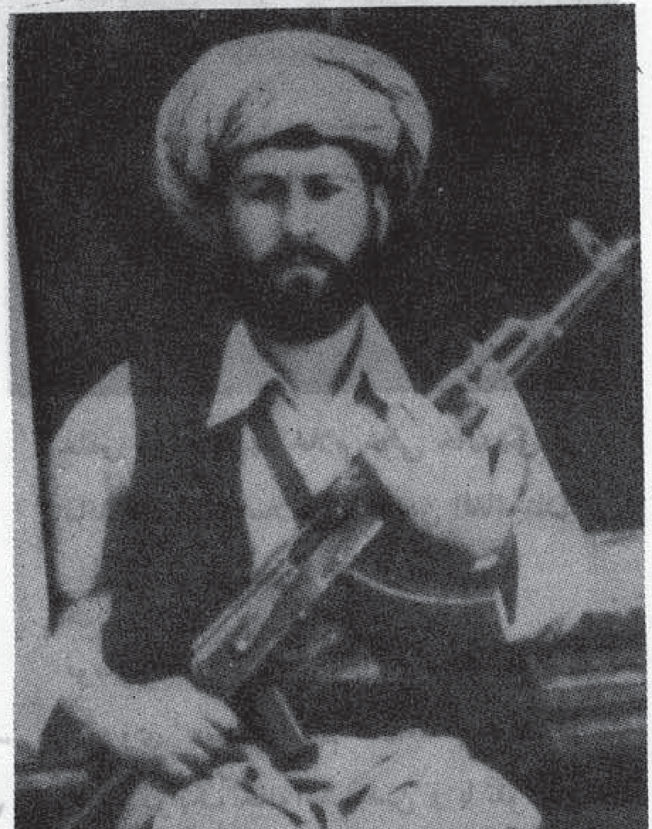

ـ عیسی خیل شهید و بهرام خان شهید. در برخوردیکه در معدن کرکر ذغالی سنگ بتاریخ ۲٤-۸-۱۳٦۰ واقع شد. بعد از فتح معدن کرکر و بدست آوردن سلاح و مهمات در آواخر بدست عمال اشغالگر بدرجه رفیع شهادت رسیدند.

(انا لله وانا الیه راجعون)

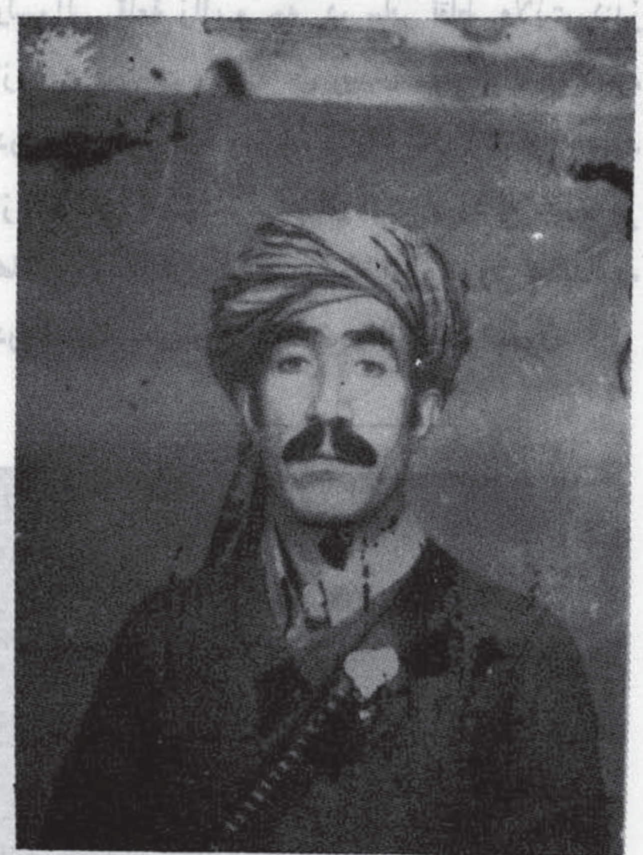

(خلص سوانح شهید غلام سخی خان یکی از قوماندانان اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان در منطقهٔ میدان)

قوماندان غلام سخی خان ولد پادشاه خان که اسم فرعی وی «محمد نسیم خان» می باشد در سنه ۱۳۲۲ هـ ش در یک خانوادهٔ متدین و با تقوا در قلعهٔ شادهٔ مربوط قریهٔ شهاب الدین علاقه داری نرخ میدان در ولایت وردک و میدان چشم بدنیا کشود و پدر بزرگوارش به تربیهٔ اسلامی و انسانی وی پرداخت که وی در صغر عمر خود علوم دینی را تا یک اندازه از علماء دین در منطقه خود آموخت و بعداً شامل مکتب ابتدائی پل سرخ شهاب الدین گردید بعد از فراغت دورهٔ ابتدائی خود پیشهٔ آزاد را اختیار نمود نسبت حسن اخلاق وی تمام مردم منطقه گرد وی جمع شده و در تمام امور اصلاحی وی را دعوت میکرد و به اثر ضمیر پاکش مذکور در سال ۱۳۵۷ هجری شمسی به نهضت تحریک اسلامی پیوست و در مورد خدمات شایان را انجام داد .

وقتیکه تره‌کی غلام حلقهٔ بگوش کریملین بکرسی قدرت نشست غلام سخی شهید همراهٔ چریکهائی غیور و با دیانت مرکز (شهر کابل) دست به عملیاتی چریکی زدند بعداً مذکور بتاریخ سال (۱۳۵۸ هـ ش) بحیث قوماندان عمومی جبههٔ شهاب الدین میدان از طرف حزب اسلامی افغانستان و مبارزین مسلمان منطقه انتخاب و تعیین گردید موصوف به جهاد مسلحانه علیه ملحدین و روسهائی متجاوز و غلامان حلقه بگوش پرداخته تا اینکه منطقه شهاب الدین میدان ، للندر ، چاردهی کابل ، بادام، اندر ، وغیره مناطق بالخصوص در حوزه خویش به یاری خداوند (ج) بزرگ از چنگال کمونیستهای بیدین آزاد نمود و تحت کنترول قانون اسلامی در آوردند که در نتیجه مجاهدین اسلام پروانه وار بدور وی جمع گردیده و تحت قومانده موصوف شکستهای بارز و دلچسپ به روسهای متجاوز و حامیان آنان دادند.

وی در طول پنج سال جهاد مسلحانه خویش غنایم بی شماری را بدست آورده که در خدمت نمودن و پیشبرد جبههٔ اسلام خدماتی شایان را درج تاریخ اسلام نمودند .

وی سرانجام بتاریخ ۱۱-۷-۱۳۶۲ که در شاهراه غزنی کابل در تخمک میدان طی عملیاتی که ۴۲ عراده تانک دشمن و ۴۰۰ پرسونل آن تباه شدند به اصابت مرمی دشمن جام شهادت به سر کشید .

انا للّه وانا الیه راجعون

محمد اسمعیل یکی از قوماندان های برجسته اتحاد اسلامی درحوزه بغلان صنعتی بوده در چندین عملیات فابریکه قند ، بغلان مرکزی ، معدن کرکر خدمات ارزنده و تکالیف زیاد را متحمل شدند و چندین

میل سلاح بطور غنیمت بدست آوردند مردم داری فوق العاده زیاد داشت و بالاخره در یکی از نبرد های شدید مقابل روسهای تجاوز که بتاریخ اول ماه رمضان ۱۳۶۱ شهید شدند . (انا لله وانا الیه راجعون)

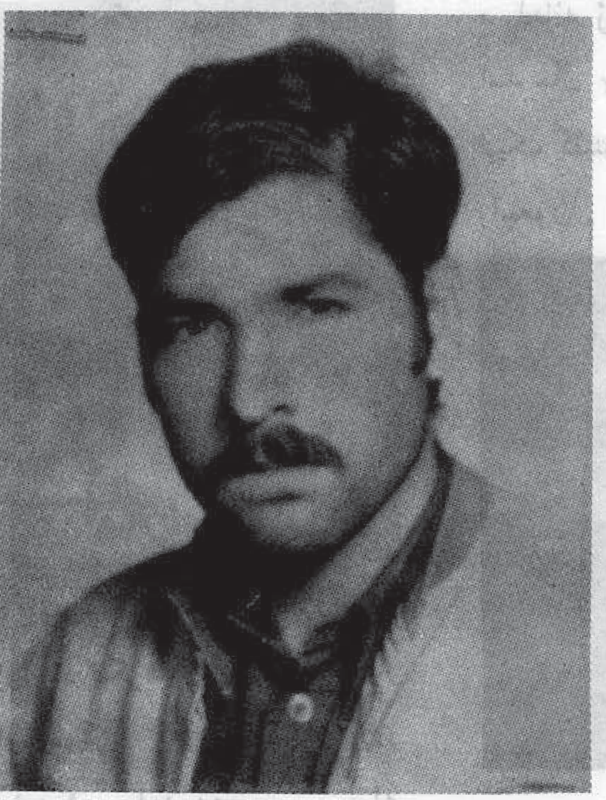

سید پاچا شهید : د سید غلام علی پاچا زوی د ننګرهار ولایت د دره نور علاقه داری اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهدو . نوموړی شهید د قاضی سید احمد پاچا د تره زوی وو ، د خپل خپل جهاد په جریان کی ېې ملحد رژیم ته زیات زیانونه واړول او ډیر بریالیتوبونه یې ترلاسه کړه بالاخره په ۱۳۶۲ ه ش کال د دی علاقداری د ملحدانو سره په یوه نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

شهید محمد علم خان د خانجان زوی د شهید شیر زمان لمسی دی چی په ۱۳٤۲ کال د لغمان ولایت د قرغیو ولسوالی د عبدالرحیم زایه په کلی کی زیږیدلی دی نوموړی ورور خپله لومړنی زده کړه د دره غړ په ابتدائی ښوونځی کی سرته ورسوله او کله چی کمونستان په افغانستان کی قدرت ته ورسیدل نوموړی ورور په وسله والی جهاد لاس پوری کړه په ډیرو جګړو کی یې برخه واخسته او د روسانو څخه یې زیات غنیمتونه ونیول بالاخره د ۱۳۶۳ کال د سرطان د میاشتی په او لسم او د روژی د میاشتی په ۲۷ نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

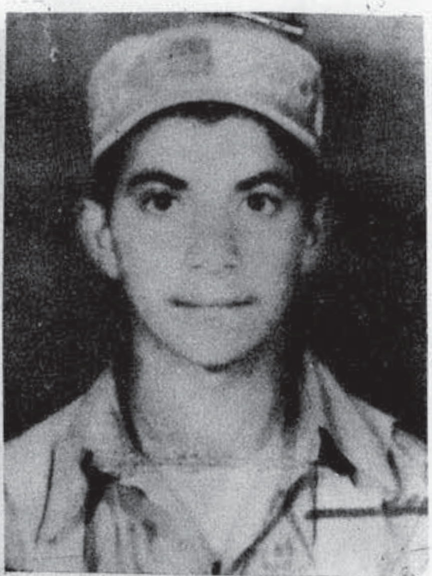

رحیم‌الله شهید: د علاؤالدین زوی د ننگرهار ولایت د بربیار اوسیدونکی دیر تکړه او زړور مجاهد ؤ . ملحد دښمن سره له زیاتو جنگو نو وروسته ۱۳۶۲-٦-۱۱ نیټه د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید نور محمد فرزند هاشم بای مسکونه تخته کپرک ولایت تخار یکی از مجاهدین شجاع و دلیرا بود و با روی کارشدن رژیم کمونست تره کی در افغانستان دست به جهاد مسلحانه زد و بالاخره در برج اسد سال ۱۳۶۲ داعی اجل را لبیک گفتند . انا لله وانا الیه راجعون .

- دولت خان شهید : دحاجی پاچا خان زوی د ننگر هار ولایت د کوز کنړ ولسوالی د دره نور علاقداری اوسیدونکی دیر تکړه او زړور مجاهدؤ په ۲۸-۲-۱۳۵۹ ه ش نیټه د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون .

. شهید لعل محمد پسر باز محمد ساکن قریه خوال ولسوالی کوهستان جوزجان که از جمله مجاهدین دلیر بشمار می رود وی در عملیات علیه کفر با مجاهدین راه حق اشتراک نموده بلاخره بتاریخ ۱۲ ثور ٦۲ در یک مقابله با غلامان حلقه‌بگوش روس درقریهٔ خمدان بدرجهٔ رفیع شهادت نایل آمد. انا لله وانا الیه راجعون

محمد نظیر شهید : د محمد سرور زوی د ننگرهار ولایت د کامی د مستعلی اوسیدونکی دیر د تکړه مجاهدینو نه و ، د زړور قوماندان مولوی خدا یدوست د ډیرو تکړه مجاهدینو نه ؤ ، د ملحد رژیم سره له زیاتو جگړو وروسته په ۲۸-۳-۱۳٦۱ نیټه په یوه مخامخ نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

- مولوی عبدالفتاح شهید فرزند عبدالرحیم در یک خانواده

مسلمان در سال ۱۳۳۲ هـ ش در
قریهٔ بولک مرکز ولایت بغلان
چشم به جهان کشود پدرش اورا
شامل مدرسهٔ دینی نمود و در
سال ۱۳۵۰ از مدرسه فارغ گردید
و به رویکار شدن رژیم ملحد
وکمونیست در افغانستان دست
به جهاد مسلحانه زد و در سال
۱۳۶۳ در منطقهٔ شکر درهٔ کابل
به اثر بمباردمان طیاره های روس
بتاریخ ۱۰ ثور ۱۳۶۳ داعی اجل
را لبیک گفت روحش شاد .
انا لله وانا الیه راجعون

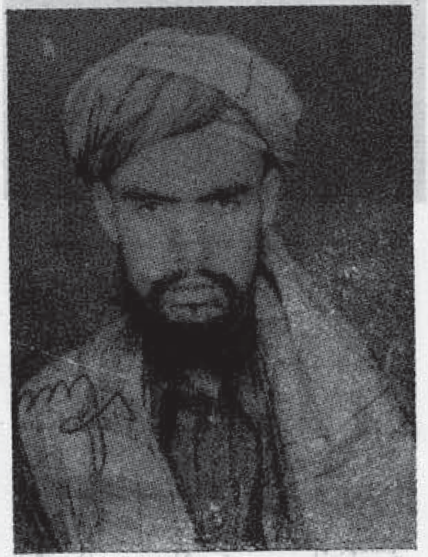

اصل خان شهید د پکتیا
ولایت مرکز (ښرنی) د چا دهی کلی
په یوه دینداره کورنی کی زیږیدلی ؤ
نوموړی ډیر تکړه او
زړور مجاهد ؤ ، د خپل مقدس
وسله وال جهاد په جریان کی
زیات ملحدان د عمل په سزاور
سول بالاخره ۱۴۰۳ هـ ش کال
د شعبان د میاشتی په ۲۲ په

یوه مخامخ نښته کی د شهادت
لوړ مقام ته ورسید .
انا لله وانا الیه راجعون

حاجی محمد عمر شهید :
د سلطان خان زوی د لوګر ولایت
د څرخ ولسوالی د داول قریي
اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور
مجاهدو ، په ۱۳۰۸ هـ ش کال یې
مقدس جهاد پیل کړ ، په ۱۳۶۱
هـ ش کال د ضربتی ګروپ د
قوماندان په صفت انتخاب شو .
د خپل جهاد په جریان کی ملحد
دولت ته ډیر زیانونه واړول د
خپلو مجاهدینو په منځ کی زیات
محبوبیت در لود . بالاخره په

۸-۷-۱۳۶۲ هـ ش نیټه په یوه
مخامخ نښته کی چی دښمن سره
وشوه د شهادت لوړی هیلی ته
ورسید .
انا لله وانا الیه راجعون .

. عمرا خان شهید : د حق
لاری له ریښتینو شهیدانو نه یو هم
عمرا خان د محمد دین زوی د
۱۳۱۲ هـ ش کال زوکړی د بغلان
ولایت خواجه خان . نوموړی
ور ور ډیر تکړه او زړور مجاهدو
د خپل جهاد په جریان کی زیات
ملحدین مردار کړی د خپلو

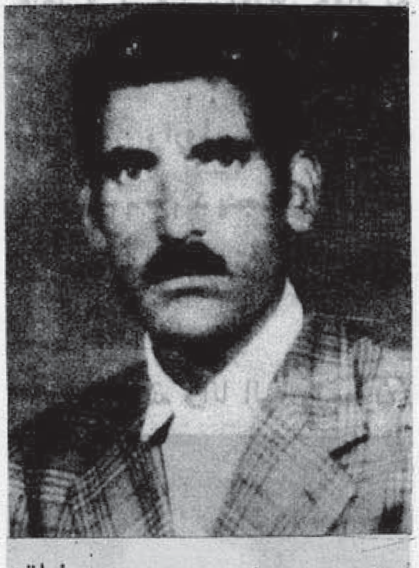

مجاهدو ورونو سره یې په زیاتو
جګړو کی برخه اخیستی بالاخره
په ۲۷-۲-۱۳۶۹ هـ ش نیټه له
دښمن سره په یوه مخامخ نښته کی
د شهادت لوړی هیلی ته رسیدلی
دی. روح دی خوشحاله وی .
انا لله وانا الیه راجعون.

لعل محمد شهید د بابا کل
زوی د کابل ولایت د چهاراسیاب
ولسوالی د حاجی ملنگ د کلی
اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور
مجاهد و د خپل مقدس جهاد په
جریان کی ملحد دښمن ته زیات
زیانونه واړول بالاخره په
۱۴-۳-۱۳۶۳ د پنجشنبی په ورځ
یو مخامخ نښته کی د شهادت
هیلی ته ورسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

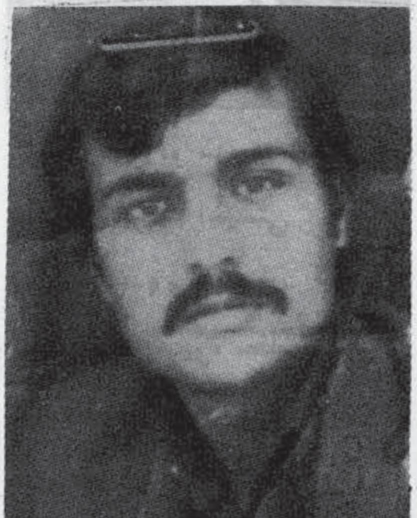

. برادر سید کریم شاه شهید
فرزند غازی شاه که در سال
۱۳۴۱ در قریه زرغون شهر
ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر
در خانواده مسلمان چشم به جهان
کشود . به اثر تربیه اسلامی
فامیل شان نامبرده یک
مسلمان صالح بود و دوره تعلیمی
خود را تا صنف یازده هم در
لیسه شاه دو شمشیره تعقیب
نمود . ولی در دورهٔ تعلیمی نیز
با برادران مجاهد از آغاز جهاد در
جنگهای چریکی سهم داشته .
متأسفانه از طرف قوای ملحد
بتاریخ ۱۰-۹-۱۳۶۳ در حصه چند
اول کابل به سن ۲۱ سالگی به
شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

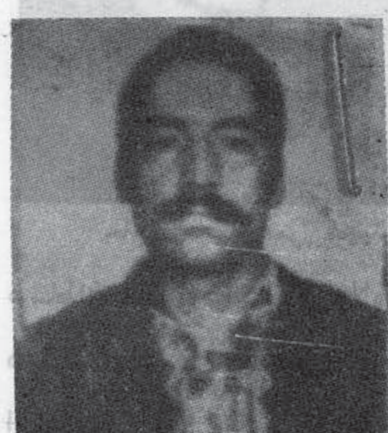

سیف الله شهید پسر
رحمت الله مسکونه قریه سرخاب
ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر
که در سال ۱۳۳۵ در قریه
مذکور چشم به جهان کشود .
عشق و علاقهٔ زیادی که به جهاد
فی سبیل الله داشت با آغاز نظام
کمونیستی در افغانستان با صفوف
مجاهدین و سر سپردگان راه حق
پیوست بالاخره با اثر برخورد
رویا روئی با قوای وحشی روس
بعد از بقتل رساندن دو نفر عساکر
روسی در برج اسد سال ۱۳۶۱
بمقام رفیع شهادت نایل شد .
انا لله وانا الیه راجعون

بسم الله شهید ولد مولوی
غلام دستگیر ساکن ادو خیل
عمر زائی لغمان ، در سال ۱۳۶۹
همینکه از لیسه فارغ شد دست
به جهاد مسلحانه زده و بعد از
دو سال جهاد ، سر انجام در
میزان سال ۱۳۶۱ به شهادت
رسید . انا لله وانا الیه راجعون

لعل شهید د محمد جان
زوی د پکتیا ولایت د خمکینو
ولسوالی اوسیدونکی ډیر تکړه
او زړور مجاهد و د خپل وسله وال
جهاد په جریان کی ډیر ملحدین
د دوزخ کندی ته وسپارل بالاخره

دی هم ٥-٢-١٣٦١ ه ش نیټه دشهادت په لوړه هیله بریالی‌شو.
(انا لله وانا الیه راجعون)

عمر دین شهید : د غلام دین زوی د کنړ ولایت د نور گل علاقداری د شوماش کلی اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد ؤ . د خپل مقدس جهاد په جریان کی ډیر ملحدین د خپل عمل په سزا ورسول بالاخره په ١٣٥٨ ه ش کال د شهادت‌لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید ضابط محمد رحیم :

د سرو جانیانو په مقابل‌کی د حق لوری له قربانیانو نه یو هم ضابط محمد رحیم شهید په محمد رفیع مشهور د نواب خان زوی د پکتیکا ولایت د ښرنی ولسوالی دنتی‌والو د ممی کوړلو اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد ؤ په

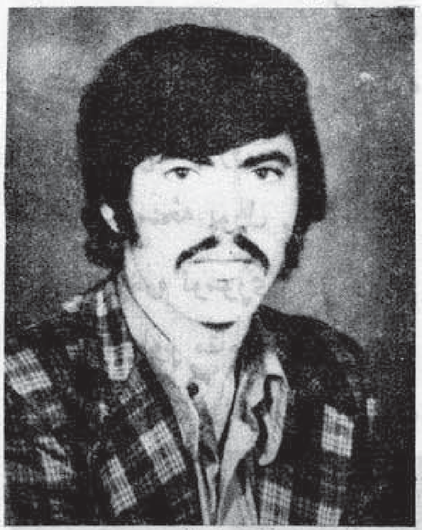

١٣٣٧ ه ش کال ی په دنیا سترگی غړولی او١٣٤٣ ه ش کال د علی بابا په لیسه کی شامل او خپل‌لومړنی‌زده کړه‌یی په‌همدی‌لیسه کی‌په ښه توگه سرته ورسوله . په ١٣٤٩ ه ش کال د کال په حربی ښوونځی کی شامل شو او په ١٣٥٤ ه ش کال ی د اسلامی تحریک له مخکښانو سره اړیکی پیدا کړی . د خپل تحصیل په جریان کی له زیاتو اقتصادی مشکلاتو سره سره خپله اسلامی مبارزه په‌چلتکتیا سره پرمخ‌بیوله. په ١٣٥٧ ه ش کال د حربی پوهنتون د دوهم‌ټولگی په تحصیل بوخت ؤ چی د روسانو دریم گوډاگی رژیم منځ ته راغی. شهید ور ورله همدی ورځی را پدی خوا سخت تعقیب لاندی راغی خود خپل مسئولیت په اساس یوه لحظ هم د خپلی‌مبارزی نه وروسته نه شو.

ترځو په ١٣٥٨ ه ش کال کی د کمونستانو له خوا په بند محکوم شو . د زندان وخت ی د ملحدانو له لاسه زیات تکلیفونه ولیدل ، دری میاشتی وروسته له زندانه خوشی کړای شو په همدی کال ی خپل تحصیل نیمگړی پریښود او خپلی ښرنی ته راغی او په وسله وال مقدس جهاد ی پیل وکړ ، د خپل‌جهاد په څلور کلنه دوره کی ملحد حکومت‌ته ډیر زیانونه واړول، ډیر مجاهدین ی د اسلام په سپیڅلی روحیه پوه کړل ، ډیر غنیمتونه او فتحی ترلاسه کړی . لنده دا چی ضابط صاحب محمد رحیم شهید ، متقی ، حقپرست ، زړور ، د ټینگ عزم خاوند او پاک زړی انسان ؤ . بالاخره په ١٨-٨-١٣٦١ نیټه پداسی حال کی چی د یوی میاشتی شاوو ؤ په یوه مخامخ نښته کی ی خپل پاک روح حق ته وسپاره .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید ظاهر خان پسر
حیدر خان در قریهٔ منکل خیل
ولسوالی زرمت پکتیا چشم به
جهان گشود زمانیکه کمونیستها
به افغانستان تجاوز نمودند شهید
موصوف در صف مجاهدین استاده
شد و در مقابل کفر و الحاد
جنگید تا بالاخره بتاریخ ۳ جوزای
۱۳۶۳ به شهادت نایل شد
روحش شاد باد .
(انا لله وانا الیه راجعون)

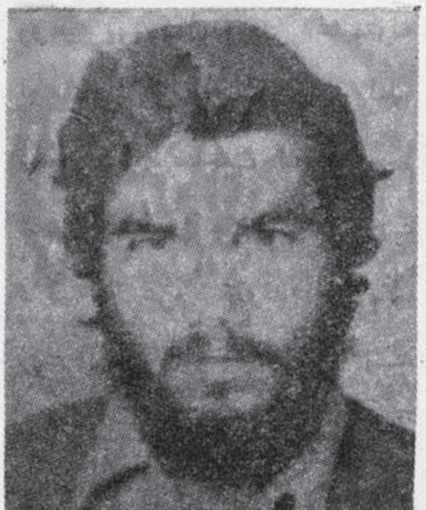

شهید محمد علی خان د
غلام محمد خان زوی د ننگرهار
ولایت د بتي کوټ د للمی د -
کلی او سیدونکی په ۱۳۳۵ کال
کی زیږیدلی او په ۱۳۵۸ کال
ی په وسله والی جهاد پیل وکړ
او تقریباً څلور کاله مسلسل
جهاد څخه وروسته په هغه
جگړه کی چی د فارم غازی
اباد په څلورم بلاک وشوه
لوموړی ورور په دی جگړه کی
د دښمن یو ټانګ دوه موټره
او دیار لس تنه روسی او کارملی
عسکر له منځه یوړل .
او بالاخره لوموړی ور ورهم
د شهادت لوړ مقام ته ورسید .
انا لله وانا الیه راجعون

غلام ربانی شهید مسکونه قریه
کشک ولایت غزنی که بتاریخ
۲۷ رمضان المبارک ۱۳۶۲ به
شهادت رسید . انا لله وانا الیه
راجعون

شهید ظفر الله د محمد شریف
زوی د کنړ ولایت د پیچ دری
او سیدونکی ؤ په ۱۳۶۸ کال

د رمضان المبارک میاشت کی په
شهادت ورسید (انا لله وانا الیه
راجعون)

- شهید شاه گل مشهور به
(زمری) فرزند سپین گل مسکونه
ولسوالی قره باغ ولایت کابل که
در سال ۱۳۶۱ به اثر توطیهٔ
دشمن در شهر به شهادت رسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

۳۴- شهید عبدالودود فرزند
محمد عثمان ساکن ولایت گردیز
از جملهٔ مجاهدین دلیر بود که در
مقابله با غلامان حلقد بگوش روس
به تاریخ ۲۶-۲-۱۳۶۳ به درجهٔ
رفیع شهادت نایل آمد .
(انا لله وانا الیه راجعون)

زندگینامه شهید اسد الله !

دو کاروان حق و باطل که از زمان هابیل و قابیل در سنگرها علیه هم نشانه میروند پیروان حق بخاطر اعلای کلمة الله در خط انبیاء (ع) در حرکت بوده و در برابر همه مصائب و مشکلات مبارزه کرده و با ریختاندن خون خویش مسیر حق را روشن و پیروان طاغوت را در هم میکوبند .

از زمره رهروان مسیر حق اسد الله ولد مراد علی مسکونهٔ دره انقلابی و شهید پرور (سرخ) ولایت پروان که بتاریخ ۱۳۶۰ در تجاوز روس بالای ولسوالی های غوربند مسلح با ماشیندار گرنوف سنگر داشت و نگذاشت که در سرزمین گلگون کفنان پیش روی کنند و همان شد که در عمر (۳٤) سالگی و سه سال جهاد مسلحانه گلوله دشمنان الله به سینه اش فرو رفت و بهار عمرش را خاتمه بخشید . انا لله وانا الیه راجعون

برادر شهید عرفشاه پسر مرغی باشندهٔ زرمت پکتیا یکی از مجاهدین سابقه دار بود . علوم ابتدای را از امام ده خود فرا گرفت . بعد بوقوع پیوستن کودتای ننگین تره‌کی دست بجهاد مسلحانه زد و در اکثر عملیات سهم با از داشت بالآخره بتاریخ ۳۰ جوزای

۱۳۶۳ بشهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

. شهید فیض محمد پسر حاجی عبدالقیوم خان مسکونهٔ لوی ولسوالی خوست پکتیا در فامیل متدین و دین دار چشم به جهان کشود . شهید مذکور در استعمال هاوان و دهشکه نیز مهارت داشت و همچنان در عملیات چریکی درجا های بیشمار جهاد اسلامی را انجام داده و بالآخره در یک برخورد با قوای فرقه (۲٥) خوست منطقه (لکن) در حالیکه وظیفه فیر نمودن توپ ۸۲ ملی متری را بدوش داشت از طرف قوای ملحد به تاریخ ۲۷ حمل ۱۳۶۳ . بشهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون

خیر محمد شهید پسر جاندل مسکونهٔ جانکخیل ولسوالی زرمت پکتیا از جمله مجاهدین فدا کاری بود که از آغاز جهاد مسلحانه با صف مجاهدین پیوست که در نبرد خونین علیه کفر به تاریخ ۳۰ جوزای ۱۳۶۳ به شهادت نایل شد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

نظر گل شهید : د میرا گل زوی د ننگرهار ولایت د کامی ولسوالی د شیرگړ د غوریزو

اوسیدونکی و په ۱۳۶۳-۵-۷ هـ ش
نیته په شهادت ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

. خیر الله شهید : د میر داد
خان زوی د کابل ولایت
د بگرامیو ولسوالی دخروتی کلی
اوسیدونکی تکړه او زړور مجاهد
و په ۱۳٤۰ هـ ش کال په یوه
متدینه کورنی کی زیږیدلی و
د ملحد رژیم په منځ ته راتلو
سره یې مقدس جهاد پیل کړ
بالاخره د لوی اختر په ورځ
د خورد کابل په پوسته کی په
شهادت ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

. نجیب الله شهید پسر ذکی شاه
باشندهٔ مرکز خوست ولایت پکتیا
از مجاهدین فداکار بود . در استعمال
راکت مهارت داشت بتاریخ

۱۳۶۳-۳-۲۹ بمقام شهادت نایل
شد . انا لله وانا الیه راجعون

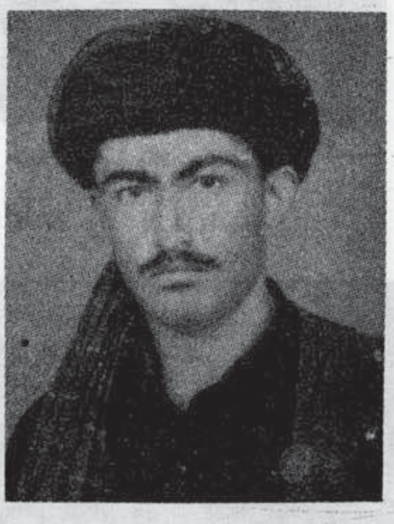

شهید عطا محمد پسر خوشدل
مسکونهٔ قلعهٔ بکندیر ولسوالی
زرمت ولایت پکتیا از جملهٔ مجاهدین
دلیر و شجاع بود که در نبرد
خونین علیه کفر به تاریخ
۳۰ جوزای ۱۳۶۳ به شهادت
نایل شد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

خیر الله شهید مسکونه ولسوالی
سرخ پارساه مربوط ولایت پروان
که درخانه متدین متولد و در
پیاده کردن انقلاب اسلامی همچو
پروانه گرد شمع جان نثاری نمود
مدت ها گرسنگی ، ترشنگی ، سردی
و گرمی سنگر جهاد را با شمالی
بانشپانی باز گذشتاند سرانجام بتاریخ
اول رمضان سال ۱۳۶۲ به اثر
بمباردمان شدید روس در حوزه
ابو ذر غفاری مجروح شد و
پای آن از زانو به اثر پارچه های
بمب ، هیلی کوپترها و جیت قطع
گردید و بالاخره پس از گذشت
دو یوم جام شهادت نوشید .

انا لله وانا الیه راجعون

محمد اکبر «ندیم» فرزند
حاجی اختر محمد محصل صنف
دوم پوهنځی طب پوهنتون کابل
که با وقوع کودتای منحوس ثور
به صف مجاهدین پیوست و با عملیات
مکرر چریکی در شهر پلخمری لرزه

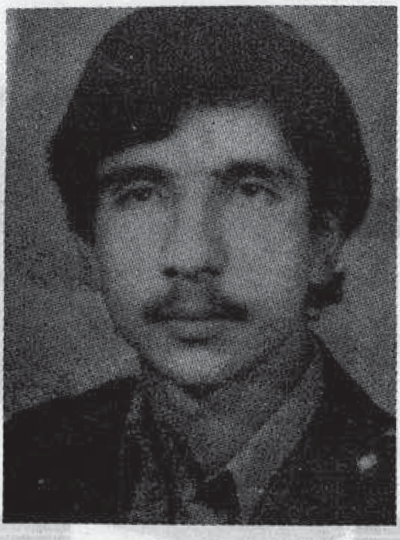

ر اندام خود فروختگان انداخته بود ، بالاخره بتاریخ ۷-۵-۱۳۶۲ بعد از مدت ها جهاد مسلحانه به مقام والاي شهادت نایل شد .
انا لله وانا الیه راجعون

ضابط احمد ضیاء شهید فرزند غلام غوث مسکوله قریه خواجه احمد ولایت غزنی با هجوم روسها به افغانستان وظیفه را در دستگاه دولت ترک و با برادران مجاهد پیوست ، در اکثر جنگ ها علیه اشغالگران اشتراک میورزید تااینکه بتاریخ برج حمل سال ۱۳۶۲ به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون

. انور شادین شهید فرزند شاعر الدین باشندهٔ اولسوالی تنی ولایت پکتیا یکی از مجاهدین دلیر و فدا کار بود در جنگ های زیادی با دشمن خونخوار مقابله نمود و بالاخره در یک نبرد خونین بتاریخ ۱۴-۲-۱۳۶۳ شاهد شهادت را به

آغوش کشید . راهش مستدام باد
انا لله وانا الیه راجعون

شهید داؤد پسر زیره جان مسکونهٔ لوی ولسوالی خوست پکتیا در یک فامیل خدا پرست و مسلمان چشم به جهان گشود تحصیلات ابتدائی و متوسط خود را در لیسه (لکن) به درجه عالی به پایان رسانید، وقتیکه جهاد اسلامی علیه کفر و الحاد در افغانستان اعلان شد شهید مذکور با مجاهدین راه حق متفقاً علیه کمونیستهاجنگید، وی در استعمال هوان نیز مهارت داشت وبتاریخ ۲۹-۳-۱۳۶۳ جام شهادت لوشید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید محمد سرور در یک خانواده مسلمان قریهٔ احمد زائی ، حوزهٔ پلخمری تولد شده بود که اسم پدرش ککو و پسر کاکای ملا علم قوماندان عمومی احمد زائی می باشد . که مدت پنج سال علیه روس های وحشی جهاد مسلحانه نموده بلاخره در یک نبرد خونین که در شهر دهنهٔ غوری با روسها برپا شد مقابله نمود که بعد از مقاومت چندی مرمی آتشین دشمن در سینه‌اش سرد شد و جام شهادت را که از آرزو های دیرین وی بشمار میرفت نوش کرد .
(انا لله وانا الیه راجعون)

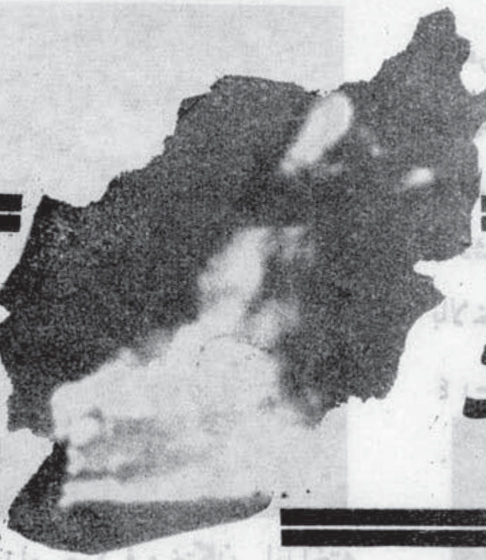

اخبار جهاد

پروان

یک صاحب منصب و یک عسکر از قوای اشغالگر روسی و دونفر صاحب منصب و دوتن از عساکر کارملی به اسارت مجاهدین الصبح کوهستان در امدند .

به اساس گذارش ها، عساکر روسی و کارملی جهت شکستاندن مقاومت مجاهدین از تار تاریخ (۲۱ - ۲۳) سرطان به منطقهٔ کوهستان در شرق پروان وحشیانه یورش بردند بعد از سه روز زد و خود بین رزمنده گان اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان و نیرو های اشغالگر روسی و کارملی مجاهدین موفق شدند با از بین بردن (۲۷) تن از نیرو های روسی و کارملی و به غنیمت گرفتن چهار میل دهشکه ـ سه میل کلاکوف و (٦) میل کلاشینکوف حملهٔ وحشیانهٔ روسها را به عقب بزنند .

را پور میافزاید که روسها درین حمله از تاکتیک جدید جنگی استفاده نموده دست به شب خون ناگهانی میزنند طوریکه در نیمهٔ شب توسط هلیکوپتر های خود در درهٔ های این مناطق عساکر کوماندوئی پیاده نموده وبعداز بمباران شدید ـ مناطق مسکونی دست به حمله علیه مجاهدین زدند که بعد از مقاومت شدید مجاهدین ، قوای روس به شکست مفتضحانه مواجه گردید .

کابل

د کابل ځخه را رسیدلی رپوټ لیکی چه د مجاهدینو د یو چریکی برید په نتیجه کی دوه تنه مزدوران مړه اود خپلو اعمالو په سزا ورسید ل .

په دی عملیاتوکی چی د تیری میاشتی په (۱۵) نیټه د کابل د ښار شرق خواته د سید نور محمد شاه مینی په دوهم سرک کی سرته ورسید ل دوه تنه وطن پلورونکی ملحدین (محمد احسان د محمد عثمان زوی او اسدالله د جان محمد زوی) ترور او په رڼا ورځ له منځه یوړل ـ

درین برخورد یکنفر مجاهد شهید و سه نفر دیگر انها مجروح گردیدند .

لوگر

بنابه گذارش های واصله رزمنده‌گان اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان بتاریخ (۲۵، ۳، ۶۳) طی حمله بریک، ستون نظامی دولت کارملی و نیرو - های روس در ولسوالی محمداغه ولایت لوگر(۱۰۰) نفراز افراد روس را به هلاکت - رسانیده و (۷۰) عراده‌جات از قبیل تانک زرهی - تانکر تیل و موتر انبار مهمات روس به اتش کشانیده شده است .

در گذارش امده است : این ستون نظامی روسها که از طرف کابل بسوی پکتیا در حرکت بودو از طرف هشت هلیکوپتر توپدار روس حمایه می شد در مناطق سفید سنگ - پل قندهاری قلعهٔ مامور - و قلعهٔ شیخک مورد حملهٔ مجاهدین قرار گرفت و بدون سه عراده تانک زرهی دشمن همهٔ قطار به آتش کشیده شد ، این سه عراده تانک که تاب مقاوست با مجاهدین رانداشتند فرار را بر قرار ترجیح داده راه هزیمت را در پیش گرفتند .

از این حملهٔ مجاهدین به بعد نیروهای دولتی و روس نتوانسته اندکه ازاین شاهرای عمومی استفاده کنند و مسیر خود را در (۱۶) کیلومتری به طرف غرب این ولسوالی تغیر داده است . گذارش می افزاید که در این حمله - مهمات و اسلحهٔ کافی بدست مجاهدین به غنیمت در امده است .

میدان وردگ

در مرکز میدان و علاقه داری های نرخ و جلریز ۱۷ فروند هوا پیمای دشمن سقوط - ۱۵ عراده تانک های شان تخریب و حریق - ۸۰۰ تن از گرگان گارد سرخ مردار و ۳۰۰ میل سلاحهای مدرن روسی طور غنیمت به دست مجاهدین آمده است :

قرار راپور های واصله از مرکز میدان ولایت وردک بتاریخ ۱۸ سنبله ۱۳۶۳ قوای وحشی روس از راه زمین و هوا مناطق میدان را زیر حملات وحشیانه اش قرار داد ، ولی خلاف زعم دشمن ، مجاهدین قهرمان مرکز میدان ، علاقه داری های نرخ و جلریز ، چنان ضربات کوبنده یی بر لشکر سرخ روس وارد آوردند که شاخهای چرنینکو در کرملین فروریختند ؛ مجاهدین جان برکف مرکز میدان توانستند به یورشی بی سابقهٔ چند ساعته یی نه ۹ فروند طیارهٔ دشمن را حریق و سرنگون ، نه ۹ تانک را منفجر و اضافه از یکصد میل سلاح دشمن را به‌غنیمت بگیرند ؛ هم چنان مجاهدین در بازار جلریز موفق شدند سه فروند از هیلیکوپتر های گنشپ دشمن را سرنگون وعده یی نامعلومی از روسها را بقتل برسانند و همینطور مجاهدین حماسه آفرین نرخ به سرکرده گ ضابطه ولی و ضابط باقی موفق شدند که پنج فروند از طیاره های دشمن را سرنگون شش عراده تانک را تخریب و حریق و ۳۰۰ تن از لشکر استکبار را به جهنم بفرستند منبع میافزاید که بعد از شکست مفضحانه ، روسها راه فرار را برقرار ترجیح داده بصوب کابل سرکفیده و پا شکسته گریختند .

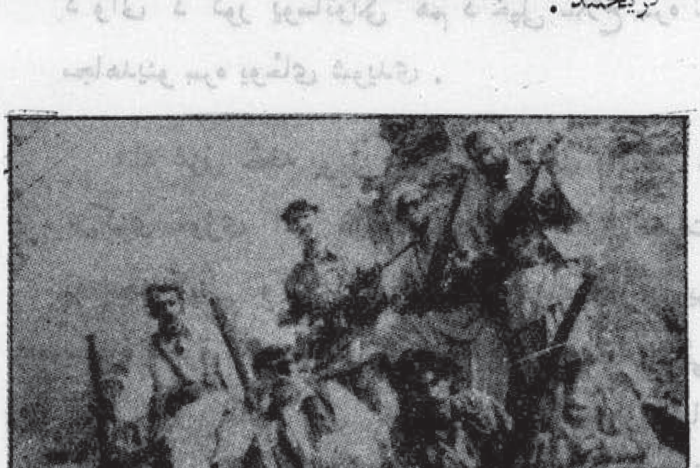

غزني

د سرښندونکو مجاهدینو دیوه زړور برید په پای کی فرخ هوټل ته نیژدی د دشمن لیسی پوسته فتح او د ساتونکو د مړداریدو څخه وروسته ئی سلاح او مهمات په غنیمت ونیول شول .

پدی بریدکی چه دروانی میاشتی په (۳) نیټه د مازدیګر په (٥) بجو د غزنی د ښار په داخل کی دشمن لیسي په پوستی باندی په مؤفقانه ډول سرته ورسید د پوستی ټول ساتونکی مړه او لس میله مختلف النوع اسلحی ـ یوه پایه تلیفون ـ پنځوس دانی لاسی بمونه او زیات اندازه د ټوپکو مرمی او داسی نور مهمات د غنیمت په ډول مجاهدینو ته په لاس ورغلل .

رپوټ زیاتوی ـ چی د ډزو په جریان کی زمونږ یو مجاهد ورور هم د شهادت جام وڅښل انالله و انا الیه راجعون .

همدا راز د یویل رپوټ له مخی د غزنی ولایت دوالی په کور باندی د مجاهدینو د یوزړ ور برید په نتیجه کی دوالی دکورنی پنځه تنه غړی مړه او څلور تنه نور سخت ټپیان شول ـ

ربوټ زیاتوی چی د همدی عملیاتو به جریان کی د والی د کور یوساتونکی هم د خپلی سلاح سره له مجاهدینو سره یوځای شویدی .

له غزنی څخه یوبل را رسیدلی رپوټ وائی چی د مرکزی حوزی اتلو غازیانو د خپل ایمانی جرأت په نتجه کښی وکړای شول چه د ملحدینو یوزیز موټر د فرقی له ـ دورازی څخه په غنیمت بوځی خبر ځای لیکی نوموړی موټر چه یوسیار ورکشاپ هم پکی باروه د غزنی ولایت د (۱۲) فرق د نظام قراول څخه هغه وخت بوتلی شو چه غوښته ئی د فرقی څخه ـ بهر ووزی ـ

غور

طبق یک را پور دیګر مجاهدین سلحشور ان د یار مجاهد پرور طی یک سلسله عملیات خویش که در جریان ماه جاری بالای پوسته های ولسوالی تولک انجام داده توانسته اند تا ـ (۲٥) تن عساکر کارملی را به قتل رسانده وهشت تن دیګر انهارا به اسارت بګیرند .

راپور می افزاید که درین سلسله عملیات که الی اخیر برج جاری بالای پوسته های امنیتی عمال روس دوام داشت سه پوسته تخریب و (۱۸) میل سلاح مختلف النوع دشمن غدار طوری غنیمت بدست مجاهدین در امده است .

همچنان در اثر یک بر خورد دیګر که بتاریخ (۲٥ ، ٤ ، ٦٣) در همین ولسوالی بین مجاهدین وملحدین بنام به وقوع پیوست دوعراده تانک دشمن منهدم و (۹) میل سلاح خفیف ویک میل ماشیندار ثقیل طور غنیمت بدست مجاهدین در آمد .

راپور علاوه میکند که در جریان این زد و خورد سه تن از برادران مجاهد مابه درجهٔ شهادت نایل ګردید و دو تن دیګر انها جراحت خفیفی برداشتند .

لغمان

در لغمان ۶۰ تن از گرگان گار د سرخ مردار، شش عراده تانک دشمن حریق و پنج میل سلاح ویکپایه مخابره طور غنیمت گرفته شده است .

قرار راپور واصلهٔ تاریخی ۲۷ - ۶ - ۶۳ آمریت جبههٔ امیر ، قوای تهاجمی روس بتاریخ ۱٤-٦-٦٣ وارد ولایت گردیده ، در مناطق ولسوالی قرغه‌یی با مقاومت شدید مجاهدین جبههٔ امیر روبرو شد ؛ جنگ بین مدافعین اسلام و قوای متجاوز روسی از ساعت ٦ صبح - ٦ شام ادامه داشت ، درنتیجه شش عراده تانک دشمن تخریب و حریق ، ٦٠ تن از گرگان گارد سرخ مردار و چهار میل کلاکوف ، یکمیل کرینکوف ویکپایه مخابرهٔ R-148 طور غنیمت به دست مجاهدین قهرمان منطقه افتاده است .

منبع میافزاید که قومنده جنگ را در مناطق چهار دهی ، قومندان ماشینگل و قومندان ننگیالی به عهده داشتند ـ طی این برخورد یکتن از مجاهدین سرسپرده راه اسلام که ننگی نام داشت به شهادت رسید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

میرسلام شهید فرزند محمد عظیم مسکونه ولسوالی پلخمری که بتاریخ ۲۱-۸-۱۳٦۲ به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون

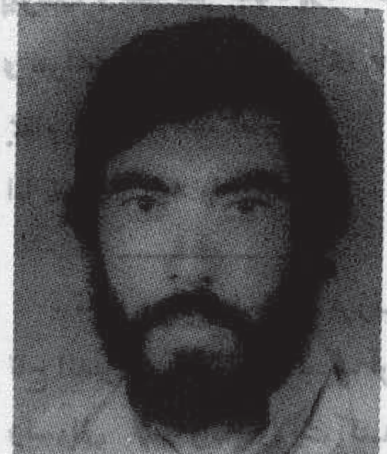

نور الله شهید فرزند امین الله متخلص به « عفت یار » مجاهد

پر تلاش سنگرهای خونین ولسوالی پلخمری ولایت بغلان بود ، با هجوم مستقیم روسها به افغانستان وظیفه معلمی را ترک و شروع به جهاد مسلحانه نمود تا اینکه بتاریخ ۲۹-۱-۱۳٦۲ به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون

عبدالمراد شهید فرزند حاجی دوست محمد مسکونه قریه عسقلان ولایت کندز که در وقت محاصر منطقه ذریعه روسی خون آشام به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون

. شهید گلالی د سید ملا زوی په ۱۳۳۳ کال د لغمان ولایت د عزیز خان کڅ په منصور کلی کی زبیږدلی نوموړی ورور یو کال د تورغره په جبهه کی دروسانو او د هغوی د غلامانو په ضد وجنګیده په پای کی د ګنجګل به سیمه کی د روسانو سره په مخامخ نښته کی د هاوان د مرمی د انفلاق پواسطه د شهادت لوړ مقام ته ورسید . انا لله و انا الیه راجعون .

شهید محمد سلام پسر بیر ولسوالی زرمت پکتیا از جملهٔ مجاهدین دلیرو شجاعی بود که‌پس: از آغاز کودتای ننگین تره کی ملحد دست به جهادمسلحانه زده‌که در تمام ولایت پکتیا پکتیکا در عملیات با مجاهدین در مقابل کفر و الحاد جنگیده و بلاخره بتاریخ ۳۰ جوزای ۱۳۶۳ به شهادت نایل شد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

عبدالرحیم شهید د شیرین زوی د پکتیا ولایت د څمکینو ولسوالی اوسیدونکی او د خروټو

د جبهی ډیر تکړه او زړور مجاهد ؤ په ۵-۱-۱۳۶۲ ه ش په یو نخامخ نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

تاج محمد شهید فرزند گل محمد در سال ۱۳۴۳ در قریه روضه ولایت غزنی در یک فامیل متدین تولد گردید، در سال ۱۳۶۱

شروع به جهاد مسلحانه نمود تا اینکه بتاریخ ۱۰-۱-۱۳۶۲ در اثر بمباران طیارات روسی به شهادت رسید. انا لله وانا الیه راجعون.

شاه محمود شهید ساکن قریهٔ مغل قشلاق مرکز ولایت تخار

می باشد که بعد از کودتای کمونیستی در افغانستان دست به جهاد مسلحانه زد بالاخره در یک نبرد بین مجاهدین راه حق و ارتش سرخ به تاریخ ۱۰-۲-۱۳۶۱ جام شهادت نوشید.

انا لله وانا الیه راجعون

برادر شهید پیر محمد فرزند محمد خان باشندهٔ زرمت پکتیا از مجاهدین برجسته بشمار میرفت. موصوف از سن شش سالگی ببعد به تعلیم قرآن اشتغال داشت از آغاز جهاد مسلحانه با صف مجاهدین پیوست و علیه کفر بجهاد پرداخت. و سرانجام بتاریخ ۳۰ جوزای ۶۳ بمقام شهادت نایل آمد.

انا لله وانا الیه راجعون

تاج محمد شهید فرزند تاج الدین مسکونه قریه جنگ آرق ولسوالی قلعه زال ولایت کندز فارغ التحصیل صنف دوازدهم لیسه کندز که دریک برخورد مسلحانه

با قوای روسی در نزدیک کلوب شاروالی به شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

- محمد اکرم شهید فرزند دوست محمد مسکونه ولسوالی نوزاد ولایت هلمند که بتاریخ ۲۳-۱۱-۱۳۶۲ در لشکرگاه بمقام والای شهادت نایل شد .
انا لله وانا الیه راجعون

برادر ملتان شهید پسر قلندر ساکن زرمت پکتیا جوان با ایمان بود از آغاز جهاد مسلحانه دست بجهاد زد و بتاریخ ۳۰ جوزای ۱۳۶۳ بشهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

محمد سرور (غم نثار) شهید فرزند محمد امین منشی کندک خواجه ولسوالی تولک ولایت غورات در سال ۱۳۴۲ در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود وتحصیلا تابتدائی خویش را در ولسوالی تولک به درجه عالی به پاریان رسانید که بعد از کودتاپی ننگین ترکی

دست به جهاد مسلحانه زد بالاخره بتاریخ ۲-۲-۱۳۶۳ غرض اکمال سلاح رهسپار جبههٔ دیگر شد در مسیر مرزی ایران و افغانستان

به درجهٔ رفیع شهادت نایل گردید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

انجینر بهجت شهید فرزند محمد ناصر فارغ التحصیل پوهنځی انجینری پوهنتون کابل که بتاریخ ۲۹-۵-۱۳۶۲ به شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

. شهید حمید الله پسر محمد - جلات ساکن قریهٔ هوتک ولسوالی شینکی ولایت زابل بوده که مدت سه سال جهاد مسلحانه نمود و از جملهٔ مجاهدین دلیر بود که در مقابله با روسهای وحشی به تاریخ اول ماه رمضان مبارک سال ۱۳۶۱ جام شهادت نوشید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

له یوه کوره د دوه شهیدان ورونه

د خدای د لاری د واقعی مجاهدینو خدمت کول هم د مقدس وسله وال جهاد په اندازه اجر او ثواب لری او هغه څوک چی دغه خدمت په اخلاص او صداقت سره سرته ورسوی هغه د ریښتینو مجاهدینو او شهیدانو په شمیر کی راځی جند علی خان او محمد علی خان «مندلی خان» دوه مجاهد ورونه چی د جاله وانی کسب یی کاوه د ننگرهار ولایت د کوزکنړ ولسوالی د برکاشکوټ اوسیدونکی هغه مجاهد او اخلاصی شهیدان دی چی د کنړ د سیندنه پوریوتی مجاهدین یی خدمتونه په خاصه توگه یادگار ساتی . ریښتیا هم چی دغه دوه ورونو د مجاهدینو په خدمت کی شپی او ورځی رونی کړی . د مهمندری په لاره د لغمان ، تگاب ، نجراب کوداماس او د افغانستان نورو منطقوته د

تلو او راتللو مجاهدینو خدمت شپه او ورځ کړی دی چی د دیر اخلاص له کبله یی د سیند په غاړه چوپړی جوړه کړ یوه ، بالاخره یی دغه چوپړی (کوډی) د روسی الوتکو له خوا کشف او په رڼا ورځ په کوډی بمبار وکړ او په ۱۳۵۹ کال د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون.

ملا گل احمد شهید ولد مولوی محمد عمر ساکن قریهٔ کریمداد نرخ ، در خانه متدینی چشم به جهان کشود و در عنفوان جوانی از آغازجهاد مسلحانه با مجاهدین پیوست و بر ضد دشمنان اسلام اسلحه برداشت ، سر انجام بعد از پنج سال جهاد مسلحانه طی بر خوردی با روسها جام شهادت نوشید . انا لله وانا الیه راجعون.

ـ تیمور شاه شهید مشهور به «ملنگ» فرزند حاجی حفیظ الدین مسکونه قریه چار باغ ولسوالی قرغه یی ولایت لغمان یکی از جمله مجاهد دلیری بود که بعد از مدت ها جهاد مسلحانه بتاریخ ۱۳-۱۰-۱۳۶۲ در یک جنگ خونین با قوای روسی بمقام والای شهادت نایل شد.

انا لله وانا الیه راجعون

ـ برادر شهید محمد یوسف فرزند محمد یار مسکونهٔ قریه شکرخیل مرکز گردیز می باشد که به اثر احساسات مقدس اسلامی خود دست به جهاد مسلحانه زد که به

تاریخ ۲۹-۲-۱۳۶۳ در مقابله
با روسهای وحشی به شهادت
رسید . انا لله وانا الیه راجعون

عبدالاحد مشهور به حبیب الله
مسکونه پلخمری ولایت بغلان
بتاریخ ۲۲-۷-۱۳۶۲ توسط روسهای
وحشی به شهادت رسید . انا لله
وانا الیه راجعون

شهید عید محمد فرزند
دوست محمد ساکن ولایت گردیز
جوان مجاهد بود که در مقابله
با روسهای وحشی به تاریخ
۲۹-۲-۱۳۶۳ به شهادت رسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

تاج محمد شهید فرزند
مولوی غلام حیدر مسکونه باره
خیل نازیان ولایت ننگرهار که
در سال ۱۳۳۸ متولد گردیده .
برادر موصوف در سن هفت
سالگی به مکتب ابتدائی باره خیل
شامل و بعد از فراغت به درجه
عالی در لیسهٔ ترخه نازیان شامل
گردید . و بعد از فراغت صنف
۱۲ در سال ۱۳۵۷ نظر به روی
کار امدن رژیم ملحد و کمونست
در افغانستان برادر تاج محمد
به جهاد مسلحانه علیه دشمنان خدا
(ج) شروع نمود بالاخره در سال
۱۳۶۲ مردانه وار جام شهادت
نوشیدند . انا لله وانا الیه
راجعون

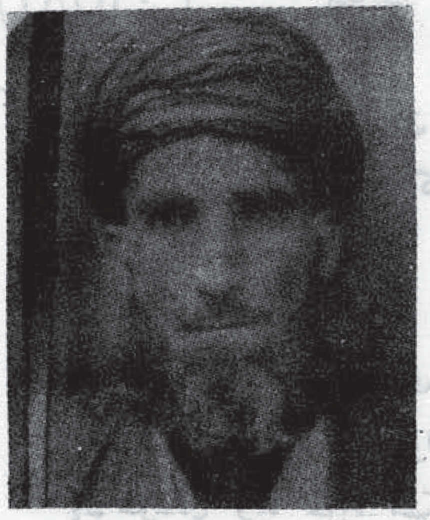

حاجی عبدالغفار شهید :
د لعل محمد زوی د طوطا خیلو
اوسیدونکی دیر تکړه او زړور
مجاهدو د خپل مقدس جهاد په
جریان کی د خپلو مجاهدو ورونو
سره په زیاتو جګړوکی برخه
واخیسته.بالاخره په ۱۱-۱-۱۴۰۴
لوړی هیلی ته ورسید .
انا لله وانا الیه راجعون .

غلام سرور شهید فرزند
طلا بای مسکونه قریه عسقلان
ولایت کندز که در یک جنگ
شدید با قوای کفر به شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

PROPERTY OF ACKU

شهدای بدون عکس

۱- عظیم الدین ولد سپین گل مسکونه ولسوالی پلخمری، ولایت بغلان

۲- داد گل ولد نیک محمد مسکونه منگل های داهنه غوری ولسوالی پلخمری

۳- خدایداد مسکونه ولسوالی پلخمری

٤- خوشدل ولد جوره مسکونه داهنه غوری ولایت بغلان

۵- صدر الدین ولد عبدالقیوم مسکونه پلخمری ولایت بغلان

٦- طلا محمد ولد ایشان مسکونه داهنه غوری ولایت بغلان

۷- امین ولد ملا غلام مسکونه داهنه غوری ولایت بغلان

۸- خیسا خیل ولد دورانی مسکونه داهنه غوری ولایت بغلان

۹- عبدالودود ولد ملا عثمان مسکونه داهنه غوری ولسوالی پلخمری ولایت بغلان

۱۰- جمعه گل ولد سور گل مسکونه پلخمری ولایت بغلان

۱۱- خان پادشاه ولد جمعه خان مسکونه پلخمری ولایت بغلان

- شهید مولوی شیخ رحمة الله (حمیم) در یک فامیل متدین چشم به جهان کشود تحصیلات دینی خویش را در مدرسهٔ گنجعلی بیک تخار به اکمال رسانید در زمان حکومت کمونیست تره‌کی به مبارزه و تبلیغات ضد کمونیستی کمربست بعد از بمیان آمدن سوسین مزدوروس یعنی «کارمل» دست به جهاد مسلحانه زد بالاخره طی یک حمله قوای روس در منطقه هزار باغ مربوط ولسوالی خواجه غار بتاریخ ۱۰-۱-۱۳٦۰ به درجهٔ رفیع شهادت نایل گردید.

انا لله وانا الیه راجعون

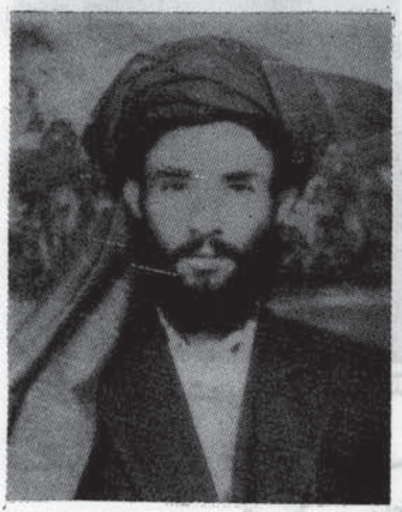

- مولوی صاحب شهید عبدالباری د مولوی عبدالکریم خان زوی د پکتیا ولایت د خندق د کلی او سیدونکی ؤ څرنگه چی نوموړی ورور په یوه دینداره کورنی کی زیږیدلی نوموړی شهید ورور په خپل صنف کی اول نمره وو. کله چی په افغانستان کی ملحدان قدرت ته ورسیدل نوموړی ورور هم د خپلی ایمانی جذبی پواسطه په مسلح جهاد لاس پوری کړه او روسانو ته یی زیات مالی او جانی تاوانونه واړول. بالاخره په هغه نښته کی چی د زرمت په ولسوالی کی د مسلمانانو او کمونستانو ترمنځ وشوه نوموړی ورور د شهادت لوړی در جی ته ورسید. انا لله وانا راجعون.

بسم الله الرحمن الرحيم

حدیث پیامبر (ص)

عن ابن مسعود (رض) قال ' قال رسول الله صلی الله علیه وسلم "لا یحل دم امری' مسلم الا باحدی ثلاث الثیب الزانی والنفس بالنفس والتارک دینه المفارق للجماعة".

(رواه البخاری)

ترجمه :

از ابن مسعود (رض) روایت است که حضرت پیامبر (ص) فرمودند : «به هیچوجهی ریختن خون مسلمان جایز نمیباشد بجز در یکی از این سه موارد «زانی محصن ، چه زن باشد و چه مرد» «وکسیکه خون مسلمان را بناحق بریزد» «و مرتد یکه از جماعت مسلمانان بگسلد و یا در پارچه کردن جامعه مسلمانان تلاش کند . . .»

آدرس مکاتباتی :
کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان
نمبر پوست بکس ۱۸۵ پشاور پاکستان .

آدرس بانکی : الاید بنک پاکستان - پشاور - شیخ آباد برانچ - نمبر جاری ۳۷۱

وجه اشتراک : در خارج از کشور سالانه : ۱۲ دالر
شش ماهه : ٦ دالر
در داخل کشور سالانه : ۳٦ روپیه
شش ماهه : ۱۸ روپیه
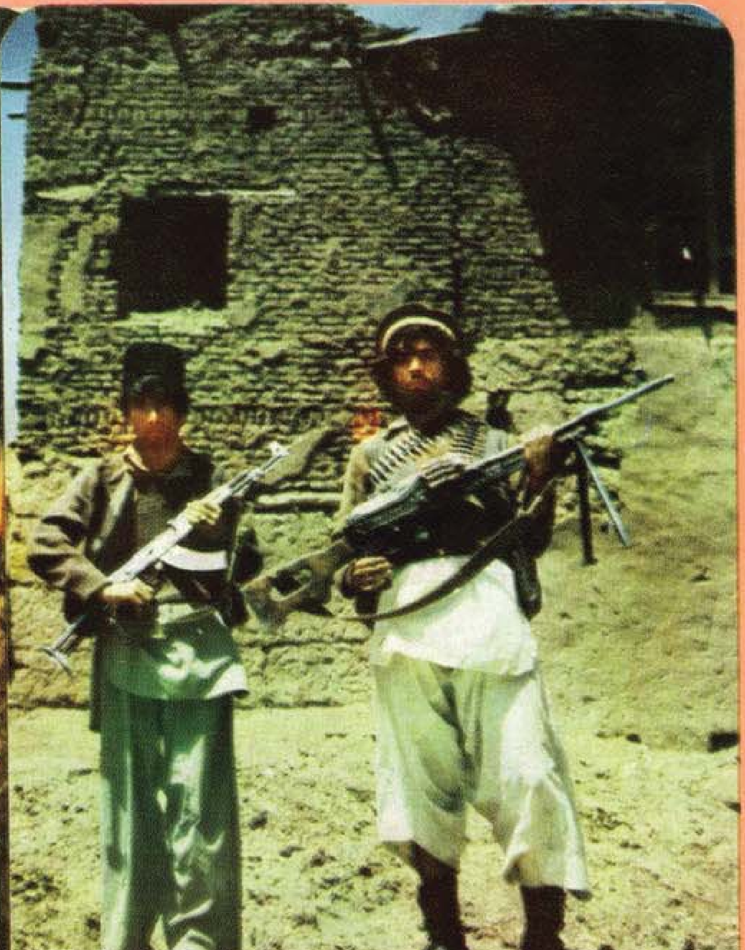
PROPERTY OF ACKU